

119. Νοέμβρης-Δεκέμβρης 2004

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΡΙΤΗ ΤΕΥΧΟΣ 118 € 1,5

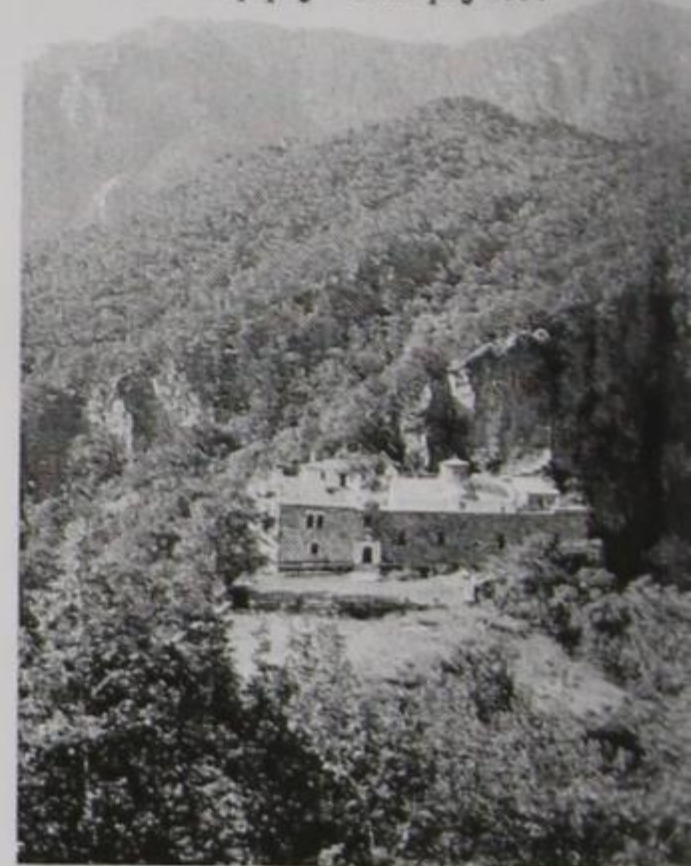
Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

	Σελ.
Από το Δήμο Κόνιτσας	311
Η μάχη της Πίνδου, Ιακ. Φριζή	315
Επίλογος... Β. Αρχιμανδρίτη	320
Η αρχαία Ελληνική και Εβραϊκή σκέψη, Ν. Ρεμπέλη	323
Η Χλαΐνη, Ι. Λυμπερόπουλου	329
Σκέψεις μετά την Ημερίδα, Ι. Παπαϊωάννου	338
Εριφίλειο έπαθλο	339
Από τη δραστηριότητα της Πυροσβ. Υπηρεσίας	342
Χριστόφορος Χατζής, Απ. Ριστάνη	343
Το βιβλίο, Σ.Τ.	347
Κονιτσιώτικα Ζερματινά, Μ. Μαρτσέκη	349
Εκ Χιονιάδων σπουδές, Μ. Τσούπη	351
Λένη (Ποίημα), Ειρ. Κίτσιου	353
28η Οκτωβρίου 1940, Μ. Φλώρου	354
Ιστορικές αναμνήσεις, Κ. Κίτσιου	357
Κεφαλοχώρι Κόνιτσας, Μ. Παγούνη	360
Μετά από 30 χρόνια, Φρ. Αγγέλη	361
Δεν είναι μόνο ο χρόνος, Κ. Δημαράτου	362
Καλοκαίρι στο Κάντσικο, Ν. Δημητρούλη	363
Ας ακουστώ κι εγώ, Π. Γκούντα	370
Στιγμές Δεκαπενταύγουστου, Γ. Ρέτσα	371
Φίλος μεν Πλάτων...: Α.Κ.	376
Ο Άνθρωπος Βανδέρας	379

Εκτύπωση: Γραφικές Τέχνες ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ
Τηλ. 26510-77358

Κόνιτσα

118. Σεπτέμβρης - Οκτώβρης 2004

Φωτ. εξωφ. Λ. Ράπτη, (Μοναστήρι Στομίου-Κόνιτσα)

Εκδίδεται από Συντακτική
Επιτροπή

Ανδρέου Ηλία
Ζώτος Θεόφιλος
Τουφίδης Σωτήρης
Τσιάγκης Ίκαρος

Υπεύθυνος σύμφωνα
με το νόμο:
Σωτ. Τουφίδης

Κόνιτσα 44.100
Τηλ. 26550 22464-22212
Fax: 26550 22464

Ετήσια συνδρομή: Εσωτερικού 7 €
Εξωτερικού, Δολ. USA 25 Αυστραλία 30
Αλληλογραφία - Συνδρομές - Εμβάσματα
στον υπεύθυνο του περιοδικού Σ. Τουφίδη
ή στο Βιβλιοπωλείο "ΕΛΕΓΕΙΟ" Θ. Ζώτου, Κόνιτσα

ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Προς το Νομάρχη Ιωαννίνων
κ. Αλέξανδρο Κακριμάνη

Θέμα :- Εμπλουτισμός των ποταμών Αώου και Βοϊδομάτη με γόνο πέστροφας προερχόμενο από τους αυτόχθονες πληθυσμούς (Fario) των δύο ποταμών σε συνεργασία με τον ιχθυογεννητικό σταθμό Λούρου και τον ιχθυογεννητικό σταθμό του Δασαρχείου Καλαμπάκας.

- Απαγόρευση του εμπλουτισμού των δύο αυτών ποταμών με γόνο Ιριδίζουσας πέστροφας (Salmo irideus) , γενετικά ξένη με τον αυτόχθονα πληθυσμό.

Κύριε Νομάρχα,

Κατά την διάρκεια της ημερίδας που πραγματοποιήθηκε στην Κόνιτσα με θέμα « Η ανάγκη Προστασίας της Λεκάνης Απορροής του Αώου και Βοϊδομάτη ποταμού στην Κόνιτσα - Αειφόρος Ανάπτυξη», όπου απευθύνατε χαιρετισμό και εξαγγείλατε την έγκριση υλοποίησης έργων, δόθηκε ιδιαίτερη έμφαση στο θέμα της παράνομης αλιείας και της αναγκαιότητας απαγόρευσης του εμπλουτισμού των δύο αυτών ποταμών με γόνο Ιριδίζουσας πέστροφας (πέστροφα Αμερικάνικη) , γενε-

τικά ξένη με τον αυτόχθονα πληθυσμό.

Σχετικά με την πάταξη της παράνομης αλιείας (εκρηκτικά - δίκτυα), ο δήμος μας ήλθε ήδη σε επαφή με το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης ώστε:

1. Να συμπεριληφθεί στις αρμοδιότητες του υπό σύσταση σώματος της Αγροφυλακής και η προστασία του περιβάλλοντος (λαθραλιεία, λαθροϋλοτομία, λαθροθηρία κλπ.)

2. Να δοθούν ιδιαίτερες κατευθύνσεις - οδηγίες ή ενδεχομένως να υπάρξουν αναγκαίες ρυθμίσεις στο Προεδρικό Διάταγμα που καθορίζει τις αρμοδιότητες των Συνοριοφυλάκων, ώστε παράλληλα με την φύλαξη των συνόρων να ασχολούνται και με την δίωξη της λαθραλιείας στους τομείς που ήδη επιτηρούν.

3. Ανάλογες οδηγίες - κατευθύνσεις μπορούν να δοθούν γενικότερα προς τις Περιφερειακές Υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας.

Σχετικά με την αναγκαιότητα απαγόρευσης του εμπλουτισμού των δύο αυτών ποταμών με γόνο Ιριδίζουσας πέστροφας (Salmo irideus - πέστροφα Αμερικάνικη), γενετικά ξένη με τον αυτόχθονα πληθυσμό θα θέλαμε να σας αναφέρουμε τα ακό-

λουθα:

1) Η άγρια πέστροφα των ποταμών μας (Fario) και η ιριδίζουσα πέστροφα (Salmo irideus - πέστροφα Αμερικάνικη) που εμπλουτίζονται τα ποτάμια μας είναι ψάρια παμφάγα.

2) Η ιριδίζουσα πέστροφα (Salmo irideus - πέστροφα Αμερικάνικη) αποτελεί σήμερα αντικείμενο εντατικής εκτροφής σε μεγάλη κλίμακα, εξαιτίας της μεγάλης προσαρμογής της στην τεχνητή διατροφή και της ταχύτητας με την οποία αναπύσσεται.

3) Το μήκος της άγριας πέστροφας των ποταμών μας (Fario) σπανιότατα ξεπερνά τα 50 cm ενώ της ιριδίζουσας πέστροφας (Salmo irideus- πέστροφα Αμερικάνικη) φθάνει πολλές φορές τα 120 cm.

4) Η ιριδίζουσα πέστροφα (Salmo irideus - πέστροφα Αμερικάνικη) λόγω της μεγάλης ταχύτητας με την οποία αναπύσσεται σε σχέση με την άγρια πέστροφα των ποταμών μας (Fario) είναι ΛΑΙΜΑΡΓΗ με συνέπεια να τρώει μεταξύ των άλλων και τα αυγά της "άγριας αυτόχθονης πέστροφας.

5) Οι πληθυσμοί του γόνου της ιριδίζουσας πέστροφας (Salmo irideus - πέστροφα Αμερικάνικη) που εμπλουτίζονται τα ποτάμια μας δεν

έχουν περάσει από ειδική επεξεργασία για να καταστούν στείροι με αποτέλεσμα όταν ενηλικιωθούν και γίνουν ώριμα για αναπαραγωγή, εναποθέτουν τα αυγά τους και να πολλαπλασιάζονται.

**Προς
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ**

Δ/ση Υδατοκαλλιεργειών
και εσωτερικών υδάτων

Τμήμα Β' Εσωτερικών υδάτων
Αχαρνών 381, ΤΚ 11143, Αθήνα

Κοιν. Δ/ση Αλιείας Της Νομαρ-
χιακής Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων.

Θέμα: Αναγκαιότητα έκδοσης
«Άδειας Ερασιτεχνικής Αλιείας» για
την άσκηση της αλιείας στα εσωτερικά
ύδατα της χώρας μας, όπως συμβαίνει
σ' όλες τις υπόλοιπες Ευρωπαϊκές
χώρες.

Κύριοι,

Κατά την διάρκεια της ημερίδας
που πραγματοποιήθηκε στην Κόνιτσα
με θέμα « Η ανάγκη Προστασίας
της Λεκάνης Απορροής του Αχαιώου
και Βοϊδομάτη ποταμού στην
Κόνιτσα - Αειφόρος Ανάπτυξη»,
που από την Δ/σή σας παραβρέθηκε
ο κ. Τσαχαγέας, δόθηκε ιδιαίτερη
έμφαση στην αναγκαιότητα έκδοσης
« Άδειας Ερασιτεχνικής Αλιείας

για την άσκηση της αλιείας στα εσωτερικά ύδατα της χώρας μας, όπως συμβαίνει σ' όλες τις υπόλοιπες Ευρωπαϊκές χώρες.

Για τον λόγο αυτό ο δήμος μας ήλθε σε επαφή με τους Γάλλους ερασιτέχνες ψαράδες, που επισκέπτονται την περιοχή μας για να ψαρέψουν άγριες πέστροφες με την μέθοδο του Fly Fishing, οι οποίοι μας στείλανε όλο το απαραίτητο υλικό (συνημμένα φωτοαντίγραφα βιβλιοδετημένα) σχετικά με το τι ισχύει στην Γαλλία για την ερασιτεχνική αλιεία στα ποτάμια και στις λίμνες (άδειες αλιείας, κόστος άδειας ανάλογα με την περίπτωση, οργανώσεις αλιείας για τα εσωτερικά ύδατα, έντυπο υλικό που κυκλοφορεί από τις οργανώσεις κλπ.).

Η άδεια ερασιτεχνικής αλιείας στα ποτάμια θα πρέπει να εκδίδεται από τα κατά τόπους Δασαρχεία ή τους οικείους Δήμους και θα βοηθήσει άμεσα στα ακόλουθα:

1. στην φύλαξη των ποταμών 2. στην ασφαλή καταγραφή των ασκούντων σε κάθε περίπτωση την αλιεία

3. την σαφή ενημέρωση των ερασιτεχνών αλιέων για τις υποχρεώσεις τους και τις σχετικές απαγορεύσεις (αριθμός ψαριών αλίευσης, μέ-

γεθος ψαριών, αλιευτικοί περίοδοι).

4. με την καθιέρωση της περιστασιακής άδειας για επισκέπτες ψαράδες της περιοχής (ημερήσιας ή για περισσότερες ημέρες - βλέπε συνημμένο Γαλλικό έντυπο). Έτσι θα γνωρίσουμε την αλιευτική πίεση και το

ενδιαφέρον των ψαράδων για κάθε ποταμό, συλλέγοντας στοιχεία για την εκπόνηση σχεδίου διαχείρισης των υδατικών μας πόρων σχετικά με την αλιεία.

5. την ύπαρξη ενός τυπικού εσόδου, για τον φορέα που θα είναι υπεύθυνος για την έκδοση των αδειών αλιείας, το οποίο θα χρησιμοποιείται για την φύλαξη του ποταμού, την έκδοση έντυπου υλικού, την εκπόνηση μελετών κλπ., πάντοτε σε συνεργασία με την Δ/νση Αλιείας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων και την Δ/νση Υδατοκαλλιεργειών και εσωτερικών υδάτων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

6. και τέλος, στην καθιέρωση και επισημοποίηση της αλιείας του ποταμού ως μιας ελεγχόμενης και αξιοποιήσιμης από το κράτος δραστηριότητας που βοηθά:

- την ανάπτυξη της τοπικής και εθνικής οικονομίας με την άφιξη Ευρωπαίων και αλλοδαπών ψαρά-

δων (ανάπτυξη ενός καινούργιου τουριστικού προϊόντος, αύξηση του εύρους της τουριστικής περιόδου, πολλαπλασιαστικές επιδράσεις σ' όλο το φάσμα της τοπικής οικονομίας)

- Προστασία του περιβάλλοντος

Με όλα τα παραπάνω θα θέλαμε να σας παρακαλέσουμε για τις δικές σας ενέργειες για την υλοποίηση, του τόσο σημαντικού για την Ελληνική Περιφέρεια , αιτήματος μας.

Επίσης θα θέλαμε να σας αναφέρουμε ότι θα είναι ιδιαίτερη χαρά για τον δήμο μας, συνεργαζόμενοι μαζί σας, να εφαρμόσουμε πιλοτικό πρόγραμμα για την έκδοση «Άδειας Ερασιτεχνικής Αλιείας» για τους ποταμούς Αώο και Βοϊδομάτη στην Κόνιτσα.

Σας ευχαριστούμε εκ των προτέρων αναμένοντας την απάντησή σας.

Ο Δήμαρχος

Πρόδρομος Χατζνεφραιμίδης

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ "Το Γεφύρι" Με 40 κλίνες, εστιατόριο, μπάρ, θέρμανση, πάρκιγκ κλπ. Στην ειδυλλιακή τοποθεσία της γέφυρας Αώου στην Κόνιτσα. Τηλ. 0655-23780

ΜΕΡΟΠΗ ΕΛ. ΣΟΥΡΛΑ

Συμβολαιογράφος

(αρχείο Ι. Γ. Παπαϊωάννου)

Κεντρική πλατεία 26, 44100 Κόνιτσα

Τηλ./fax: 26550 29377.

e-mail: surlams@otenet.gr

Η μάχη της Πίνδου

«Η Ιστορία γνωρίζει έναν μόνο νόμο, να κυνηγάει το ψέμα και να παρουσιάζει την αλήθεια»

Τάχιτος

Πέρασαν 64 χρόνια από τον Ιταλοελληνικό πόλεμο του 1940 και σχεδόν κανείς ιστορικός δεν θέλησε ή δεν τόλμησε να πει την αλήθεια για μερικά γεγονότα που δεκαετίες τώρα μας παρουσιάζουν συγκαλυμμένα. Δεν είμαι ιστορικός, ούτε ειδικός για να κρίνω κάποιες πτυχές του πολέμου εκείνου. Ό,τι θα γράψω είναι βασισμένο σε επίσημες πηγές του Γ. Ε. Σ. και αρκετών ιστορικών.

Τα 64 χρόνια που πέρασαν από το 1940 είναι αρκετός χρόνος για να δούμε γεγονότα και πρόσωπα χωρίς συναισθηματισμούς ή προκαταλήψεις για εκείνο που ακόμα και σήμερα λέμε «Μάχη της Πίνδου». Είναι ανάγκη να λέμε τις αλήθειες χωρίς καμουφλάζ. Δεν πρέπει να τροφοδοτούμε τους νέους μας με ωραίες εικόνες και διαστρεβλωμένες κρίσεις, γιατί έτσι μας αρέσει.

Η Μάχη της Πίνδου ήταν ένα μεγάλο μέρος ενός μεγάλου πολέμου, που έγινε πολύ διαφορετικά, από ό,τι μας παρουσιάζουν ακόμη και σήμερα.

Πριν ακόμη ξημερώσει καλά καλά, το πρωί της 28ης Οκτωβρίου 1940, πριν χτυπήσουν οι σειρήνες

και ξυπνήσουν τους Αθηναίους και τους μεταφέρουν το κακό μαντάτο, ότι άρχισε ο πόλεμος, οι Ιταλοί πέρασαν τα σύνορα.

Στο Απόσπασμα Πίνδου, με διοικητή τον ανακληθέντα από την εφεδρεία αντισυνταγματάρχη Δαβάκη, είχαν οριστεί τρία σημεία άμυνας από βορρά προς νότο, με μία νοτιή ευθεία: Γράμμος - Σταυρός - Σμόλικας. Στις 29 Οκτωβρίου, την δεύτερη μέρα του πολέμου, και τα τρία κατέρρευσαν. Οι Ιταλοί προχωρούσαν σχεδόν ανενόχλητοι. Υπήρξαν τμήματα που πολέμησαν αρκετά σκληρά, αλλά τα περισσότερα γύρισαν τις πλάτες πριν καν έρθουν σε επαφή με τον εχθρό.

Προσπάθεια του Δαβάκη για να κρατήσει τα τμήματά του, που από την πρώτη μέρα διέρρεαν από παντού σε άτακτη φυγή, δεν καρποφόρησε. Στον Σταυρό - Κιάφα τμήματα υποχωρούν άτακτα. Παρασέρνουν κι άλλα, διασκορπίζονται οι άντρες τους στα ρέματα και στον Σαρανιάπορο ποταμό, πετούν όπλα και αντί να κατευθυνθούν στην Πίνδο όπως έπρεπε και να σταματήσουν τους Ιταλούς, στράφηκαν προς το Εφταχώρι. Τρέχει ο Δαβάκης και περιμαζεύει

από σπίτια κρυμμένους στρατιώτες. Ο υπασπιστής του, λοχαγός Σφαλαγκάκος, συνέλεβε στον Σαραντάπορο φυγάδες. Ο ίδιος αναφέρει: «κατάστασις απελπιστική. Συγκέντρωσα περί τους 300 εν απεριγράπτω καταστάσει. Ελλείπουσι όπλα, απλοπολυβόλα, τροφή. Αδύνατος η αποστολή των εις λόχους, λόγω απουσίας του ηθικού και εξαιρετικής κοπώσεως. Χρρίζουν διημέρου αναπαύσεως και τονώσεως ηθικού. Εγκληματική αδιαφορία ενίων βαθμοφόρων».

Παρά τις ηρωικές προσπάθειες αρκετών τμημάτων να σταματήσουν την προέλαση του εχθρού, το κακό είχε γίνει και η διάλυση του αποσπάσματος Πίνδου ολοκληρώθηκε.

Στο μεταξύ η «Τζούλια» πάνω από τον Σμόλικα, άνοιξε τις δαγκάνες της τανάλιας της και κατόρθωσε μέσα σε δύο 24ωρα να ανατρέψει τα πάντα και ξεφυτρώνοντας από παντού να χτυπά, να διαλύει και να προχωρεί. Οι Ιταλοί χτύπησαν με ευστοχία τον πιο αδύνατο κρίκο και τον διέλυσαν εύκολα. Γενικεύτηκε η τάση φυγής και η κατάρρευση ήταν πλήρης.

Την τέταρτη μέρα του πολέμου η Πίνδος είχε αδειάσει από τον ελληνικό στρατό και το Γ. Ε. Σ. ομολογεί και μπράβο του, ότι το βράδυ της 31/10/1940: «Επί της Πίνδου ουδέν φίλιον τμήμα υπήρχε, ίνα αντιτάξει αντίστασιν εις τον εχθρόν» και προσθέτει: «Η Τζούλια την 1η Νοεμβρίου βρισκόταν μέσα στο Ελληνικό

έδαφος, εις βάθος 30 χιλιομέτρων και σε πλάτος 20 στο έδαφος της Πίνδου.»

Τις πρώτες ώρες του πολέμου, που οι πληροφορίες ήταν ακόμη θολές, το Γ. Ε. Σ. αναστατώθηκε, τόσο πολύ από την άτακτη υποχώρηση των δυνάμεων του Δαβάκη, ώστε τη δεύτερη κιόλας μέρα του πολέμου, αναθέτει τη διοίκηση όλων των δυνάμεων στην Πίνδο στον υποστράτηγο Βραχνό.

Φτάνοντας την 30/10/1940 ο Βραχνός στο Εφταχώρι βλέπει στην μικρή πλατεία του, σκόρπιους άοπλους στρατιώτες. «Τί είναι αυτοί;» ρωτάει. «Φυγάδες» του απαντούν και διατάζει να συλληφθούν αμέσως. Νευριασμένος από τους φυγάδες καταδιάζει τους πάντες μέχρι και τον Δαβάκη, στον οποίο λέει: «Κύριε Δαβάκη δεν είναι δυνατόν να δεχθώ την κατάσταση αυτήν. Εννοώ, άπαντες οι φυγάδες να εξέλθωσι του χωρίου και να ανασυνταχθούν εις οργανικά τμήματα και να υποβληθούν εις την Μεραρχίαν μηνύσεις κατά παντός υπευθύνου.»

Στην αναφορά του προς το Γ. Ε. Σ. ο Βραχνός αναφέρει: «Στην Πίνδο δεν υπήρξε ουδείς στρατιώτης, οι πάντες είχαν συμπληχθή εν αταξία, Η κατάσταση ήτο κρισιμότητα. Η υποχώρησης του αποσπάσματος εγγίζει τα όρια φυγής. Αποστειλάτε ανώτερον δικαστικόν προς ενέργειαν ανακρίσεων και καταλογισμόν ευθυ-

νών». Ο δικαστικός, ταγματάρχης Αγοραστός φθάνει στο Εφταχώρι και αρχίζει ανακρίσεις. Με τις ανακρίσεις του παραπέμφθηκαν αρκετοί στο στρατοδικείο. Μερικοί καταδικάστηκαν σε θάνατο, «δεν εκτελέστηκε κανένας» ισχυρίζεται ο στρατηγός Μαχάς. Ποιοί ήταν οι καταδικασθέντες; Κανείς δεν έμαθε. Όταν άρχισε ο πόλεμος η διάλυση του στρατού μας στην Πίνδο, χωρίς καμία ουσιαστική μάχη, βαρύνει κατά οποιαδήποτε εκδοχή των πραγμάτων τη διοίκηση του αποσπάσματος. Ούτε ο Δαβάκης ούτε οι διοικητές των μονάδων του μπόρεσαν να κρατήσουν τους άντρες τους που σκόρπισαν. Κι αυτό παρά την ανδρεία αξιωματικών και οπλιτών που την έδειξαν όλοι τους σε λίγες ημέρες κάτω από τη σιδερένια διοίκηση του στρατηγού Βραχνού. Η Μάχη της Πίνδου που τόσο θριαμβευτικά μας την έχουν παρουσιάσει, σημαδεύει μια τοπική στρατηγική και τακτική κατάρρευση. Η απότομη κατάρρευση του αποσπάσματος Πίνδου, η εγκατάλειψη της βόρειας και κεντρικής Πίνδου και η μετατροπή μιας κίνησης που μπορούσε να είναι υποχωρητική με τάξη σε φυγή και διάλυση και μάλιστα σε έδαφος που ευνοούσε τον αμυνόμενο, αποτελεί κατάσταση που πρέπει να χρεωθεί σε πολλούς παράγοντες.

Στην Ιστορία μας, υπήρξαν περιπτώσεις που μία καταστροφή πήρε το χαρακτήρα θριάμβου, όπως στην

Αλαμάνα, στο Μανιάκι, στο Αλή Βεράν κ.λ. Εδώ στην Πίνδο, δεν έγινε αναμέτρηση με τον εχθρό, που με το πρώτο κλώτσημα παραβίασε τις πύλες της Ελλάδας. Δίπλα στον τομέα της Ηπείρου η αναμέτρηση έγινε και έφερε λαμπρά αποτελέσματα.

Η νίκη της Ελλάδας κατά της Ιταλίας οφείλεται κατά μέγα μέρος στους μαχητές της Ηπείρου. Και εδώ θα προσθέσουμε με σαφήνεια απόλυτη ακρίβεια ότι «η τιμή της λαμπρότερης νίκης που επέβαλε ουσιαστικό τέλος στην Μάχη της Πίνδου και του Σμόλικα, ανήκει στην Μεραρχία Ιππικού και η έμπνευση, το στρατήγημα στον διοικητή του αποσπάσματος Αώου».

Κι όμως στην Ελλάδα έγινε κοινός τόπος, από την απελευθέρωση και μετά, χάρη σε έντεχνη καλλιέργεια το σλόγκαν: «Δαβάκης-Πίνδος». Έτσι πέρασε στην ιστορία μια κρίση που απέχει πολύ από την αλήθεια. Ένας από τους δημιουργούς του μύθου αυτού ήταν και ο Ακαδημαϊκός Σπύρος Μελάς, που έγραψε ότι «η νίκη της Πίνδου σε αυτό το πρώτο φτερούγισμα, είναι νίκη Δαβάκη». Σε αυτή την απόλυτα λανθασμένη κρίση απαντούν οι στρατηγοί του πολέμου εκείνου. Για την κατάρρευση στην Πίνδο και την άτακτη υποχώρηση του στρατού μας ο στρατηγός Πιτσίκας επέρριψε τις ευθύνες στον Δαβάκη». Ο στρατηγός Καραβίας εί-

πε ότι είχε αρχίσει ακόμη και διοικητική εξέταση για την κατάρρευση. Το Γ.Ε.Σ. αναγράφει: «Παρατηρήθησαν περιπτώσεις καθ' ας μονάδες δεν επέδειξαν το επιβαλλόμενο πνεύμα σταθερότητας και θυσίας». Ο στρατηγός Κιτριλάκης αποδίδει την κατάρρευση σε τμήματα «άτινα δεν κατέβαλον την δέουσαν προσπάθειαν και συνεπύχθησαν άνευ ισχυράς πίεσεως». Ο στρατηγός Παπαδόπουλος θεωρεί ότι «ο Δαβάκης αιφνιδιάστηκε από την κατάρρευση». Ο στρατηγός Κατσιμήτρος έγραψε: «ο Δαβάκης ατύχησε μοιραίως και παραδόξως». Ο στρατηγός Πετρουτσόπουλος θεωρεί τελείως αδικαιολόγητη την εγκατάλειψη στην Πίνδο. Ο στρατηγός Βραχνός ως υφυπουργός εσωτερικών το 1954 μιλώντας στη Βουλή των Ελλήνων για το θέμα της ανεγέρσεως ανδριάντος του Δαβάκη είπε επί λέξει: «Ο έρανος προς ανέγερση ανδριάντος του Δαβάκη εις στιγμήν καθ' ην ο αμερόληπτος ιστορικός βάσει επισήμων στοιχείων θα αποφανθεί αντιθέτως προς τον δημιουργηθέντα σκοπίμως θρύλον αδικεί καταφώρως τους πραγματικούς ήρωας εις τους επιγεννησομένους και επιπλέον θα φέρει σύγχυσιν εις τας επερχόμενας γενεάς μη δυναμένας να διακρίνωσι ποίοι είναι οι πραγματικοί ήρωες ίνα τους οφείλουν ευγνωμοσύνην δια την ελευθερία των και ποίοι όχι, πράγμα το οποίον θα

εκμεταλευθώσιν οι μη πιστεύοντες εις τα ιδανικά της αγαπημένης μας πατρίδας και αποβεί εις βάρος της ιστορίας και του έθνους μας».

Αν η εισβολή στην Πίνδο γινόταν από δύο Ιταλικές μεραρχίες και όχι μόνο από την Τζούλια θα σαρωνόταν κάθε Ελληνικό εμπόδιο και η άμυνα στο Καλπάκι θα κατέρρεε από τον κίνδυνο της κύκλωσης. Εδώ πρέπει να τονιστεί με έμφαση πως η επίθεση των Ιταλών στο Καλπάκι είχε εκφυλιστεί και στις 9/11/1940 σταμάτησε οριστικά, γεγονός που έδωσε τις βάσεις για τη νίκη.

Είναι άξιο απορίας πως ο Αρχιστρατηγός Παπάγος, ο οποίος γνώριζε τα πάντα, δέχτηκε την ηρωοποίηση του Δαβάκη, σε πρόταση του στρατηγού Καραβία, στενού φίλου της οικογένειας Δαβάκη.

«Από όλους τους επώνυμους πρωταγωνιστές του πολέμου, ο Δαβάκης έχει καταλήξει να είναι σήμερα το μοναδικό όνομα, που συνδέουν οι περισσότεροι Έλληνες όχι μόνο με τη Μάχη της Πίνδου, αλλά και με το 1940 γενικότερα. Η ακραία αυτή περίπτωση επιλεκτικής συλλογικής μνήμης μόνο ως αποτέλεσμα κρατικών επιλογών μπορεί να εξηγηθεί.» (Γ. Μαυροκορδάτος, Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών, Καθημερινή 28/10/1987).

Για την ιστορία της Μάχης της Πίνδου τα λόγια του Π. Πιπινέλη

έχουν κάποια σχέση: «Μόνο η ιστορία ανοίγει όλα τα μονοπάτια της ζωής. Τα μονοπάτια του παρελθόντος έχουν ατελείωτη την προέκτασή τους προς το μέλλον».

Η Μάχη της Πίνδου είχε κάτι πολύ ηρωικό και τραγικό μαζί. Οι ιστορικοί πρέπει να δώσουν στους νεότερους μια πιο ολοκληρωμένη εικόνα της πολυμέτωπης και ιδιόμορφης αυτής μάχης.

Ιάκωβος Φριζής

Πηγές: Η Ιταλική μεραρχία Τζούλια στην Πίνδο, Σ. Σιωμόπουλου.

Ιστορία νεότερης Ελλάδος: Δ. Κόκκινου.

Η Ιταλική εισβολή: Γ. Ε. Σ.

Ανατομία του έπους 1940-41: Λ. Αρσενίου.

Η ζωή ενός στρατιώτη: Ι. Καραβία.

Τα δύο όχι: Κ. Πανταζή

Η Μάχη της Πίνδου: Β. Βραχνού.

Ιστορία του Ελληνοϊταλικού πολέμου: Α. Εδιπίδου.

«Μια μικρή ιστορία ΑΝΘΡΩΠΙΑΣ»

Το Γενάρη του 1949 είχε εισαχθεί στο παλιό νοσοκομείο Χατζηκώστα ο αείμνηστος αδερφός μου Αριστείδης είκοσι ετών, από σπονδυλίτιδα. Επείδή έπαθε μόλυνση έπρεπε να μεταφερθεί στο Ασκληπιείο Βούλας στην Αθήνα. Δεν υπήρχε κρεβάτι και μετά πολλών βασάνων εγκρίθηκε η μετάβαση στην Αθήνα ύστερα από ένα χρόνο.

Στο χωριό Μελλίσι Κορινθίας σταμάτησε το νοσοκομειακό για ένα καφεδάκι. Ξαφνικά πεθαίνει ο αδερφός μου και το νοσοκομειακό φεύγει με τον άλλο ασθενή που είχε μέσα για Αθήνα.

Τότε παρουσιάζεται μία γυναίκα μαζί με δύο παλικάρια από το χωριό και παίρνουν το νεαρό αδερφό μου στο σπίτι της. Τον ετοιμάζουν, ξενυχτούν μαζί του και το πρωί τον κηδεύουν στο νεκροταφείο του χωριού με τη συμμετοχή όλων των κατοίκων.

Η γυναίκα αυτή με τη σπάνια ΑΝ-

ΘΡΩΠΙΑ λεγόταν Σοφία Χρησιέα. Ύστερα από τρία χρόνια έστειλε τα οστά του αδερφού μου στην Κόνιτσα με δικά της έξοδα. Γράφω αυτά για να δείξω ότι παλαιότερα υπήρχε περισσότερη ανθρωπιά στον κόσμο.

Στη μνήμη του αδερφού μου Αριστείδη και της Σοφίας Χρησιέα με τη χρυσή καρδιά προσφέρω στο περιοδικό Κόνιτσα 40 ευρώ.

Κώστας Γάκης
Κόνιτσα

Επίλογος από το βιβλίο με τίτλο «Πορεία Γενναίων του εφ. ανδ/γού του Τάγματος Κονίτσης Βασιλείου Αρχιμανδρίτη

Αυτή ήταν η Ιστορία των «Γενναίων» του Ανεξαρτήτου Τάγματος Κονίτσης, κατά τον πόλεμο 1940-'41.

Ημείς, ποτέ δεν θα ξεχάσουμε το φιλότιμο των ανδρών εκείνων, οι οποίοι, υπείκοντες στην φωνή της Πατρίδος, έπραξαν το καθήκον τους μέχρι την τελευταία στιγμή που βρέθηκαν άοπλοι στο χώρο της Αρχαίας Δωδώνης, θύματα της βίας, πού αλλημοιά της σπάνια να συναντήσει κανείς στην Ιστορία των λαών.

Σέ εντελώς ανύποπο χρόνο, θέλοντας να αποθανατίσουμε όλη αυτή την προσφορά των Γενναίων, δημοσιεύσαμε στην τοπική Εφημερίδα των Ιωαννίνων «Πρωϊνά Νέα» αρ. φύλλου 3.900 της 7/10/77 την παρακάτω επιστολή, ή οποία δυστυχώς από λόγους ανερμήνευτους δεν εύρε την πρέπουσα απήχηση μεταξύ των ιθυνόντων τα της πόλεως της Κόνιτσας.

Ημείς θα επανέλθουμε και ελπίζουμε καί με την κυκλοφορίαν του πονήματος μας της «Πορείας των Γενναίων» να λάβει κάποτε σάρκα και οστά ή «Ιδέα» αυτή, που θα τιμήσει πρώτα απ' όλα την ίδια την πόλη.

Η επιστολή προς τα «Πρωϊνά Νέα» των Ιωαννίνων.

Αξιότιμε κ. Διευθυντά,

Εφ' αφορμής των προγραμματισθέντων έργων στην Ηρωϊκή πόλη της Κόνιτσας, πού περιγράφει ο συνεργάτης σας Κ. Ευθυμίου, στο φύλλο της έγκριτης εφημερίδας σας της 21ης τρέχοντος, θα ήθελα να εκφέρω κι' εγώ την γνώμην μου για όσα γράφει περί Ηρώου Πεσόντων μετατόπισή του κ.λ.π.

Όπως είναι γνωστό, κατά την προπολεμική περίοδο 1939-1940 στην πόλη της Κόνιτσας είχε την έδρα του το Ανεξάρτητο Τάγμα Προκαλύψεως Κονίτσης του οποίου οι επιστρατευμένοι άνδρες ήσαν 100% - πλην δυνάμεως λόχου όπως σημειώνω στη συνέχεια- παιδιά της Κόνιτσας, των Κοινοτήτων της Επαρχίας της καί των γειτονικών κοινοτήτων της Επαρχίας Ζαγορίου ήτοι του Παπίγκου, της Αρίστης, του Αγίου Μηνά και του Μεσοβουνίου.

Οί άλλοι άνδρες δυνάμεως λόχου, ήταν κληρωτοί του 12ου Συντάγματος Πατρών, οι οποίοι συμπτωματικά βρέθηκαν στη δύναμν του, γιατί μεταφέρθηκαν εσπευσμέ-

να τον Απρίλιο του 1939 όταν η Αλβανία έπεφτε στα χέρια των Ιταλών.

Ο λόχος αυτός από τον Μωριά με άνδρες διαλεγμένους έμεινε στην Ιστορία ως λόχος ενισχύσεως Κονίτσης.

Το Ανεξάρτητο Τάγμα Προκαλύψεως Κονίτσης, συγκροτήθηκε τον Αύγουστο του 1939 λόγω της κρισίμου τότε καταστάσεως.

Οι επιστρατευθέντες άνδρες του απέλύθησαν προσωρινά τον Οκτώβριο του ίδιου έτους με το σύμφωνο μη επιθέσεως Μουσολίνι-Μεταξά.

Εν συνεχεία βρέθηκε πάλι συγκροτημένο και ετοιμοπόλεμο τον Αύγουστο του 1940.

Με την έναρξη του πολέμου εισήλθε στις επιχειρήσεις κι' έγραψε κι' αυτό την δική του ιστορία όπως όλες οι μονάδες του Στρατού μας μέχρι τον Απρίλιο του 1941, οπότε με την κατάρρευση του μετώπου, λόγω των γνωστών γεγονότων παρέδωσε τον οπλισμό του και διαλύθηκε στον χώρο της Αρχαίας Δωδώνης.

Πολλοί είναι οι νεκροί, οι τραυματίες και οι κρυοπαγημένοι του Τάγματος αυτού.

Οι περισσότεροι απ' αυτούς στο Μάλι-Σπάτ του Κουρβελεσίου όπου ή μοίρα τους το έγραφε.

Ύστερα από 36 ολόκληρα χρόνια, καιρός είναι, ή πόλη της οποίας έφερε και το όνομα το Τάγμα αυτό, ή πόλη λέγω, να τιμήσει τους νεκρούς του, τα σκοτωμένα στον πόλεμο εκείνο παιδιά της, τά'σκοτωμένα παιδιά της επαρχίας της,, πού άφησαν την τελευταία πνοή εκεί ψηλά στις χιονισμένες βουνοκορφές του Κουρβελεσίου ή πιο κάτω, επάνω σε κάποιο φορείο ή στο κρεβάτι κάποιου Νοσοκομείου.

Πρώτος, ανάμεσα στους Αθάνατους νεκρούς του, ο θρυλικός Συνταγματάρχης Μαρδοχαίος Φριζής, ο Διοικητής του Αποσπάσματος Αώου, ο Ιταλοφάγος, όπως τον αποκαλούσαν οι στρατιώτες μας, που έπεσε ηρωικά στο Τερμέσι της Πρεμετής.

Δεν υπάρχει αμφιβολία πώς το κενό αυτό επί τόσα χρόνια θα έχει προβληματίσει κατά καιρούς τους άρχοντες του τόπου και της περιοχής.

Γεγονότα δυστυχώς ανεξάρτητα, όπως είναι φυσικό, ματαίωσαν την αγαθή προαίρεση, ακόμη, -Ίσως και το σπουδαιότερο και λόγοι οικονομικοί κ.λ.π.- και βρισκόμαστε σήμερα τόσο μακριά από την ανεπανάληπτη εκείνη εποχή.

Ποτέ όμως δεν είναι αργά.

Περισσότερο όταν πρόκειται για ψυχές Αθανάτων Ηρώων. Και δεν είναι αργά ακόμη, γιατί σε κάθε βήμα μας καθημερινά μας περιτριγυρίζουν οι χιλιάδες των επιζώντων αφανών Ηρώων της εποχής εκείνης, οι ψαρομάλληδες της σήμερα, «οι Σταμούλληδες της Αμφιλοχίας», όπως λέει και ο τραγουδιστής, οι οποίοι περιμένουν και αγωνιούν, γιατί, κατά κάποιο τρόπο νομίζουν πως ξεχάστηκαν.

Καί θα αποτελέσει η ενσάρκωση της ιδέας αυτής, γι' αυτούς, την υψί-

στη τιμή, το Αριστείο Ανδρείας τρόπον τινά.

Τέλος δε, όπως είναι φυσικό, για τις επερχόμενες γενιές, το σύμβολο εσαεί των αγώνων της φυλής για τα Πανανθρώπινα ιδανικά.

Αθήνα 21 Σεπτεμβρίου 1977

Ευχαριστώ για την φιλοξενία

Βασίλειος Χρ. Αρχιμανδρίτης
Εφ. Άνθ/γός του Τάγματος Κονίτσης
κατά το 1939-1941

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Βούρμπιανη, 30 Αυγούστου 2004

Σας γνωρίζουμε ότι η σύνθεση του νέου Δ.Σ. του Συλλόγου με την επωνυμία «ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗΣ» με έδρα το χωριό Βούρμπιανη Ιωαννίνων, που προήλθε από τις εκλογές της 14ης Αυγούστου 2004 έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:	ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΪΛΟΓΛΟΥ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ:	ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΟΣ
Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:	ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΚΟΝΤΟΥΛΗ
ΤΑΜΙΑΣ:	ΛΕΥΚΟΘΕΑ ΓΕΩΡΓΑΚΗ
ΕΦΟΡΟΣ ΔΗΜ. ΣΧΕΣΕΩΝ:	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΔΗΜΑΡΑΤΟΥ
ΜΕΛΗ:	ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΟΥΝΤΟΣ
	ΕΡΜΙΟΝΗ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος
Ιωάννης Γιαϊλόγλου

Η Γεν. Γραμματέας
Αναστασία Κοντούλη

Η αρχαία ελληνική και εβραϊκή σκέψη

από τον Νικ. Χ. Ρεμπέλη, φιλόλογο, πρ. Λυκειάρχη

Είναι γεγονός πως, όταν εκείνοι οι λαοί της Ευρώπης, κατά την πρώτη π. Χ. χιλιετηρίδα, ζούσαν, ...όπως ζούσαν, στις απέραντες εκτάσεις της γηραιάς ηπείρου και οι Εβραίοι περιφέρονταν ως νομάδες στη Γη της Επαγγελίας, οι αρχαίοι Έλληνες έχτιζαν Παρθενώνες και με το σπινθηροβόλο πνεύμα τους καλλιεργούσαν όλα τα είδη του ποιητικού και πεζού λόγου (έπος, λυρική ποίηση, δράμα, ιστορία, φιλοσοφία, ρητορεία).

Πράγματι η αρχαία Ελλάδα με τα έπη του Ομήρου, που παιδαγωγούσαν τους νέους, με τους προσωκρατικούς φιλοσόφους, με τους τρεις μεγάλους τραγικούς, με τους Ολυμπιακούς Αγώνες, με το Σωκράτη, πρόδρομο και προφήτη του Χριστού¹, τον Πλάτωνα, που συνταύτισε την υπέρτατη ιδέα του Αγαθού με το Θεό, τον Αριστοτέλη, τον Ιπποκράτη, πατέρα της ιατρικής, το Φειδία, τον Πραξιτέλη, τον Απελλή κ. λ., οι οποίοι έδωσαν σάρκα και οστά στο Αιώνιο Κάλλος, ναί, αυτή η Ελλάδα υπήρξε η κοιτίδα του πολιτισμού και το παντοτινό προσκύνημα της επιστήμης και της αθάνατης τέχνης. Από την αρχαία Ελλάδα εκπολιτίστη-

καν οι λαοί της Ευρώπης και της Ασίας. Πλούσιοι Ρωμαίοι έστελναν τα παιδιά τους στην Αθήνα ή καλούσαν στη Ρώμη Έλληνες διδασκάλους, για να τους δώσουν ανώτερη μόρφωση.

Ακόμα και στους πρώτους μ. Χ. αιώνες ήκμαζαν ονομαστές φιλοσοφικές σχολές, γιατί το πνεύμα εκεί ήταν πάντοτε ελεύθερο και το πνευματικό γόητρο της πόλης πάντοτε μεγάλο, ζηλευτό και θαυμαστό.

Ο Απόστολος Παύλος, ο Εβραίος των Εβραίων, παρ' όλο που είχε χαρακτηρίσει ως μωρία τη σοφία των Ελλήνων, πέρασε από την Αθήνα. Το ότι είδε εκεί βωμό αφιερωμένο «τω αγνώστω θεώ», τι άλλο μαρτυρούσε αυτό, παρά το διαφέρον και την ανησυχία των Αθηναίων να αναζητούν πάντοτε την αλήθεια. Ο Απόστολος Παύλος εργάστηκε, όσο ουδείς άλλος, για την εδραίωση και διάδοση του νέου Θρησκευματος. Κινδύνεψε πολλές φορές, φυλακίστηκε, ταλαιπωρήθηκε, λίγο έλειψε να θανατωθεί. Η πίστη του στο Χριστό ήταν το κάτι άλλο. Μόνο που περίμενε, όσο ζούσε, τη Δευτέρα Παρουσία Του. Αλλά ο Κύριος δεν ικανοποίησε αυτή την επιθυμία του.

Ο αρχαίος Αθηναίος ήταν ελεύθερος στη σκέψη και αντλούσε από την ανεξαρτησία αυτή του πνεύματος την απαραίτητη σιγουριά να ασχοληθεί με τα μεγάλα μεταφυσικά προβλήματα.

Οι αρχαίοι Έλληνες δεν έβρισκαν κανένα εμπόδιο από την πολιτεία και τη θρησκεία τους. Δεν είχαν Βίβλο που να τους περιορίζει τη δράση και να τους βάζει φραγμούς στα σχέδια και τα έργα τους.

Οι χρησμοί των μαντείων δεν έγιναν ποτέ καταπιεστικά μέσα εφαρμογής των εντολών του Δία (Δωδώνη) και του Απόλλωνα (Δελφοί). Ήταν μιά κάποια προσωρινή αντιμετώπιση των καθημερινών προβλημάτων της ζωής των.

Η ορφική λατρεία είχε μερικά ιερά βιβλία, που αναφέρονταν στην εσωτερική οργάνωση και διοίκηση, αλλά Βίβλος για τους Ολύμπιους θεούς δεν υπήρχε. Οι σχέσεις, λοιπόν, των Αρχαίων Ελλήνων με τη θρησκεία τους ήταν πολύ διαφορετικές από εκείνες των Εβραίων με τη δική τους. Ο Εβραίος υπακούει στο Θεό, που του αποκαλύφθηκε και υποτάσσεται σ' αυτόν χωρίς αντιρρήσεις. Οι Εβραίοι πειθαρχούσαν στο Μωσαϊκό νόμο, γιατί πίστευαν πως είχε θεϊκή προέλευση. Την ίδια πίστη έδειχναν και στις δέκα εντολές, που δόθηκαν, όπως πίστευαν, στο Μωυσή από το

Θεό πάνω στο θεοβάδιστο όρος Σινά.

Οι αρχαίοι Έλληνες δεν είχαν τέτοιες αυθεντίες, για να τους επιβάλλονται και να τους κάνουν υποχείριούς τους.

Δεν είχαν θεόπνευστα κείμενα και εξ αποκαλύψεως αλήθειες, αλλά είχαν εμπιστοσύνη στην ανθρώπινη σκέψη, στην επιστήμη και τη φιλοσοφία, που θα τους οδηγούσε στην προσέγγιση του θείου. Τους αρχαίους Έλληνες δεν τους πίεζε κανένα «προπατορικό αμάρτημα». Δεν μιλούσαν για «πιστούς» αλλά για ευσεβείς. «Πρώτον μιν ουν ευσέβει το προς τους θεούς» συμβουλεύει ο Ισοκράτης τον νεαρό Δημόνικο. Όλη η αρχαία ελληνική Γραμματεία μιλάει για ευσέβεια και ευλάβεια και όχι για πίστη και φόβο Θεού. Στηρίζονταν πιο πολύ στη δική τους βούληση και πρωτοβουλία, στο δικό τους ορθό λόγο και μπορούσαν να εναντιωθούν στη θέληση του Δία. Ένα παράδειγμα, διαφωτίζει το πράγμα: Στον Εβραίο Ιώβ ο θεός του Ισραήλ έστειλε πολλές συμφορές. Ο Ιώβ έχασε τα πάντα και δοκιμάστηκε πολύ. Διαμαρτύρεται, δυνασχετεί και οργίζεται. Οι φίλοι του Ιώβ δεν κατορθώνουν να τον πείσουν να μην εναντιώνεται στο θεό του Δικαίου. Αίφνης ακούγεται μια φωνή από τα σύννεφα. Ήταν ο Θεός. «Ποιός είν'

αυτός, λει, που σκοτίζει το μυαλό μου; Πού ήσουν όταν εγώ θεμελίωνα τη γη; Απάντησε, αν είσαι συνετός. Ποιός έβαλε τον ακρογωνιαίο λίθο στη γή;» (κεφ. ΛΗ, 4).

Ο Ιώβ μετανοεί για όσα πρωύτερα είπε. Αυτή τη σπάση του Ιώβ δεν θα την υιοθετούσε ποτέ ο Προμηθέας των Ελλήνων. Ο Αισχύλος δεν τη δέχεται. Ως γνωστόν, ο Προμηθέας έκλεψε τη φωτιά από τους θεούς και την έφερε στους ανθρώπους, για να διευκολύνει τη ζωή τους. Ο Δίας οργίστηκε και διέταξε να τον καρφώσουν σε βράχο στον Καύκασο. Ο Προμηθέας, όπως και ο Ιώβ, υποφέρει και παραπονείται για τα βάσανά του. Μιλάει άπρεπα για το Δία. Ο Χορός του υπενθυμίζει: «Οι προσκυνούντες την Αδράσειαν (=θεά της εκδίκησης) σοφοί» (Αισχ. Πρ. Δεσμ. στ. 936), αλλά ο Προμηθέας οργισμένος απαντά: «Σεβου, προσκύνα, χείδευε πάντα σου εκείνον που κρατά την αρχή, μα εγώ το Δία πιο λίγο ψηφώ κι από το μηδέν... δεν θάνα των θεών κύριος για πάντα» (στ. 937-940, μετ. Γρυπάρη). Ο Ιώβ φαίνεται δειλός και υποχωρητικός. Ο Προμηθέας, αντίθετα, άκαμπτος, αμετάπειστος, αγέρωχος. Καθένας τους αντικατοπτρίζει την ιουδαϊκή και ελληνική ψυχοσύνθεση. Ο Εβραίος αυτοϋποτάσσεται, θεοκρατείται, τρέμει, μήπως εξοργίσει το θεό του Ισραήλ, ο οποίος σε πολλά

εδάφια της Π. Διαθήκης φαίνεται σκληρός και απάνθρωπος. Το αναφέρει και ο Απόστολος Παύλος στη συναγωγή των Ιουδαίων: «Αφού σηκώθηκε ο Παύλος και τους έκανε νόημα με το χέρι ότι θέλει να μιλήσει, τους είπε «...Ο θεός του ιουδαϊκού λαού, αφού εξόντωσε επτά έθνη στη χώρα της Χαναάν, έδωκε τη χώρα αυτή ως κληρονομιά στους Ιουδαίους...» (Πρ. Αποστ. ιγ, 16-19).

Τώρα γιατί ο θεός των εβραίων Γιαχβέ εξόντωσε επτά έθνη, για να εγκαταστήσει εκεί τον εκλεκτό και «περιούσιο λαό του», αυτό είναι ακατανόητο.

Η Παλαιά Διαθήκη περιέχει και ιστορία, χρονικά, ψαλμούς, προφητείες κ. λ. Οι αφηγήσεις για τη δημιουργία του κόσμου, τον Αδάμ, την Εύα, τον όφι, το προπατορικό αμάρτημα, τον κατακλυσμό, την Κιβωτό του Νώε κ. λ. προήλθαν από μύθους της Βαβυλωνιακής φιλολογίας από τον καιρό της αιχμαλωσίας τους. Δεν αρνείται κανείς ότι έχουν μιά απλότητα με ζωηρές εικόνες και συναρπαστικές αλληγορικές εκφράσεις, αλλά και με αρκετές δολοφονίες, εγκλήματα, αιμομειξίες, πορνείες, τερατολογίες, παλλακίδες, φαιδρά και παράδοξα αφηγήματα.

Η ορθόδοξη Εκκλησία μας προσέχει μόνο το πνεύμα, το μονοθεϊσμό της θρησκείας των Ιουδαίων και παραβλέπει όλα τα άλλα, που την κα-

θιστούν όχι και τόσο ψυχωφελές και διδακτικό ανάγνωσμα.

Στους ψαλμούς πλεονάζουν οι συνεχείς παρακλήσεις, οι θερμές προσευχές στο θεό για άφεση αμαρτιών και εξάλειψη των ανομημάτων τους, γιατί τους Εβραίους συνείχε πάντοτε ο φόβος της παρεκτροπής και τιμωρίας.

Οι Εβραίοι ήθελαν ο θεός του Ισραήλ να είναι δικός τους θεός, φίλος, βοηθός τους και εχθρός των άλλων λαών.

Τον θέλουν και «ως περιούσιος λαός» προστάτη τους, θεό της Ιουδαίας, η οποία επί είκοσι και πλέον αιώνες συνθλιβόταν ασφυκτικά ανάμεσα από δύο μεγάλες μυλόπετρες, την Αίγυπτο από τη μιά μεριά και τη Βαβυλωνία από την άλλη.

Γεγονός, πάντως, είναι ότι οι Εβραίοι υπέφεραν πάρα πολλά και η Βίβλος ήταν εκείνη, που τους συσπείρωσε και τους έσωσε. Πίσω από τη Βίβλο και τις θρηνωδίες και τις προσευχές των Ψαλμωδών και των Προφητών, που καλούσαν το θεό τους να τους σώσει, μαντεύει κανείς όλες τις περιπέτειες των Ιουδαίων.

Ο Θεός του Ισραήλ καθοδηγεί τον εκλεκτό λαό του. Προσωπικές υποσχέσεις του Θεού προς το Μωυσή ήταν συνηθισμένο φαινόμενο. Πρβλ. το συχνά επαναλαμβανόμενο: «Και ελάλησε Κύριος ο Θεός προς Μωυσή...».

Εβραϊκό δόγμα² και ελληνική σκέψη είναι δύο πολλοί αντίθετοι με διαφορετικές αντιλήψεις και επιδιώξεις. Ο Εβραίος υπακούει τυφλά στο θεό, ο Έλληνας σκέφτεται, συζητεί και αποφασίζει.

Ο Αθηναίος του 5ου π. Χ. αιώνα σμιλεύει αγάλματα³, γράφει ποίηση και πεζό λόγο, παρακολουθεί στα θέατρα τραγωδίες, ανταγωνίζεται στους Ολυμπιακούς Αγώνες, μετέχει σε δημόσιες τελετές, ρητορεύει και ύστερα διασκεδάζει και χαίρεται τη ζωή, χωρίς φόβους και ανασφάλειες και εξαρτήσεις από τους θεούς. Αντίθετα, ο Εβραίος φοβάται σε κάθε του βήμα μήπως εξοργίσει το θεό των Ιουδαίων.

Αλήθεια, ποιός από τους θεόπνευστους, δήθεν, Προφήτες της Π. Διαθήκης μπορεί να σταθεί δίπλα στα αναστήματα ενός Αισχύλου, Σοφοκλή, Σωκράτη, Πλάτωνα, Αριστοτέλη κ. λ. στα έργα των οποίων ευλαβικά σήμερα υποκλίνεται όλη η ανθρωπότητα;

* * *

Ανακεφαλαιώνοντας θα έλεγα 'οτι, πολλούς αιώνες π. Χ. οι αρχαίοι Έλληνες λάτρεψαν τη γνώση, που τους οδηγούσε, όλο και πιο κοντά στην Αρετή, την Αλήθεια, το Θεό.

Με τη δημιουργική τους δύναμη έδωσαν μορφή στο άμορφο χάος, έβαλαν τάξη στην αταξία και οργάνωσαν τη ζωή τους με βάση τον ορ-

θό Λόγο, που εκδηλώθηκε θετικά μέσα στο χωνευτήρι των μεγάλων συνελεύσεων και συζητήσεων, που γίνονταν στην Εκκλησία του Δήμου, στην Πνύκα και στα δικαστήρια.

Ειδικότερα ο Λόγος πρωτοφάνηκε στην Ιωνία με τους προσωκρατικούς φιλισόφους (Θαλής, Ηράκλειτος, Εμπεδοκλής, Αναξιμένης κ. λ.), οι οποίοι, ανικανοποίητοι από τις μυθολογικές ερμηνείες για την πρώτη αρχή των όντων, θέλησαν να διαλύσουν την καταχνιά του μύθου και στη θέση του να λάμψει το αιώνιο φως του Λόγου, που θα τους βοηθούσε να βρουν την πρώτη αρχή των πραγμάτων και τη γένεση του κόσμου. Αντίθετα, η πληθωρική θρησκεία των Εβραίων είχε εγκλωβίσει το πνεύμα και τη σκέψη τους μέσα στα στενά όρια μιας ακατανόητης θρησκοληψίας, που δεν τους άφηνε ελεύθερους να ιδούν τον κόσμο από άλλη οπτική γωνία.

Οι αρχαίοι Έλληνες ζούσαν ελεύθεροι, ενεργούσαν ελεύθερα και επεδίωκαν καθετί, που θεωρούσαν ορθό, λογικό και το οποίο συντελούσε στην πρόοδο και προκοπή τους. Η ευσέβειά⁴ τους στους θεούς ήταν η γνωστή και δεδομένη.

Η εβραϊκή σκέψη ήθελε να υποτάσσεται διαρκώς ο άνθρωπος αγόγγυστα στο θεό, το Δόγμα, τις εντολές. Αντίθετα, η αρχαία ελληνική σκέψη απέβλεπε στην καλλιέργεια

ψυχικών αρετών, χωρίς αυτό να επιβάλλεται από κάποιο θρησκευτικό δόγμα ή εξουσιαστικά ιερατεία, αλλά μόνο από τον ορθό Λόγο.

Κοντολογίς: Οι αρχαίοι Έλληνες, αντίθετα από τους Εβραίους, δίδαξαν την ανθρωπότητα με το φωτεινό τους μυαλό και τη δροσερή τους σκέψη, ότι μπορούν οι άνθρωποι να ζήσουν και να μεγαλουργήσουν χωρίς να εξαρτώνται από τους θεούς των, τους οποίους, όπως πίστευαν, δεν υπήρχε λόγος να έχουν συνεχώς, σα σκιά, πάνω από τα κεφάλια τους, ως επόπτες, ρυθμιστές και επικριτές της ζωής και των έργων τους.

Κι αυτό συνέβαινε, γιατί στηρίζονταν, κυρίως, στον ορθό Λόγο, που εδραζόταν στην ψυχή τους. Και θεός ήταν για τους αρχαίους Έλληνες ο ΛΟΓΟΣ.

1. Ως προφήτης π. Χ. χαρακτηρίστηκε ο Σωκράτης από τους χριστιανούς των πρώτων μ. Χ. αιώνων, γι' αυτό σε πολλά παλιά μοναστήρια και εκκλησίες βλέπουμε τις μορφές του Σωκράτη, Πλάτωνα κ. λ. δίπλα στις αγιογραφίες χριστιανών μαρτύρων.

2. Το δόγμα, κάθε δόγμα, είναι τροχόπέδη του πνεύματος και καταλήγει σε τυραννία της ψυχής, η οποία, εγκλωβισμένη και περιορισμένη, υποφέρει από τις επιταγές του δόγματος. Αν λείπει ο Λόγος και επικρατήσει το δόγμα, τότε κάθε πράξη γίνεται από φόβο, σκοπιμότητα και προσδοκία κάποιας αμοιβής, έστω και θεϊκής, οπότε χάνεται η αξία της προσωπικότητας

και της ηθικής ζωής των ανθρώπων. Ο άνθρωπος κάμνει το καλό, όχι για να γίνει αρεστός στο Θεό, αλλά από συναίσθηση του χρέους και του καθήκοντος και, φυσικά, γιατί έτσι του επιτάσσει η ηθική συνείδησή του.

3. Η λ. άγαλμα δηλώνει «το εφ' ω τις αγάλλεται», δηλ. εκείνο για το οποίο κάποιος αισθάνεται χαρά και αγαλλίαση. Και αυτό συνέβαινε με τα αρχαία αγάλματα και όχι με τα ρωμαϊκά και χοντροκομμένα εκείνα της Ανατολής.

4. Εκτός από τη φράση του Ισοκράτη προς Δημόνικο, που αναφέραμε, πρβλ., εκτός των άλλων, και Σοφοκλή, Αντιγ, στίχ. 1349: «έχομε ηθικό χρέος (=χρη) να μην είμαστε ασεβείς στους θεούς». Να γιατί η παράσταση αρχαίου δράματος στη σκηνή λεγόταν «διδασκαλία», ακριβώς

διότι δίδασκε υψηλές ιδέες και αλήθειες περί πατρίδος, θρησκείας, δικαιοσύνης κ.λ. και απέβλεπε στη βεβαίωση, ανύψωση και ηθική μόρφωση των πολιτών. Γι' αυτό το λόγο η Πολιτεία, από την εποχή του Περικλή, έδινε την ευκαιρία στους φτωχούς πολίτες και αργότερα σε όλους τους Αθηναίους να παρακολουθούν θεατρικές παραστάσεις με χρήματα του Δημοσίου, τα λεγόμενα «θεωρικά».

Συμπερασματικά: Όταν οι αρχαίοι Έλληνες καλλιεργούσαν επιτυχώς τα Γράμματα και τις Τέχνες και ανέπτυσσαν αξιόλογο πολιτισμό, στην Ιουδαία οι προφήτες έβλεπαν οπασίες και οράματα και αργότερα όλοι τους περίμεναν με αγωνία να τους στείλει ο Θεός τους το Μεσσία να τους σώσει.

«6 Αυγούστου 2004»

Στη γιορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος, έγινε στο χωριό μας στο Μοναστήρι Κόνιτσας το παραδοσιακό πανηγύρι.

Κάναμε ένα πολύ όμορφο και κεφάτο γλέντι με πολύ κόσμο και καλή περιποίηση από το χωριανό μας Βαγγέλη Βέργο που κρατάει το μαγαζί του Συλλόγου το καλοκαίρι.

Όσοι έχετε έλθει το ξέρετε, αλλά και όσοι δεν ήλθατε αξίζει να μας επισκεφτείτε για να το γνωρίσετε. Θα μείνετε ενθουσιασμένοι με το πε-

ριβάλλον, την περιποίηση και το ήσυχο παραδοσιακό γλέντι που γίνεται με το γνωστό και εκλεκτό συγκρότημα του Μιχάλη Πανουσάκου χωρίς μεγάφωνα και τραγουδιστές τραγουδίστριες.

Γλεντήσαμε στις 5 και στις 6 το μνηός και έμεινε όλος ο κόσμος ευχαριστημένος.

Ευχαριστούμε όσους παρευρέθηκαν, τους ευχόμαστε να'ναι καλά και τους περιμένουμε του χρόνου τη ίδια μέρα.

Από το Δ.Σ. του Συλλόγου

Η ΧΛΑΙΝΗ

("ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΙΚΡΑΣ")

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Πιάσαμε με το Σταμάτη ένα βράχο, δίπλα στην ακτή και αγναντεύαμε το πέλαγος. Εγώ κολύμπι καλό δεν ήξερα, και θεωρούσα τη θάλασσα γύρω μας σαν ένα κάστρο που μας έπνιγε. Κείνος όμως καθώς ήτανε νησιώτης, μεγαλωμένος μές τη θάλασσα έβλεπε μπροστά του αυτό το ατελείωτο άνοιγμα και δε σταματούσε από το να το σκέφτεται σα δρόμο διαφυγής και εξόδου.

Από τη στιγμή που γνωριστήκαμε με το Σταμάτη, κατάλαβα πως τούχε γίνει έμμομη ιδέα. Και το χειρότερο δεν την έκρυβε. Υπολόγιζε ότι μέχρι το Λαύριο, από το Τρίτο Τάγμα, θα τούπαιρνε δυό με τρεις ώρες κολύμπι με καλή θάλασσα.

Τάκουγα και γελούσα, λέγοντας του πως αυτό που σκέφτονταν ο ίδιος προτού φτιάξουν το Μακρονήσι σαν τόπο εξορίας, θάχε απασχολήσει επιτελεία και ειδικούς. Και ασφαλώς θάχουνε πάρει τα μέτρα τους και θάχουνε στήσει δόκανα.

Ο Σταμάτης όμως δεν ήθελε να το πιστέψει. Τελικά αυτή η έμμομη ιδέα τον έφαγε. Έκανε την απόπειρα με δυο άλλους ύστερα από τρεις βδομάδες, και τους έπιασαν ειδικά καΐκια, που τους βγήκανε μπροστά εκεί που δεν περίμενε. Οι δυο σύντροφοί του αποδείχτηκαν βαλτοί-χαφιέδες κι όλο το ξύλο τόφαγε ο Σταμάτης. Τούσπασαν τα κόκαλα του χεριού κι έμεινε ανάπηρος. Κι αν δεν υπόγραφε θα τον στέλνανε Στρατοδικείο. Υπόγραψε τελικά και βγήκε να μας πει στην Συγκέντρωση του Τάγματος, ότι δεν μνησικακεί εναντίον κανενός.

Την ώρα συσσίπιου, η Αστυνομία Μονάδος που μας φύλαγε, έδειχνε εκνευρισμένη. Δεν είμαστε μόνο μεις που μας είχανε εγκαταλείψει εκεί νησιτικούς, πίσω από το Θεό, ήταν κι αυτοί. Αυτοί όμως είχανε πιστέψει πως αφότου έγιναν Αστυνομία Μονάδος έγιναν και εξουσία. Δεν θεωρούσανε ότι θάπρεπε να λογαριαζόμαστε με τα ίδια μέτρα και τα ίδια σταθμά. να μην έχουμε εμείς συσσίπιο να μην έχουν κι αυτοί. Και γίνονταν κουβέντα να πάει κάποιος απ' αυτούς στο πλησιέστερο φυλάκιο.

Κι ο επιλοχίας που μας κουμάνταρε όλους εκεί, σκασμένος κυριολεκτικά, διάταξε πάλι να κάνουμε ασκήσεις, με τον ήλιο ντάλα. Η αδημονία του γίνονταν αγριάδα σε βάρος μας. Μας έτρεχε πέρα δώθε. Μας χώριζε σε δυο ομάδες αντίπαλες που παλεύαμε. Και στο τέλος μας παράταξε όλους, κατά μήκος της ακτής, πάνω στους βράχους, τον ένα δίπλα στον άλλο. Και μας είπε να πιαστούμε, σαν να πρόκειται να χορέψουμε το χορό του Ζαλόγκου ή να βγάλουμε φωτογραφία. Έπετα, μας διάταξε να κάνουμε μεταβολή επί τόπου, εκατόν ογδό-

να μοίρες και να κοπάζουμε τη θάλασσα.

Ταυτόχρονα αυτός και οι άντρες της αστυνομίας Μονάδος, που στέκονταν ακριβώς πίσω μας σε απόσταση είκοσι με τριάντα μέτρα, χτυπούσαν τα όπλα τους καταγής με ρυθμό ποντιακού χορού.

Τι ήθελε μ' αυτό να δείξει, δεν μπόρεσα να καταλάβω. Ο καημένος ο Πανταζής από τον Τύρναβο που ήταν δίπλα μου, ψέλλιζε διαρκώς τρέμοντας “Τώρα να δεις, τώρα να δεις. Θα μας ρίξουν για να πέσουμε στη θάλασσα”.

Μείναμε έτσι τρία-τέσσερα λεφτά και στο τέλος ο επιλοχίας διάταξε να καθήσουμε οκλαδόν κοπάζοντας τη θάλασσα. Κι αυτός μάζεψε τους άντρες του, για να κουβεντιάσουνε, πίσω από το καλύβι του τσομπάνου.

Κατά τις τέσσερις και μισή η ώρα, δυο φωτοβολίδες κόκκινες, απ' την πλευρά του δικού μας Τάγματος μας έκοψε τα ήπατα. Ιδίως όταν ακούσαμε τα σφυρίγματα του επιλοχία, που συγκέντρωσε τους δικούς του για να κάνουν σε συνέχεια αυτοί μια κυκλωτική κίνηση γύρω μας, να μας συμμαζέψουν. Κι έπεπα να οπλίσουν τα τουφέκια τους.

Μας έβαλαν σε σειρά και δήλωσαν πως γυρίζουμε στο Τάγμα.

Το μυστήριο της πίσω απ' το βουνό χαζομετακίνησής μας, παράμενε μυστήριο, σ' όλη τη διαδρομή της επιστροφής. Μια ώρα και κάτι. Και δεν ξεδιαλύθηκε, παρά όταν φτάσαμε στο Τάγμα.

Πέσαμε στην ώρα της διανομής του βραδυνού συσσιπίου.

Πήγαμε ο καθένας στο λόχο του, κι ο διπλανός συνάδελφος, με κοίταξε περιέργα.

- Καλά και σε τι υπηρεσία ήσουν, όταν σε φώναξαν δυο φορές τη μεσημεριάτικη συγκέντρωση και συ απουσίαζες.

- Ποιός με φώναξε, και τι συγκέντρωση ήταν μεσημεριάτικα;

- Μα δεν ξέρεις; Ήρθε ο Υπουργός και κάτι Στρατηγοί. Πλάκα τα γαλόνια. Και δω έγινε μεγάλο νταραβέρι. Υποδοχή και συγκέντρωση. Λόγοι και ζήτω.

- Ποιος υπουργός ήρθε;

- Ο Υπουργός Στρατιωτικών. Και φαίνεται κάτι ήθελαν να σου πουν γιατί σε φώναξαν την ώρα που ήταν κι αυτός παρών. Αλλά ο Λοχαγός μας και τις δυο φορές απάντησε ότι βρίσκεσαι σε Υπηρεσία, και σε ειδοποίησαν να ρθείς. Αλλά....

Φαίνεται πως όλα αυτά πήγανε στο βρόντο. Πέρασε η ώρα. Ξεχάστηκα και γω μέσα στην αναμπομπούλα. Βιάζονταν ο Υπουργός, μπήκε στο αντιπορπιλικό. Και πάει στο σπίτι του. Τις δηλώσεις του, μας τις διάβασαν στη συγκέντρωση του Τάγματος, ύστερα από τρεις μέρες.

“Έμεινε κατενθουσιασμένος από το “Εθνικό έργο που συντελείται” ο Υπουργός. Μακάρι η Ελλάδα να είχε ακόμα καμμιά δεκαριά τέτοια εθνοσωτήρια

Κέντρα.” Εδώ καταπολεμείται επιστημονικά ο Κομμουνισμός.

Πως να μην τα πει αυτά ο Υπουργός. Δεν είναι αυτός που διάταξε ύστερα από εννιά μήνες την άμεση ομαδική εκτέλεση των 154 θανατοποινιτών της κατοχικής Αντίστασης για τη δολοφονία του Χρήστου Λάδα;

Όλοι αυτοί είχαν καταδικαστεί το 1945, και δεν είχαν καμιά σχέση με το Νέο Αντάρτικο.

Αυτό λοιπόν ήταν το μυστικό!

Τι να πεις, και σε ποιον να το πεις; Ποιός έχει όρεξη να σ’ ακούει;

Πολύ αργότερα έμαθα ότι ο γιος του Υπουργού μούχε στείλει και γράμμα αναγγέλλοντάς μου, πως ο πατέρας του θαρθεί στο Μακρονήσι και θα φροντίσει να με ιδεί ιδιαίτερα.

Ευτυχώς που δεν με είδε!

Η λογοκρισία του Τάγματος, κράτησε το γράμμα του αυτό, και δεν μου τόδωσε ποτέ.

Ξαφνικά στις οχτώ του Δεκέμβρη ο Διοικητής μας αναγγέλλει στην απογευματινή συγκέντρωση του Τάγματος, ότι “αποφασίστηκε το Τρίτο Τάγμα Σκαπανέων να μείνει ένα “Τάγμα Εθνικό” που θα γυμναστεί και θα πάει στο μέτωπο να πολεμήσει. Επειδή όμως υπάρχουν “ανάμεσά μας” κρυμμένα κάποια λίγα κομμούνια και βούλγαροι, φίδια που δεν θέλουν να συμμετάσχουν στο ξεκαθάρισμα της Κομμουνιστικής χολέρας από τον τόπο, και γίνονται εμπόδιο στο Εθνικό μας έργο, ένα έργο στο οποίο έχουμε συμπαραστάτη και βοηθό τους Αμερικάνους και τους άλλους Δημοκρατικούς συμμάχους μας, πήρε εντολή από το Επιτελείο να προτείνει σ’ αυτούς να βγούνε ευθαρσώς αύριο το πρωί στους λόχους τους, ο καθένας, και να δηλώσει ότι δεν θέλει να καθήσει εδώ με μας, να γίνει κανονικός στρατιώτης που θα πάει να πολεμήσει και θέλει να πάει στο πρώτο ή δεύτερο Τάγμα να ανταμώσει με τους δικούς του, για να συνεχίσει την αντεθνική κι εγκληματική του δράση. Το προσκύνημα και φίλημα των παπουτσιών του Στάλιν και του Ζαχαριάδη. Την παράδοση της Μακεδονίας μας στη Βουλγαρία.

Κι επειδή συνηθίζουνε τα μαμούνια, να συκοφαντούνε και θα πούνε ότι αυτό είναι παγίδα, σας διαβεβαιώνω στο λόγο της Στρατιωτικής μου τιμής ότι η μετακίνηση αυτή είναι σίγουρη και θα γίνει μέσα σε μια βδομάδα”.

Όταν διαλύθηκε η συγκέντρωση, άρχισε έντονα το κουβεντολόι μεταξύ μας.

Οι περισσότεροι πίστευαν πως είναι κόλπο και παγίδα, και πρότειναν φοβισμένοι και πανικόβλητοι να μην βγει κανένας. Μια όμως άλλη ομάδα, έσφιγγε τα δόντια και διακήρυσσε “Κόλπο, ξεκόλπο πρέπει να βγούμε πολλοί, άλλωστε γιατί να κρυβόμαστε; Αυτοί μας ξέρουν. Πρέπει όμως και να καταλάβουν ότι ανεξάρτητα από τα φρονήματά μας τις σχέσεις μας με το ΚΚΕ θεωρούμε για ό-

λους τους Έλληνες δεξιούς και αριστερούς έγκλημα τον αδερφοκτόνο πόλεμο. Και καταστροφή για τον τόπο. Αν βγούμε πολλοί ίσως η ενέργειά μας αυτή να τους δώσει κάποιο μήνυμα κι αλλάξουν ταχτική”.

Μείναμε συζητώντας ίσαμε αργά το βράδυ.

Ένα μήνυμα που μας ήρθε από κάποιον καλόβουλο έφεδρο αξιωματικό, στον οποίο είχαμε εμπιστοσύνη, μας διαβεβαίωνε ότι πραγματικά υπάρχει διαταγή κατεπείγουσα, εξισορρόπησης της δύναμης των Ταγμάτων και τρέχουσας μετακίνησης δηλαδή σκαπανέων από το ένα Τάγμα στο άλλο.

Οι οπαδοί της πρώτης άποψης ερμήνευαν το μήνυμα αυτό απαισιόδοξα. Εμείς οι άλλοι που δεν είχαμε δεσμεύσεις και δουλείες με κόμματα και παρατάξεις ενθουσιαστήκαμε. Και την άλλη μέρα το πρωί εννιά του Δεκέμβρη, ημέρα της Αγίας Άννας διαπιστώσαμε πως πάρα πολλές παλληκαριές και μεγάλα λόγια που ακούγαμε από διάφορους χτες βράδυ, αλλά και παλιότερα, αν δεν ήταν προβοκάτσιες, ήταν στο βάθος φούσκες.

Είμαι σχεδόν βέβαιος πως όσοι είχαμε αποφασίσει να βγούμε, μείναμε όλη τη νύχτα άυπνοι και συνεχίσαμε να συζητάμε με τον εαυτό μας.

Τελικά το πρωί στο λόχο μου βγήκαμε καμμιά δεκαπενταριά. Παρατηρούσαμε ότι και στους άλλους λόχους πιο κάτω, σχηματίζονταν κάποιες σειρές με είκοσι ή και περισσότερους σκαπανείς. Μας κατέγραψαν ο λοχαγός με τον επιλοχία, αγριεμένοι και εχθρικοί. Αλλά δεν έλεγαν τίποτα.

Γίνονταν κάποιες σπασμωδικές κινήσεις ανάμεσα στους λόχους και τη Διοίκηση που φανέρωνε ταραχή και σύγχυση. Ίσως να μη περίμεναν ότι θα είμαστε τόσοι “οι αντάρτες”.

Και σε λίγο που ήταν η ώρα του πρωϊνού ροφήματος, μας διέταξαν να πάμε, εμείς οι “αντάρτες” έτσι συντεταγμένοι στο κέντρο της αλάνας του Ταγματος, για να πάρουμε ρόφημα από τα μαγειρεία.

Τόφερε ο διάβολος κι ήμουν πρώτος-πρώτος στη σειρά, σε απόσταση δέκα-δώδεκα μέτρων από τα καζάνια, που έβραζε το πρωϊνό τσάι. Ένας μάγειρας ακριβώς απέναντί μου, με κοίταζε περίεργα. Οι άλλοι γέλαγαν. Κι από το ύφος τους καταλάβαινα πως μας θεωρούσαν προγεγραμμένους κι υποψήφιους για ξυλοδαρμό.

Κάποια στιγμή, προτού δοθεί εντολή για διανομή του ροφήματος, ο μάγειρας που με κοίταζε περίεργα προηγούμενα, ξεκινάει μόνος, κραδαίνοντας στα χέρια την κουτάλα του και φτάνει απέναντι μου. Στέκεται αμήχανος και χαμογελαστός σε σημείο που εγώ νόμισα πως πίσω απ’ τη μαυρίλα του ήταν κάποιος παλιός γνωστός μου. Αιφνίδια αλλάζει ύφος, και μου δίνει εντολή να βγάλω τη χλαίνη μου. Κυριευμένος από φόβο, πειθαρχώ. Ταυτόχρονα ο ίδιος υπό τους καγχασμούς και τα χτυπήματα των κουταλών πάνω στα καζάνια όλων των μα-

είρων, βγάζει τη δική του χλαίνη, ένα κουρέλι κατάμαυρο και άθλιο το πετάει τα πόδια μου κι αστραπιαία, αρπάζει από τα χέρια μου, τη δική μου χλαίνη απειλώντας με με την κουτάλα. Δεν πρόλαβα ούτε καν να πω ένα κιχ.

Οι δικοί μου δίπλα τάχανε χάσει. Ο επιλοχίας του λόχου μου που ήταν λίγο παραπέρα, όταν του ζήτησα βοήθεια σήκωσε τους ώμους του και μου υπόδειξε να πάρω τη χλαίνη του μάγειρα, για να μη κρυώνω.

Μέπιασε απελπισία. Αυτό ήταν η διαταγή του Επιτελείου κι ο λόγος τιμής του διοικητή; Αρχίζει η εβδομάδα των παθών; Σκέφθηκα. Θέλουν να μας κάνουν Καραγκιόζηδες;

Ανασπκώνοντας από καταγής τη ξένη χλαίνη, μέπνιξε η μπόχα μιας μυρουδιάς αποχωρητηρίου. Ιδρωτίλα, φαγητίλα και πετρελαιίλα. Χειρότερη δεν υπήρξε. Τα χέρια μου κολλάγανε από τη λίγδα. Κουμπιά δεν είχε η χλαίνη. Οι επωμίδες ήταν λέφτερες κι έπεφταν από δω κι από κει. Το ίδιο και οι τσέπες. Ζαλιζόμουνα.

Όταν πλησίασα τα καζάνια για να πάρω ρόφημα, οι μάγειροι με κουγιονάρανε επίτηδες και φωνάζανε εν χορώ, “πως μου πάει γάντι το καινούργιο έπιπλο. Πρέπει όμως να φροντίσω μη πέσει πάνω του καμιά σταγόνα λάδι”.

Δε βρήκα από κανέναν συμπαράσταση. Έμεινα μόνος και πήγα στην άκρη να πιω το τσαΐ, σε κακό χάλι.

Σε λίγο η διαταγή ήταν να ξανασυνταχτούμε εμείς οι “αντάρτες” και να ακολουθήσουμε την Αστυνομία Μονάδος πάνω στο βουνό. Είχε βγει ο ήλιος και φαινονταν πως το φθινοπωριάτικο λιοπύρι θάκανε θραύση. Η Αστυνομία μονάδος που μας συνόδευε, μας διέταξε να αφήσουμε στις σκηνές μας τις “βαρειές μας χλαίνης” γιατί δεν θα τις αντέξουμε. Σε πέντε λεφτά θάπρεπε να είμαστε πίσω στο λιμάνι (τι ειρωνία για μένα).

Κι από κει μας πήρανε και μας ανέβασαν πάνω στο Λόφο που ήταν το νταμάρι. Τεράστιες πέτρες σχεδόν βράχοι μας περίμεναν να τις κατεβάσουμε για να συμπληρώσουν το λιμενοβραχίονα, που τον είχαν ξεκινήσει από καιρό.

Εκατό οκάδες βράχος, στην πλάτη μου κάρφωνε τα πόδια μου στο έδαφος. Κι εγώ, ήμουν δεν ήμουν τότε, σαράντα οκάδες. Αδύνατο να κάνω το πρώτο βήμα στον κατήφορο που με περίμενε απειλητικός. Και λογάριαζα αν θάταν στο πρώτο, στο δεύτερο ή στο τρίτο βήμα που θα με πλάκωνε κείνη η θεόρατη πλάκα και θα τέλειωνα εδώ πάνω άδοξα.

Κι αν με το πρώτο τέλειωνα, θάμουν τυχερός. Τι θα γινότανε όμως αν τα πόδια μου ή τα χέρια μου γίνονταν λυώμα; Ποιος θα μούρριχνε έστω και μια ματιά παρηγόριας ή συμπαράστασης απ’ όλο κείνο το λεφούσι που ανέβαινε από κάτω με πετρωμένα μάτια, σκληρό βλέμμα, πιχτό σάλιο, πισσαρισμένη φάτσα,

πνιγμένη στην απόγνωση και στον ιδρώτα;

Και σάμπως ήταν μόνο αυτό;

Κι έπρεπε να κατεβώ, κι έπρεπε, να ξανανεβώ, να ξανακατεβώ κι αν θα αντέξω να ξανανεβώ. Κι έπρεπε, κι έπρεπε να σκεφτώ πως είμαι άνθρωπος, πως έχω δικούς μου κάπου, που με περιμένουν και δεν υποψιάζονται καν το ένα χιλιοστό από την αποσύνθεσή μου.

Κι έπρεπε ακόμα να ξανασκεφτώ αυτό που χρόνια μελέτης με βασάνιζε, γιατί εγώ να ξαναχτίζω τέτοιου είδους πυραμίδες ύστερα από χιλιάδες χρόνια ανθρώπινης προόδου και κουλτούρας;

Σέρνοντας τον κατήφορο τα πόδια μου, μ' έναν τεράστιο βράχο στην πλάτη δεν άντεξα. Η εξάντληση, ο ήλιος, το ασήκωτο βάρος, η χτεσινοβραδυνη αύγνη, οι γλίστρες που έπαιρνα κάθε τόσο, έκαναν τα πάνω γύρω μου να στριφογυρνούν σα σβούρες. Κι έπεσα. Κατέρρευσα.

Ο βράχος είχε πλακώσει το αριστερό μου μπράτσο.

Ήμουν ολόκληρος μια μάζα, ανθρώπινη που όλο πήγαινε πέρα-δώθε, τρίκλιζε και ήταν έτοιμη να σωριαστεί, αλλά την τελευταία στιγμή γλύτωνε. Άκουγα πλάϊ μου κάποιους να ανεβαίνουν, να αγκωμαχούν, να βήκουν, αλλά δεν μπορούσα να σηκώσω το κεφάλι μου μόλο κείνο το βάρος, για να ιδώ. Δυο τρεις από το λόχο μου, που με ήξεραν φώναζαν. “Κουράγιο συνάδερφε. Λίγο ακόμα και τον έφαγες το γαΐδαρο”.

Ο ιδρώτας έτρεχε ασταμάτητα στο πρόσωπό μου και τόνοιωθα. Έβλεπα έπειτα σταλαγματιές κατάμαυρες να πέφτουν πάνω στις ξασπρισμένες από τον ήλιο πέτρες, της διαδρομής μου και διαισθανόμουνα σε τι μαύρο χάλι ήμουν.

Φύσαγε ένας τρομερός ζεστός υγρός αέρας και κουβάλαγε πάνω μας μια λεπτή σκόνη χώματος, που ήταν συσσωρευμένη αιώνες κάτω απ' τις αφάνες και μεσ' ρίζες τους. Το χωμάτινο αυτό αλεύρι, όπως πέρναγε πάνω από τα μαγειρεία του Τάγματος ανακατεύονταν με την κάπνα πετρελαίου και γίνονταν λιγδερό και μαύρο, με μια συγκολλητικότητα μοναδική. Ο ιδρώτας τόκανε πίσσα, που άπλωνε πάνω μας και μας έκανε τέρατα, ζώα της σπηλιάς, ασπάλακες κι αποφώλιους.

Με το χέρι πλακωμένο κάτω από βράχο εκατό οκάδων, ήταν αδύνατο να σπαράξω.

Οι αλφαμίτες που πρώτοι έφτασαν πάνω μου, άρχισαν να με κλωτσούν για ξανασηκωθώ. Ίσως να μην είχαν προσέξει το καταπλακωμένο μπράτσο μου. Παρατήρησαν όμως το μάγκωμά μου και τότε αντελήφτηκαν το χάλι μου, οπότε τρεις μαζί έπεσαν πάνω σι βράχο και τον μετακίνησαν βρίζοντας και βλασφημώντας “που είχα διαλέξει για να μεταφέρω έναν τέτοιο βράχο”.

Βλέποντας το μπράτσο μου, λιανισμένο, γιομάτο αίματα κατάλαβαν ότι η ζη-

μιά που είχα πάθει ήταν μεγάλη. Ωστόσο τόκρυβαν από τους σκαπανείς πούχαν συγκεντρωθεί εκεί γύρω.

Με σήκωσαν όπως-όπως από καταγής. Κι ενώ οι σκαπανείς φώναζαν να με πάνε στο Αναρρωτήριο, εκείνοι επέμειναν στην αρχή να μου ξαναφορτώσουνε το βράχο.

Κι όταν είδαν ότι αυτό ήταν μάλλον ακατόρθωτο, με ξαπόστειλαν μέναν δικό τους, στην κορυφή του λόφου. Πάλι για δουλειά.

Εγώ όμως πόναγα και σ' όλο το δρόμο παρακαλούσα να μ' αφήσουνε να πάω στη σκηνή μου, να ξεκουραστώ.

Μ' ενα τόνο συγκαταβατικό αυτή τη φορά, κι όπως οι άλλοι Σκαπανείς είχαν απομακρυνθεί από γύρω μας, ο Αλφαμίτης που με συνόδευε, κάμποσο φοβισμένος και μια υποψία ανθρωπιάς, μου ψιθύριζε να μείνω λίγο πάνω στην κορυφή του Λόφου, να ξεκουραστώ, μήπως και το χέρι μου ξεμουδιάσει κι αποκατασταθεί.

Ωστόσο μόλις φτάσαμε στην κορυφή ο ίδιος με τράβηξε για να μου ειπεί να καθήσω στην κορυφογραμμή, λίγο παραπέρα, εκεί που βγάζανε τις πέτρες, σπάζανε βράχους (αφού τους ξεθάβανε περιμετρικά, για να τις αποκαλύψουν) κι όταν σφυρίζουν για συσσίπιο, τότε να κατηφορήσω.

Αυτοί που δούλευαν σαυτό το Συνεργείο, ήταν μπρατσωμένοι και θεριά ανήμερα. Θα ζύγιζε ο καθένας πάνω από ογδόντα οκάδες. Η άφιξή μου στο βιλαέτι τους, ένα απολειφάδι σαν εμένα, των σαράντα οκάδων, (τόσο είχα καταντήσει) τους έβαλε σ' ανησυχία. Αν κι ο Αλφαμίτης που μάφισε κει, προτού φύγει τους είπε περί τίνος πρόκειται, αυτοί εξακολουθούσανε ν' ανησυχούνε.

Με περιεργάζονταν και κάθε τόσο με ρωτούσανε πως πάει.

Εγώ με τον ήλιο κατακέφαλα, το μπράτσο μου σε κακό χάλι, κι έναν πόνο τρομερό που έσχιζε τα μηλίγγια μου, καθώς κρύωνε η πληγή, δυσκολευόμουνα να επικοινωνήσω μαζί τους. Η ζωτικότητα του οργανισμού μου σιγά-σιγά κατάρρεε, κι ένοιωθα πως από στιγμή σε στιγμή θα σταματήσω να βλέπω γύρω μου, να αναπνέω, να κινούμαι.

Κάποια στιγμή, αυτός που δούλευε δίπλα μου κι έρριχνε συχνά ματιές να δει πως είμαι, σταμάτησε να χτυπάει τον κασμά, και πλησιάζοντας με ρωτάει.

- Από που είσαι πατριώτη;
- Από την Κόνιτσα, του λέω
- Από την Κόνιτσα! Ωρέ τι λες. Στην Κόνιτσα έκανα καιρό. Αξιωματικός, κι έχω εκεί ένα καλό φίλο.
- Και πως λένε το φίλο σου;
- Πέτρο Πασχάλη, μου λέει. Πέτρο Πασχάλη τον ξέρεις;

Νόμιζα ότι με κοροΐδευε. Τον κοίταξα περίεργα. Στην Κόνιτσα με το ψευδώνυμο Πέτρο Πασχάλης από τα χρόνια της Αντίστασης ήμουν μόνον εγώ. Και τώρα που τάκουγα, το μυαλό μου πήγαινε να τιναχτεί στον αέρα. Έβαλα όμως όλες μου τις δυνάμεις να ανακαλύψω πίσω από κείνο το πισσαρισμένο πρόσωπο και τον ταλαιπωρημένο σκαπανέα, που με κοίταζε σαν ξένος και σχεδόν αδιάφορα να δω ποιος κρύβεται.

Και μέσα στη θολούρ αυτή, μέσα σε μια κατάσταση διάλυσης, αρχίσαμε, κι εγώ κι αυτός να ψαχνόμαστε, ξεκαθαρίζοντας το ποιοί είμαστε.

Είχαμε και οι δυό χάσει μέσα σ' αυτή την κόλαση, το βασανιστήριο και τη ζούγκλα των δαιμονισμένων, τ' ανθρώπινά μας χαρακτηριστικά. Τα γνωρίσματά μας, τον εαυτό μας.

Ήταν ο Θανάσης Παντούλας, στενός φίλος και συνάδελφος. Ήρθε κοντά μου και μ' αγκάλιασε. Μείναμε και οι δυο άφωνοι για κάμποση ώρα.

Είχα την εντύπωση πως με είχαν ξεχάσει εκεί πάνω. Το μπράτσο μου ήταν πρησμένο γιομάτο αίματα και το είχε μαυρίσει.

Ο Παντούλας με πίεζε να πάω στο Αναρρωτήριο, πρόθυμος να με βοηθήσει ο ίδιος με κάποιον άλλο από το Συνεργείο τους.

Είχε χτυπήσει η σάλπιγγα συσσιπιο, και η αγγαρεία είχε σκολάσει. Κανονικά θάπρεπε να βρίσκομαι στη σειρά του λόχου μου με την караβάνα στο χέρι.

Το Συνεργείο του Παντούλα, μάζευε τα εργαλεία του, να φύγει, γιατί κείνη τη στιγμή από χαμηλά στο λόφο, κάποιος της Αστυνομίας Μονάδος σφύριζε με μια σφυρίχτρα.

Ένα θηρίο, γνωστός του Παντούλα, που τον έβλεπε σε αδιέξοδο προθυμοποιήθηκε να με κατεβάσει κουβαλώντας με στην πλάτη του.

Πήγα να σηκωθώ αλλά ζαλιζόμενους. Τα σφυρίγματα από κάτω συνέχιζαν εκνευριστικά. Το δικό μου μπλέξιμο τους δημιουργούσε προβλήματα. Ζητούσα απ' όλους συνέχεια συγγνώμη.

Κάποιες διαπραγματεύσεις στην άκρη της ομάδας, έφεραν κι ένα δεύτερο "Σίμωνα Κυρηναίο" να βοηθήσει. Οι δυο μαζί κατάφεραν να με σηκώσουν από το βράχο που καθόμουν χωρίς να αγγίξουν το πονεμένο μπράτσο μου.

Τελικά, ο πρώτος με βόλεψε στην πλάτη του κι ο δεύτερος μας πρόσεχε γιατί ο κατήφορος, ήταν απότομος και η γλίστρα πιθανή.

Με μύρια κόλπα, λοξοδρομώντας, διαγράφοντας μαϊάνδρους στην πορεία για να περιορίσει την κατηφόρα, κι ένα σωρό άλλο κόλπα, ο χρυσός αυτός άνθρωπος μέφτασε στο λιμάνι και με παράδωσε στον "Ξάδερφο", που σαν Αστυνομία Μονάδος, μόλις έμαθε το κάζο μου, από κάποιους του Λόχου, έτρεξε να με παραλάβει.

Κάνοντας τον αυστηρό επίτηδες, ο "ξάδερφος" και ρίχνοντας όλο το φταιξιμο

τη δική μου πρωτοβουλία. “Ποιός σούπε να πάρεις τόσο μεγάλο βράχο στην πλατή σου, αφού συ δε μπορείς ούτε το γυλιό σου να σηκώσεις;” (αυτό φαίνεται ήταν η γραμμή θολώματος της ευθύνης για τον τραυματισμό μου απ’ την Αστυνομία Μονάδος), προκάλεσε τη διαμαρτυρία του Παντούλα και των φίλων του, που επέμεναν να με συνοδέψουν μέχρι το Αναρρωτήριο.

Όταν όμως εγώ παρεμβαίνοντας, φρόντισα να ψιθυρίσω στον Παντούλα, ότι όλα αυτά του “Ξάδερφου” είναι λόγια που λέγονται επίτηδες, στάχτη στα μάτια για τους τρίτους, οι φίλοι του Συνεργείου αποτραβήχτηκαν με τρόπο.

Ο ξάδερφος με πήγε κατευθείαν στο Αναρρωτήριο, αλλά στο δρόμο μούψαλλε τον αναβαλλόμενο, για την αποκοτιά μου “να βγω εθελοντής για το πρώτο τάγμα. Και τι περίμενα απ’ αυτό;”.

Έπειτα, παρακάλεσε ένα πατριώτη του Σλαυομακεδόνα γιατρό, που κοίταξε το μπράτσο μου και με πασάλειψε αλοιφές, λέγοντας πως είναι μόνο μυϊκό, να με κρατήσουν δυο-τρεις μέρες στο αναρρωτήριο, όπου με πήγε ο ίδιος, ισχυριζόμενος πως είναι διαταγή να με συνοδέψει ίσαμε κει.

Τελικά φεύγοντας, μου επέστησε την προσοχή να μη ξεμυτίσω από κει, ούτε απόψε, ούτε αύριο, ούτε και μεθαύριο, αν δεν έρθει αυτός να με βγάλει, γιατί αυτές τις νύχτες. “Θα κλάψει η μάνα το παιδί και το παιδί τη μάνα”.

Στο Αναρρωτήριο έμεινα κάμποσο. Οι φίλοι βοηθοί γιατροί, είχαν σοφιστεί ένα πρόσθετο κόλπο, μιαν άλλη πρόσθετη αρρώστια για να με κρατούνε εκεί, ξεπερνώντας τις αντιρρήσεις του Υπίατρου, πούθελε από την τρίτη μέρα να με ξαποστείλει στη σκηνή μου. Ισχυρίζονταν ότι στο γόνατό μου διαπιστώθηκε ύδραρθρος και κινδυνεύω να πάθω αγγύλωση.

Μ’ αυτόν λοιπόν τον ψευδοϋδραρθρο στην κατά γόνυ άρθρωση, ένα σανίδι δεμένο στο πίσω μέρος του ποδιού μου, για να μην το λυγίζω, και την αναγγελία του Διοικητή ότι καμμιά δεκαριά απ’ τους “αντάρτες, της ενάτης Δεκεμβρίου” ανάμεσα στους οποίους ήμουν και γω, δεν θα ακολουθούσαμε τους άλλους συναδέλφους στο πρώτο τάγμα, αλλά θα μέναμε εκεί για να δοκιμάζονται πάνω μας οι ανανίπτοντες, την έβγαλα καθαρή κατά την ορολογία του νησιού και βρήκα κάμποσες μέρες στο αναρρωτήριο την ψυχία μου και τον εαυτό μου.

Εκεί όμως έμαθα πως δεν ήταν και όλοι οι γιατροί εν τάξει. Είχαν ανάμεσά τους και καρφιά αλλά γίνονταν και μαχαιρώματα όταν επρόκειτο για μεταφορές αρρώστων στην Αθήνα. Σημειώνω εδώ, πως άλλο το μαχαίρωμα κι άλλο το κάρφωμα. Στο νησί οι δυό αυτοί όροι είχαν όχι μόνο συχνότητα, αλλά και ειδικό βάρος με πολλές διαβαθμίσεις. Για παράδειγμα το κάρφωμα άρχιζε από το τελάκι, πήγαινε στη ξυλόπροκα, τη γυφτόπροκα, το πριψίνι, για να καταλήξει στην ταβανόπροκα και το μπουλόφι. Το μαχαίρωμα περιορίζονταν στις εσωτερικές σχέσεις του αναρρωτηρίου. Εμάς απέξω δεν μας έπιανε...

«Η Κόνιτσα και η ανάγκη προστασίας της λεκάνης απορροής των ποταμών Αώου & Βοϊδομάτη»

(Σκέψεις μετά την ημερίδα)

Η Κόνιτσα είχε εκθές μία πολύ ενδιαφέρουσα εκδήλωση. Εκλήθησαν και πρόθυμα προσήλθαν ειδικοί επιστήμονες πολλών ειδικοτήτων και μίλησαν για το πως θα αξιοποιηθεί καλύτερα και αποδοτικότερα, αφού πρώτα προστατευτεί, η λεκάνη απορροής των ποταμών Αώου και Βοϊδομάτη.

Την άναρξη αυτής της ημερίδας εκήρυξε ο υπουργός ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε κ. Σταύρος Καλογιάννης, ο πλέον αρμόδιος, γνώστης των προβλημάτων του τόπου και ευαίσθητος στα θέματα προστασίας του περιβάλλοντος.

Ακόλουθησαν οι ομιληταί, όλοι τους, με τα θέματα που ανέπτυξαν, ήσαν πλήρως ενημερωμένοι και έδειξαν το μεγάλο τους ενδιαφέρον για την Κόνιτσα και την περιοχή της, από τον πρώτο ομιλητή-εισηγητή, τον Χαρητάκη Ι. Παπαϊωάννου, βιολόγο, με την εμπειριστατωμένη και επιστημονικά τεκμηριωμένη ομιλία του για τον πλούτο που κρύβουν τα ποτάμια μας ο Αώος και ο Βοϊδομάτης, ως τον τελευταίο, τον Θεόδωρο Χήτο, Γεωπόνο, ο οποίος με τα λίγα αλλά πολύ ενδιαφέροντα λόγια του είπε ότι η καλλιέργεια του κάμπου της Κόνιτσας πρέπει να ακολουθήσει τη μέθοδο της αμειψισποράς, έκλεισε η ημερίδα.

Όσοι παρακολουθήσαμε τους ομι-

λητές, μείναμε κατενθουσιασμένοι, αλλά και προβληματιστήκαμε.

Ενθουσιαστήκαμε γιατί ζούμε σε ένα τόπο που έχει πάμπολλες πηγές πλούτου, όπως ποτάμια, πεδιάδες, βουνά, δάση, άφθονη χλωρίδα και πανίδα κ.λ., που όταν χρησιμοποιθούν σωστά, πολλά μπορούν ν' αποδώσουν και προβληματιστήκαμε από τις συνέπειες της μέχρι σήμερα αλόγιστης έως καταστρεπτικής χρήσης των πηγών αυτών.

Άμποτε οι αρμόδιοι, διά των οργάνων των, εφαρμόσουν τους νόμους του Ελληνικού Κράτους και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να προστατευθεί και αξιοποιηθεί, επί τέλους, σωστά ο παντελώς παραμελημένος τούτος τόπος μας.

Θερμά συγχαρητήρια σε όσους είχανε την ιδέα της πραγματοποιήσεως της ημερίδας, σε όσους παντοιοτρόπως εβοήθησαν για την οργάνωσή της, στους ομιλητές, οι οποίοι, το ξαναλέω πρόθυμα έκαναν τον κόπο να έρθουν κοντά μας και για τα τόσο ενδιαφέροντα που μας είπανε, καθώς και στον οικοδεσπότη Δήμαρχο, για την τάξη και ευρυθμία που επεκράτησαν καθ' όλη τη διάρκεια της ημερίδας και τη θερμή φιλοξενία του.

Ιωάννης Γ. Παπαϊωάννου
Κόνιτσα, 5 Οκτωβρίου 2004

ΕΡΙΦΙΛΕΙΟ ΕΠΑΘΛΟ

Επτά περίπου χρόνια πριν, μία ωραία πρωτοβουλία ξεκίνησε στον Δήμο της Κόνιτσας με την καθιέρωση του 'ΕΡΙΦΙΛΕΙΟΥ ΕΠΑΘΛΟΥ', Πρόκειται για ένα επίσιο τμητικό έπαθλο που συνοδεύεται από μια εφ' άπαξ τραπεζική επιταγή δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) ΕΥΡΩ και που απονέμεται, στον φοιτητή η φοιτήτρια που πέτυχε την μεγαλύτερη βαθμολογία στις εισαγωγικές εξετάσεις στις Ανώτατες Σχολές (ΑΕΙ) της Ελληνικής Επικράτειας του έτους της απονομής, με τη βασική προϋπόθεση ότι "., ένας τουλάχιστον από τους γονείς του παραμένει εγγεγραμμένος ατά Μητρώα του Δήμου Κόνιτσας.

Ως γνωστόν το εν λόγω έπαθλο καθιερώθηκε με συμβολαιογραφική πράξη από τον Δρα Πολιτικό Μηχανικό Δημήτριο Κωνστ. Κούσιο, στη μνήμη της μητέρας του Εριφίλης Οικονομίδου-Κουσίου, που γεννήθηκε και έζησε όλα τα μαθητικά της χρόνια στην Κόνιτσα και παρέμεινε -παρά τις αναγκαστικές μακρόχρονες απουσίες της στην Ρουμανία, στην Αγγλία, στο Βέλγιο- μέχρι τον θάνατο της, τον Ιανουάριο του 1997, λάτρης της γενέτειρας της.

Η απονομή γίνεται μετά από ομόφωνη απόφαση της καθορισμένης 3μελούς Επιτροπής, που αποτελείται από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δριυνοπούλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης, τον εκλεγμένο Δήμαρχο της Κόνιτσας και τον Αθλοθέτη. Ευτυχώς η μελετηρή-νεολαία της περιοχής μας έδωσε αρκετούς υποψήφιους για το έπαθλο στην κάθε χρονιά. Υπενθυμίζουμε ότι τιμήθηκαν μέχρι σήμερα:

ο κ. Θωμάς ΓΑΖΩΝΑΣ του Ευαγγέλου και της Όλγας, για το έτος 1998-1999 που πέτυχε τον μεγαλύτερο βαθμό εισαγωγής στο τμήμα Οικονομική Επιστήμη του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών,

ο κ. Δημήτριος ΝΑΚΟΣ, του Παπα-Αποστόλη και της Άννας για το έτος 1999-2000 που πέτυχε τον μεγαλύτερο βαθμό εισαγωγής στο Οικονομικό τμήμα της Στρατιωτικής Σχολής Αξιωματικών Σωμάτων (ΣΣΑΣ) της Θεσσαλονίκης

Η δ/ις Χρυσανγή ΓΑΖΩΝΑ, του Κωνσταντίνου και της Βαΐας, για το έτος 2000-2001 που πέτυχε τον μεγαλύτερο βαθμό εισαγωγής στο τμήμα Αγγλική Γλώσσα και Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Ο κ. Αθανάσιος ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, του Νικολάου και της Πανωραίας (Λάμπρου), για το έτος 2001-2002, που πέτυχε τον μεγαλύτερο βαθμό εισαγωγής στην Ανωτάτη Σχολή Εφαρμοσμένης Πληροφορικής Μακεδονίας στη Θεσσαλονίκη.

Η δις Σοφία ΡΑΠΤΗ, του Αριστείδη και Αντώς για το έτος 2002-2003 που πέτυχε πρώτη στο νομικό τμήμα της Ανωτάτης Στρατιωτικής Σχολής Αξιωματικών Σωμάτων (ΣΣΑΣ) στην Θεσσαλονίκη, αφού συγκέντρωσε συνολικά 19.093 μόρια εισαγωγής

Η δις Βασιλική ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ, της Ευγενίας και του Πανταζή, που πέτυχε πρώτη στο Δομικό Τμήμα της Ανωτάτης Στρατιωτικής Σχολής Αξιωματικών Σωμάτων (ΣΣΑΣ) στην Θεσσαλονίκη, αφού συγκέντρωσε συνολικά 19.093 μόρια εισαγωγής!

Για τη εφετινή χρονιά 2004-2005, η ως άνω Επιτροπή απένειμε ομόφωνα το ΕΡΙΦΙΛΕΙΟ ΕΠΑΘΛΟ" στην Δ/δα Στεφανία ΜΑΚΑΡΙΟΥ του Ευαγγέλου και της Μερόπης, που πέτυχε τρίτη στην Ανωτάτη Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου των Ιωαννίνων, αφού συγκέντρωσε συνολικά 19.471 (!) μόρια εισαγωγής!

Στην εκδήλωση της εφετινής απονομής που έγινε στο Δημαρχιακό Μέγαρο στις 24 Οκτωβρίου 2004 και ώρα 19,00 μ.μ , παρευρέθησαν , μεταξύ συγγενών και φίλων του Αθλοθέτη αλλά και της τιμώμενης αριστούχου φοιτήτριας προσωπικά ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δριύνουπόλεως Πωγωνιανής και Κονίτσας κ. Ανδρέας, ο Αντιδήμαρχος κ. Π. Γαργάλας, λόγω εκτάκτου κωλύματος του Δημάρχου κ. Προδρ., Χατζνεφραιμίδη, η ... ψυχή του Δήμου Κόνιτσας κα Αμαλία Κύρκου, η γνωστή ζωγράφος κα Ειρήνη Παπαζήκου-Βαλσάμη με τον σύζυγο της κ. Δήμο Βαλσάμη, ο κ. και η κ. Π. Χα-

λούλου, οι γονείς και οι ...γονείς των γονέων της τιμώμενης κ.α. και ακολούθησε η απονομή του Επάθλου από τον Αθλοθέτη κ. Δ. Κ. Κούσιο.

Στη συνέχεια, η τιμώμενη Δ/δα Στεφανία Μακαρίου ευχαρίστησε την τριμελή Επιτροπή για την τιμή που της έγινε, με μία σεμνή αλλά αξιοσημείωτη ομιλία λέγοντας:

Λέγομαι Στεφανία Μακαρίου

Ο πατέρας μου γεννήθηκε, μεγάλωσε και εργάστηκε στην Κόνιτσα. Η μητέρα μου γεννήθηκε στα Γιάννενα, αλλά δούλεψε στην Κόνιτσα για 2 περίπου χρόνια στη διάρκεια του αγροτικού της. Εγώ γεννήθηκα, μεγάλωσα και πήγα σχολείο στα Γιάννενα, αλλά βρισκόμουν συχνά στην Κόνιτσα από την πρώτη παιδική μου ηλικία ιδιαίτερα σε περιόδους διακοπών, τόπο διαμονής των παπούδων μου και άλλων συγγενών μου. Έτσι αισθάνομαι Κονισιώτισσα.

Με πολλή προσωπική, συστηματική, καθημερινή προσπάθεια σε όλα τα χρόνια της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, με τη βοήθεια των δασκάλων μου και τη συμπαράσταση των δικών μου ανθρώπων, κατάφερα να πραγματοποιήσω το όνειρο μου, να επιτύχω δηλαδή την εισαγωγή μου στην Ιατρική και στην 3η σειρά εισαγωγής.

Θεωρώ ότι η χορηγούμενη υποτροφία του Ιδρύματος Κούσιου προς εμένα φέτος, αλλά και προς άλλους μαθητές από την Κόνιτσα, που πρώτευσαν τα προηγούμενα χρόνια, είναι ιδιαίτερα σημαντική γιατί ενισχύει "τον αγώνα τον καλό" και παραδειγματίζει. Είμαι Ιδιαίτερα ευγνώμων προς όλους όσοι πήρατε αυτή την απόφαση και ιδιαίτερα προς τον υπεύθυνο τον κληροδοτήματος και υπόσχομαι να θυμάμαι τη βοήθειά σας, στα πρώτα βήματα των Πανεπιστημιακών μου σπουδών και να προσπαθήσω στο μέλλον να φανώ χρήσιμη στους ανθρώπους του τόπου καταγωγής μου και αντίξια της τιμής, που μου γίνεται σήμερα".

Ευχαριστώ πολύ

Την σημαντική παρέμβαση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Δριϋνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτισης κ. Ανδρέα ακολούθησε μικρή δεξίωση στο Δημαρχιακό Μέγαρο όπου όλοι συνεχάρησαν την τόσο συμπαθητική Δ/δα Στεφανία Μακαρίου και ευχήθηκαν η εκδήλωση αυτή να συνεχιστεί για πολλά ακόμη χρόνια" με συμμετοχή περισσότερων παρισταμένων αλλά και μαθητών για ευθάρρυνση των μετέπειτα προσπαθειών τους.

Η όλη εκδήλωση έκλεισε μ' ένα χαρούμενο δείπνο, που πρόσφεραν οι γονείς της βραβευθείσας φοιτήτριας στους συγγενείς και φίλους τους στο γνωστό -για το τόσο καλό φαγητό του- κέντρο "Δένδρο".

Από τις δραστηριότητες της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας

Κατά τη φετινή αντιπυρική περίοδο στην περιοχή ευθύνης της Π.Υ. Κόνιτσας, που περιλαμβάνει όλη την Επαρχία Κόνιτσας, καθώς και το Κεφαλόβρυσο, την Αρίστη και το Πάπιγκο, εκδηλώθηκαν 17 δασικές πυρκαγιές σε έκταση 13 στρεμμάτων.

Μπορούμε ανεπιφύλακτα να τη χαρακτηρίσουμε ως μια εξαιρετική χρονιά, αν ανατρέξουμε στα συμβάντα των προηγούμενων ετών.

Σ' αυτό συνέβαλαν:

- α) Οι ευνοϊκές καιρικές συνθήκες.
- β) Οι καθημερινές περιπολίες της Π.Υ. στα διάφορα σημεία του τομέα ευθύνης τους.
- γ) Η καλύτερη επάνδρωση των περιπολικών οχημάτων στις δασικές εκτάσεις της περιοχής μας με την αύξηση της οργανικής δύναμης της Π.Υ. με 17 εποχιακούς υπαλλήλους κατά τη διάρκεια της αντιπυρικής περιόδου (Μάϊος - Οκτώβριος).

δ) Η επάνδρωση των πυροφυλάκων.

ε) Η συμβολή των εθελοντών πυροσβεστών.

στ) Η βοήθεια των απλών πολιτών κατοίκων της περιοχής μας (επαγγελματική - δημιουργία οικολογικής συνείδησης κ.α.).

Παράλληλα με το προληπτικό και κατασταλτικό έργο η Π.Υ. επενέβη σε αρκετά συμβάντα, όπως σε πυρκαγιές οικιών, αυτοκινήτων, σκουπιδόμων, αγροτικών εκτάσεων, παροχή βοήθειας σε εγκλωβισμένα άτομα, τροχαία ατυχήματα, ανεύρεση και διάσωση ατόμων, απεγκλωβισμό ζώων, κοπή δέντρων κ.ά.

Από αυτά που εκθέτουμε πιο πάνω φαίνεται ξεκάθαρα ότι η Π.Υ. προσφέρει πολλά στον τόπο μας και δικαιώνονται όσοι αγωνίστηκαν στο παρελθόν για την εγκατάσταση της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας στον τόπο μας.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Οικία απέναντι από τον Ξενώνα

“Το ΔΕΝΤΡΟ”

Τηλ. 210 - 2132988 - 6974608381

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΧΑΤΖΗΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ ΚΑΙ ΚΟΝΙΤΣΗΣ (1956-1967)

(Το πνευματικό και κοινωνικό του έργο.

Αποκατάσταση της μνήμης του και της αλήθειας)

Με έκπληξη και δικαιολογημένη θλίψη διάβασα στο αριθ: 115 τεύχος του περιοδικού «ΚΟΝΙΤΣΑ», σχόλιο του Αχιλλέα Κολιού, σχετικά με το έργο (πνευματικό - κοινωνικό) του σεπτού αιμνήστου Ιεράρχη της Μητροπόλεώς μας κυρού ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ.

Το σχόλιο είναι γεμάτο ανακρίβειες, αμφισβητούμενες απόψεις του γράφοντος και γραμμένο κάτω από τη σκιά προσωπικής αντιπάθειας προς το πρόσωπο του μεγάλου Ιεράρχη!

Διάβασα επίσης με ενδιαφέρον το βιβλίο του διακεκριμένου ελευσίνιου νομικού κ. Βαγγέλη Λιάπη σχετικά με την προσωπικότητα και το πολύπλευρο έργο του σεπτού Ιεράρχη ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΧΑΤΖΗ. Πολλές απόψεις Κονιτσιωτών γράφτηκαν στο βιβλίο για τον μεγάλο αυτό Μητροπολίτη, χωρίς βέβαια να διατυπωθούν απόψεις και ανθρώπων που έζησαν και εργάστηκαν μαζί του.

Εκείνο όμως που με εξέπληξε, είναι οι αντικρουόμενες και αντιφασκουσες θέσεις του κ. Αχιλλέα Κολι-

ού. Υμνητής και ταπεινός ικέτης για το έργο του άξιου Ιεράρχη στην συνέντευξη που έδωσε στον κ. Λιάπη (!), είρωνας και πικρόχολος σχολιαστής στο σχόλιό του στο περιοδικό.

Δεν είναι στις προθέσεις μου, σεβόμενος άλλωστε και τις αρχές του περιοδικού, να αντιπαρατίθεται στις απόψεις που γράφονται σ' αυτό από διαφόρους αναγνώστες.

Αισθάνομαι όμως επιτακτική την ανάγκη και την υποχρέωση, ως στενός συνεργάτης του κατά την περίοδο 1964-67, να διατυπώσω μερικές προσωπικές απόψεις για το πνευματικό, εκπαιδευτικό και κοινωνικό έργο ενός μεγάλου Ιερωμένου, με την ελπίδα και πίστη ότι θα συμβάλω και εγώ στην αποκατάσταση της μνήμης του και της αλήθειας:

Με το από 24-4-1956 Β.Δ. (Φ.Ε.Κ. Τόμος Γ' αριθ: 92) ο ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΧΑΤΖΗΣ εκλέγεται και τοποθετείται Μητροπολίτης της Ιεράς Μητρόπολης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης.

Με τον αριθ: 4 νόμο 4589/1966 της κυβέρνησης των αποστατών και όχι

της Χούντας (!) που ανακριβώς γράφεται από τον σχολιαστή που όριζε όριο ηλικίας των Αρχιερέων, την άνοιξη του 1967 συνταξιοδοτείται, αποσύρεται και εγκαθίσταται στο σπίτι της αδελφής του ΣΟΦΙΑΣ στη Φρεατίδα του Πειραιά, σε ηλικία 75 ετών.

Η τοποθέτηση του Χριστόφορου στην Μητρόπολη μας έγινε σε μια εποχή που τα πάντα τα χαρακτήριζε η εγκατάλειψη και η ερήμωση... Σε αυτό ουσιαστικά συνέβαλε η μη τοποθέτηση μονίμου Ιεράρχη, καθόσον οι εκάστοτε τοποτηρητές δεν έδειχναν το απαιτούμενο ενδιαφέρον. Εκεί που η κατάσταση ήταν άκρως απογοητευτική, ήταν στα χωριά της Κόνιτσας και του Πωγωνίου. Ναοί ερειπωμένοι ή κατεστραμμένοι. Ενορίες χωρίς Ιερείς. Πνευματικές ανάγκες των πιστών πολλές και άλυτες από χρόνια.

Ο νέος Ιεράρχης γεμάτος ενθουσιασμό και όρεξη για δουλειά, ξεκινάει το δύσκολο επισκοπικό του έργο.

Το Μητροπολιτικό κτίριο στην Κόνιτσα βρίσκεται σε άθλια κατάσταση. Αρχίζουν αμέσως οι εργασίες συντήρησής του και η επισκευή των τελείως απαραίτητων χώρων (γραφείου - υπνοδωματίου, κουζίνας κ.λ.π.) και μεταφέρονται από Αθήνα

τα τελείως αναγκαία προσωπικά του είδη, για το ξεκίνημα του νέου νοικοκυριού, αφού σε αυτό δεν υπάρχει ούτε ένα κουτάλι ή ένα πιάτο...

Στην συνέχεια αρχίζει η ανασύλωση και επισκευή των ναών στα χωριά, πράγμα αρκετά δύσκολο για την εποχή, αφού στα περισσότερα από αυτά δεν υπάρχει αυτοκινητόδρομος και η έλλειψη μεταφορικών μέσων μεγάλη. Εδώ τώρα επιστρατεύονται οι γνωριμίες και οι διασυνδέσεις του νέου Δεσπότη με τις διάφορες Αρχές του Νομού. Στρατιωτικός Ιερέας ο ίδιος, απευθύνεται στη Μεραρχία και επιτυγχάνει την έγκριση διάθεσης στρατιωτικών αυτοκινήτων για την μεταφορά υλικών στα χωριά και του ιδίου με τζιπ, αφού η Μητρόπολη δεν διαθέτει μεταφορικό μέσο.

Εκεί όμως που δίνει μεγάλη βαρύτητα και ενδιαφέρον είναι η επιλογή και χειροτονία των νέων Ιερέων. Στο θέμα αυτό είναι αυστηρός και πολύ προσεκτικός. Ενθυμούμαι όταν πολλές φορές μου έλεγε:Απόστολε, το μεγαλύτερο αμάρτημα για έναν Αρχιερέα είναι να χειροτονήσει ανάξιο Ιερέα...!

Συνεργάζεται αρμονικά με τις Στρατιωτικές, Δημοτικές και Πολιτικές Αρχές του τόπου, για την επίλυ-

ση των σοβαρών προβλημάτων της Επαρχίας μας.

Αγκαλιάζει με θέρμη το Ορφανοτροφείο, σημερινό Ίδρυμα Παιδικής Μέριμνας, όπου βρίσκουν στέγη και μαθαίνουν τέχνη ορφανά και φτωχά παιδιά της Επαρχίας μας, ενισχύοντάς το οικονομικά και υλικά.

Ιδρύει και λειτουργεί την Πνευματική Στέγη, στολίδι πραγματικό για την πόλη της Κόνιτσας και συμβάλλει ουσιαστικά στην ίδρυση της Δημόσιας Βιβλιοθήκης, όπου συστεγάζεται με την Πνευματική Στέγη.

Ιδρύει, στενά συνεργαζόμενος με τον αείμνηστο Κώστα Ρούση, Δήμαρχο της Κόνιτσας, τους καθηγητές Χριστόφορο Γκαραβέλα και Νίκο Ρεμπέλη, τον αγρονομέοντα Γιάννη Μαλάμη και άλλους παράγοντες, τον Φιλεκπαιδευτικό Σύλλογο και θέτει σε λειτουργία το Γυμνασιακό Μαθητικό Οικοτροφείο, όπου βρίσκουν στέγη, τροφή, άνετη διαβίωση και απόλυτη βοήθεια στη μελέτη των μαθημάτων τους, πάνω από εκατό (100) μαθητές του Γυμνασίου προερχόμενοι από τα χωριά της Επαρχίας μας.

Πολλά φτωχά κορίτσια των χωριών μας βρίσκουν προστασία στον ακούραστο Ιεράρχη και προικοδοτούνται με χρήμα και είδη ρουχισμού.

Κάθε φορά που κατεβαίνει στην Αθήνα, όχι για να παραχειμάσει όπως ειρωνικά γράφεται στο σχόλιο, επισκέπτεται διάφορες Υπηρεσίες και Υπουργεία και απαιτεί οικονομική και υλική βοήθεια για τα Ιδρύματα και τους άπορους κατοίκους της Μητροπόλεώς του.

Φορτηγά καταφθάνουν στην Κόνιτσα με είδη ρουχισμού και τροφίμων και γεμίζουν τα υπόγεια του Μητροπολιτικού κτιρίου και στη συνέχεια διανέμονται στα Ιδρύματα και στους κατοίκους των χωριών.

Ιδιαίτερη έμφαση δίνει ο σεπτός Ιεράρχης στον πνευματικό τομέα. Πλαισιωμένος από ικανούς Ιεροκήρυκες (Θεόδωρο Μπεράτη - Ιερόθεο Πετρίδη) ξεκινάει το ανύπαρκτο μέχρι τότε πνευματικό έργο της Μητροπόλεως.

Κατώτερα και μέσα Κατηχητικά σχολεία αρχίζουν να λειτουργούν σε Κόνιτσα - Δελβινάκι και στα Κεφαλοχώρια της Μητροπόλεως, ενώ δημιουργούνται κύκλοι ερμηνείας της Αγίας Γραφής, γυναικών και ανδρών.

Τα φιλόπτωχα ταμεία που δημιουργούνται από των Κύκλο των Κυριών στην Κόνιτσα και Δελβινάκι, βοηθούν το κοινωνικό έργο της Μητροπόλεως.

Από τις δραστηριότητες της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας

Κατά τη φεινή αντιπυρική περίοδο στην περιοχή ευθύνης της Π.Υ. Κόνιτσας, που περιλαμβάνει όλη την Επαρχία Κόνιτσας, καθώς και το Κεφαλόβρυσο, την Αρίστη και το Πάπιγκο, εκδηλώθηκαν 17 δασικές πυρκαγιές σε έκταση 13 στρεμμάτων.

Μπορούμε ανεπιφύλακτα να τη χαρακτηρίσουμε ως μια εξαιρετική χρονιά, αν ανατρέξουμε στα συμβάντα των προηγούμενων ετών.

Σ' αυτό συνέβαλαν:

α) Οι ευνοϊκές καιρικές συνθήκες.

β) Οι καθημερινές περιπολίες της Π.Υ. στα διάφορα σημεία του τομέα ευθύνης τους.

γ) Η καλύτερη επάνδρωση των περιπολικών οχημάτων στις δασικές εκτάσεις της περιοχής μας με την αύξηση της οργανικής δύναμης της Π.Υ. με 17 εποχιακούς υπαλλήλους κατά τη διάρκεια της αντιπυρικής περιόδου (Μάϊος - Οκτώβριος).

δ) Η επάνδρωση των πυροφυλάκων.

ε) Η συμβολή των εθελοντών πυροσβεστών.

στ) Η βοήθεια των απλών πολιτών - κατοίκων της περιοχής μας (επαγρύπνηση - δημιουργία οικολογικής συνείδησης κ.α.).

Παράλληλα με το προληπτικό και κατασταλτικό έργο η Π.Υ. επενέβη και σε αρκετά συμβάντα, όπως σε πυρκαγιές οικιών, αυτοκινήτων, σκουπιδότοπων, αγροτικών εκτάσεων, παροχή βοήθειας σε εγκλωβισμένα άτομα, τροχαία ατυχήματα, ανεύρεση και διάσωση ατόμων, απεγκλωβισμό ζώων, κοπή δέντρων κ.ά.

Από αυτά που εκθέτουμε πιο πάνω φαίνεται ξεκάθαρα ότι η Π.Υ. προσφέρει πολλά στον τόπο μας και δικαιώνονται όσοι αγωνίστηκαν στο παρελθόν για την εγκατάσταση της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας στον τόπο μας.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Οικία απέναντι από τον Ξενώνα

“Το ΔΕΝΤΡΟ”

Τηλ. 210 - 2132988 - 6974608381

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΧΑΤΖΗΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ ΚΑΙ ΚΟΝΙΤΣΗΣ (1956-1967)

(Το πνευματικό και κοινωνικό του έργο.

Αποκατάσταση της μνήμης του και της αλήθειας)

Με έκπληξη και δικαιολογημένη θλίψη διάβασα στο αριθ: 115 τεύχος του περιοδικού «ΚΟΝΙΤΣΑ», σχόλιο του Αχιλλέα Κολιού, σχετικά με το έργο (πνευματικό - κοινωνικό) του σεπτού αιμνήστου Ιεράρχη της Μητροπόλεώς μας κυρού ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ.

Το σχόλιο είναι γεμάτο ανακρίβειες, αμφισβητούμενες απόψεις του γράφοντος και γραμμένο κάτω από τη σκιά προσωπικής αντιπάθειας προς το πρόσωπο του μεγάλου Ιεράρχη!

Διάβασα επίσης με ενδιαφέρον το βιβλίο του διακεκριμένου ελευσίνιου νομικού κ. Βαγγέλη Λιάπη σχετικά με την προσωπικότητα και το πολύπλευρο έργο του σεπτού Ιεράρχη ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΧΑΤΖΗ. Πολλές απόψεις Κονιτσιωτών γράφτηκαν στο βιβλίο για τον μεγάλο αυτό Μητροπολίτη, χωρίς βέβαια να διατυπωθούν απόψεις και ανθρώπων που έζησαν και εργάστηκαν μαζί του.

Εκείνο όμως που με εξέπληξε, είναι οι αντικρουόμενες και αντιφασκουσες θέσεις του κ. Αχιλλέα Κολι-

ού. Υμνητής και ταπεινός ικέτης για το έργο του άξιου Ιεράρχη στην συνέντευξη που έδωσε στον κ. Λιάπη (!), είρωνας και πικρόχολος σχολιαστής στο σχόλιό του στο περιοδικό.

Δεν είναι στις προθέσεις μου, σεβόμενος άλλωστε και τις αρχές του περιοδικού, να αντιπαρατίθεται στις απόψεις που γράφονται σ' αυτό από διαφόρους αναγνώστες.

Αισθάνομαι όμως επιτακτική την ανάγκη και την υποχρέωση, ως στενός συνεργάτης του κατά την περίοδο 1964-67, να διατυπώσω μερικές προσωπικές απόψεις για το πνευματικό, εκπαιδευτικό και κοινωνικό έργο ενός μεγάλου Ιερωμένου, με την ελπίδα και πίστη ότι θα συμβάλω και εγώ στην αποκατάσταση της μνήμης του και της αλήθειας:

Με το από 24-4-1956 Β.Δ. (Φ.Ε.Κ. Τόμος Γ' αριθ: 92) ο ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΧΑΤΖΗΣ εκλέγεται και τοποθετείται Μητροπολίτης της Ιεράς Μητροπόλης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης.

Με τον αριθ: 4 νόμο 4589/1966 της κυβέρνησης των αποστατών και όχι

Σελίδες ολόκληρες θα μπορούσαν να διατεθούν αναφερόμενες στο πολύπλευρο έργο του αειμνήστου Ποιμενάρχη ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΧΑΤΖΗ.

Ο περιορισμένος χώρος του περιοδικού δεν μου το επιτρέπει άλλωστε και οι απόψεις μου αυτές γράφτηκαν για την αποκατάσταση και μόνο της αλήθειας.

Το πέραςμα του Μητροπολίτη ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ από την ξεχασμένη Επαρχία μας δεν πρέπει να ξεχα-

στεί. Πολλοί είναι αυτοί που υποστηρίχτηκαν και βοηθήθηκαν και πρέπει να τον θυμούνται.

Ας είναι ΑΙΩΝΙΑ η μνήμη του και ελαφρύ το χώμα της ελευσίνας γης που τον σκεπάζει.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΡΙΣΤΑΝΗΣ

ΣΥΝΤ/ΧΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Σημείωση Σύντ.: Νομίζουμε ότι έχουν δημοσιευτεί αρκετά για τον αείμνηστο Ιεράρχη και δεν χρειάζονται άλλα σχόλια.

«Παράδειγμα προς μίμηση»

Ονομάζομαι Μέλλιου Ευγενία, η μητέρα μου κατάγεται από το Κεφαλοχώρι Κονίτσης και είμαι παίκτρια της εθνικής ομάδας χόκεϊ γυναικών της Ελλάδας. Δυστυχώς η ομάδα μας δεν κατάφερε να προκριθεί στο προολυμπιακό τουρνουά, καθώς το χόκεϊ κατατάσσεται στα μη διαδεδομένα αθλήματα της Ελλάδας, κατά συνέπεια μετά από τον αποκλεισμό μας, δεν θα μπορούσαμε να συμμετάσχουμε στην Ολυμπιάδα της Πατρίδας μας, που τόσο περιμέναμε. Έτσι αποφάσισα, σαν απλός άνθρωπος και όχι σαν αθλήτρια να συμμετέχω στον εθελοντισμό, γιατί μπορεί ο αθλητισμός να είναι μεγάλος θεσμός, με αξίες και ιδανικά, με ικανότητες και ανταγωνιστικό πνεύμα, να απαιτεί ευγενή άμιλλα και δίκαιο συναγωνισμό, αλλά ο εθελοντισμός ξεπερνάει τα πάντα. Γιατί αυτές τις λίγες μέρες της προσφοράς μου, συ-

νεργάστηκα, δούλεψα με υπομονή μέσα στη ζέση του Αυγούστου και ένιωσα την πόλη μου, την Αθήνα να μεταμορφώνεται. Ήμουν βοηθός συλλέκτη αθλητικού εξοπλισμού στις υπηρεσίες αθλητών στο άθλημα του Χόκεϊ, στο Ολυμπιακό Συγκρότημα Ελληνικού. Γνώρισα μεγάλους αθλητές και αθλήτριες, κορυφαία ονόματα στο χώρο του Χόκεϊ και φυσικά την επιβράβευσή τους. Οι μέρες κυλούσαν σε ολυμπιακούς ρυθμούς, στους ρυθμούς της δικής μας γιορτής!!! Ο ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ ΗΤΑΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ...

Σ. Σ.

Αισιοδοξούμε για ένα καλύτερο μέλλον όταν βλέπουμε τους νέους μας-σαν τη μικρή μας συμπατριώτισσα Ευγενία-να έχουν ιδανικά και ν' αγωνίζονται για το καλό, μακριά από τα ψυχοφθόρα κέντρα και απόκεντρα της "νέας τάξης πραγμάτων".

Τα ιδανικά του Ελληνισμού είναι αθάνατα και δεν πρέπει ν' αφήσουμε να τα διαβρώσουν οι βέβηλοι!

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Ζαχαρίας Σαρδέλλης

Ι. Γ. Παπαϊωάννου

Ο φίλος Ι. Παπαϊωάννου, γνωστός Συμβολαιογράφος της Κόνιτσας και συγγραφέας μετά από την έκδοση λαογραφικών και ιστορικών βιβλίων συνεχίζει ακαταπόνητος τη συγγραφή παρουσιάζοντας πρόσφατα τη νέα του εργασία για τον συγχωριανό του Ζαχαρία Σαρδέλλη, τον “εμπειστή της ανασυστάσεως των Ολυμπιακών αγώνων”, όπως γράφει και στον υπότιτλο του εξωφύλλου του νέου του βιβλίου.

Ο Ι. Π. “ξέθαψε” από τη λήθη του παμφάγου χρόνου την προσωπικότητα το Ζ. Σ. που φεύγοντας από τα κακοτράχαλα βουνά της γενέθλιας γης (Πάπιγκο) διέπρεψε στην ξενιτιά. Από το 1865 εξέδιδε στο Βουκουρέστι την εφημερίδα “ΙΡΙΣ” με την προμετωπίδα: «Αρχαί της Ίριδος: ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ» «Το καθήκον του Έλληνας είναι να εργάζεται δια την πατρίδα όπου και αν ευρίσκεται».

Γνωρίστηκε με τον μεγάλο Ευεργέτη Ευαγγέλη Ζάππα ο οποίος εκτιμώντας το χαρακτήρα του τον προσέλαβε γραμματέα, δάσκαλο και σύμβουλό του.

Ο Ζάππας υιοθέτησε την ιδέα του

Ζ. Σ. για την ανασύσταση των Ολυμπιακών αγώνων στη χώρα που τους πρωτοκαθιέρωσε.

Στο βιβλίο περιγράφεται ο βίος και η πολτεία του Ζ. Σαρδέλλη με πλήθος στοιχείων που συνέλεξε με μεράκι από διάφορες πηγές ο Συγγραφέας.

Συγχαίρουμε το φίλο Ι. Π. για το νέο πόνημά του και του ευχόμαστε υγεία και δύναμη για νέα έργα.

Σ.Τ.

«Αγροτοποιμενική διατροφή Φλωριάδας Αιτωλοακαρνανίας»

Με τον παραπάνω τίτλο εκδόθηκε πρόσφατα από την τράπεζα Αττικής ένα ενδιαφέρον βιβλίο. Οι συγγραφείς του Μιχ. Οικονόμου και Παντελής Παπασιάθης από τη Φλωριάδα (στα σύνορα Άρτας-Ακαρνανίας) καταγράφουν με σαφήνεια το διαιτολόγιο του τόπου τους στα παλιότερα χρόνια, σύμφωνα με την αφήγηση της 84τράχρονης θεία Στέλινας.

Το βιβλίο παρουσιάζει εξαιρετικό ενδιαφέρον και παράδειγμα προς μίμηση.

Θυμίζει σ’ εμάς τους παλιότερους τις διατροφικές συνήθειες που ήταν και στην περιοχή μας περίπου ίδιες. Εύκολη, λιτή και υγιεινή η παρα-

σκευή των φαγητών πριν από μερικές δεκαετίες στην ύπαιθρο, διαφέρει κατά πολύ από τα σημερινά δεδομένα της ποικιλίας, των τυποποιημένων και ανθυγιεινών τροφών. (πολύς λόγος γίνεται τελευταία για τη μεσογειακή μαγειρική).

Βέβαια δεν μπορούμε σήμερα να γυρίσουμε πίσω, ωστόσο όμως μπορούμε να “βάλουμε λίγο νερό στο κρασί μας” ξαναγνωρίζοντας κάποιες παλιές γεύσεις που χάσαμε με το βομβάρδισμα των “φαστφουνταδικών” και των τυποποιημένων καρυκευμάτων.

Να 'ναι καλά ο Μ. Οικονόμου και ο Π. Παπαστάθης που μας θύμισαν με το βιβλίο τους τι έτρωγαν οι πρόγονοί μας και εμείς οι μεγαλύτεροι στα παιδικά μας χρόνια.

Σ.Τ.

Οδοιπορικό στην Ιταλοκρατούμενη Ήπειρο

ΧΑΡΗ ΣΩΤΗΡΙΟΥ

Από το συμπατριώτη μας Χ. Σωτηρίου λάβαμε το βιβλίο του με τον πιο πάνω τίτλο. Ο Χ. Σ. αφηγείται τις εντυπώσεις του από τον οδοιπορικό στα χρόνια της παλικής κατοχής. Ταξιδεύει από την Αθήνα στην Ήπειρο και μας εκθέτει τις προσωπικές του εμπειρίες πλουτίζοντας τις δικές μας γνώσεις για τη ζωή των ανθρώπων σ' εκείνη τη δύσκολη εποχή.

Σ. Τ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΤΟΝ ΤΥΠΟ

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Βούρμπιανης, διοργάνωσε με την ευκαιρία της 64ης επετείου του έπους 1940 στις 28 Οκτωβρίου, εκδήλωση - ομιλία στην αίθουσα του Ενοριακού Πνευματικού Κέντρου στην Βούρμπιανη.

Προηγήθηκε η καθιερωμένη δοξολογία, επιμνημόσυνη δέηση και κατάθεση στεφανιών στο ηρώο.

Τα κείμενα που διάβασε ο Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Ιωάννης Γαιλόγλου, επιμελήθηκαν ο καθηγητής - φιλόλογος κ. Νικόλαος Ρεμπέλης και η Γραμματέας του Συλλόγου Εργαζομένων Ταμείου Παρακαταθηκών & Δανείων κ. Παναγιώτα Τολιμάζη.

Στη σεμνή εκδήλωση που τελείωσε με δεξίωση, ακούστηκαν θρυλικά τραγούδια του '40 και συμμετείχαν ο Πρόεδρος του Δημ. Συμβουλίου Δήμου Μαστοροχωρίων κ. Νικόλαος Νούτσος, ο Δημ. Σύμβουλος κ. Απόστολος Σιώτος, οι Τοπικοί Σύμβουλοι κ. Λευκοθέα Γεωργάκη και κ. Γεώργιος Τέρτσος και πολλοί συγχωριανοί.

Βούρμπιανη 29-10-04

Ο Πρόεδρος

Ιωάν. Γιαϊλόγλου

ΙΩΑΝΝΗ Β. ΤΣΑΓΚΑ

ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΚΑ - ΖΕΡΜΑΤΙΝΑ Ηπειρώτικα

δημοσιεύματα ιστορικού και λαογραφικού περιεχομένου για το χωριό Ζέρμα (Πλαγιά) και την ευρύτερη περιοχή των Δήμων Μαστοροχωρίων και Κόνιτσας

Τόμος Α' (1980-2004), Αθήνα 2004, σσ.304.

Ο γνωστός από τα δημοσιευμένα άρθρα στο περιοδικό «Κόνιτσα», κ. Ιωάννης Τσάγκας θεώρησε ότι θα έπρεπε να δημοσιευτεί το έργο του που αναφέρεται στο χωριό του Ζέρμα - Πλαγιά και την επαρχία μας και είναι η απόφαση του αυτή πολύ εύστοχη, γιατί πρόκειται περί ενός πρωτότυπου και αξιόλογου έργου σε σχέση προς τα θέματα που διαπραγματεύεται, και, ως εκ τούτου, επιβάλλονταν η ευρύτερη και πέρα από τα στενά πλαίσια της επαρχίας γνωστοποίηση και διάδοση του. Έτσι λοιπόν έχουμε στη διάθεση μας ένα βιβλίο για το χωριό Πλαγιά και την ευρύτερη περιοχή των δήμων Μαστοροχωρίων και Κόνιτσας σε μια υπέροχη και επιτυχή έκδοση με τον πράγματι χαρακτηριστικό τίτλο και υπότιτλο. Προέκυψε ένας τόμος σε σχήμα Α4, με τριακόσιες τέσσερις σελίδες, ο οποίος περιλαμβάνει άρθρα με ποικίλο περιεχόμενο δημοσιευμένα σε ηπειρώτικα περιοδικά κατά χρονολογική σειρά. Ενδεικτικά

σημειώνω : Ο Ζέρμας Γιαννούλης, Ταρσάλια στη Ζέρμα, Ο Γάμος τα παλιά χρόνια, Πασχαλινά έθιμα, Προβλήματα και προτάσεις για την ανάπτυξη της Ζέρμας, Το γεφύρι της Ζέρμας, Τα παλαιά ονόματα τεσσάρων χωριών του δήμου Μαστοροχωρίων, Κονιτσιώτικα μοιρολόγια, Η εκπαίδευση στην Κόνιτσα και τα χωριά της μετά την άλωση μέχρι του 1913, Το Μοναστήρι της Ζέρμας, Ιστορικά στοιχεία για το χωριό Ζέρμα (1618 - 1913), Το Κονιτσιώτικο ποταμοσύστημα (Αώος - Βοϊδομάτης - Σαραντάπορος), Κονιτσιώτικα Λαογραφικά - Δωδεκαήμερο, Δημοτικά τραγούδια, Γλωσσάρι, Συμπεράσματα και στην Αγγλική. Το εξώφυλλο του βιβλίου είναι έγχρωμο και είναι διανθισμένο με φωτογραφικό υλικό από το φυσικό περιβάλλον, την Ιστορία, την Τέχνη, τα πρόσωπα και τη ζωή και παράδοση του τόπου μας. Τα αισθήματα αγάπης του συγγραφέα για τον τόπο του αποκαλύπτονται με την πρόταση της αφιέρωσης του βιβλίου : «Στον πατέρα μου

και στη μάνα μου Βασίλη και Γιαννούλα που μ' έστειλαν στο Γυμνάσιο Κόνιτσας με χίλιες δυο στερήσεις να μάθω γράμματα». Γράφει στον πρόλογό του ο κ. Ιωάννης Τσάγκας : «Όσα είναι εδώ αραδιασμένα πραγματοποιούν ένα όνειρο των παιδικών και εφηβικών μου χρόνων. Είναι κομμάτια μιας ζωής από τον τόπο εκείνο που άνθισε η παιδική μου ψυχή. Γράφτηκαν από ένα φιλόστοργο ξύπνημα του νου από μια ιερή και αχόρταγη δίψα για την ιστορία του τόπου του πατρικού. Εδώ κυριαρχεί η καρδιά. .. Εδώ δεσπόζει η αγάπη, το συναίσθημα, η πίστη, η μνήμη που "ξεθάφτει την έρμη την καρδιά" και προσπαθεί από "των παιδικών χρόνων τα λιθοσώρια" να μεταλάβει της γνήσιας κοινοτικής ζωής των ανθρώπων που προηγήθηκαν, γεννήθηκαν, έζησαν, αγωνίστηκαν και έδωσαν την πνοή τους σ' αυτό το χώρο και θέλει να το συνδέσει και μ' εκείνους που θ' ακολουθήσουν, τα παιδιά των παιδιών μας πέρα από το 2050. Ανιχνεύει έτσι τα κομμάτια της παράδοσης και της ιστορίας ενώ ατενίζει την ιστορία και την κοινωνία του μέλλοντος».

Και καταλήγει ο συντοπίτης μας συγγραφέας : «Πρόθεση μας μ' αυτή την έκδοση είναι να γνωρίσουν ό-

λοι οι Ζερματινοί και συντοπίτες των άλλων Κονιτσιωτοχωριών ό,τι έχει δημοσιευτεί μέχρι σήμερα για την ιστορία, λαογραφία ήθη και έθιμα του χωριού μας και την Κόνιτσα. Έχουμε πλήρη την συναίσθηση των μεγάλων δυσχερειών που εμφανίζει μια τέτοια προσπάθεια, ενθαρρύνεται όμως από την επίγνωση της σπουδαιότητας που έχει ειδικά σήμερα η ενημέρωση, η αφομοίωση, η έγκριτη πληροφόρηση της νέας κυρίως γενιάς για τα ιστορικά εκείνα στοιχεία της Κονιτσιώτικης πολιτιστικής κληρονομιάς με τα οποία συνεχίζεται η ιστορία και παράδοση του πονεμένου λαού μας. Είμαστε βέβαιοι, πως αυτή η προσπάθεια θα πετύχει το στόχο της και θα μας δώσει τη δύναμη και το κουράγιο να συνεχίσουμε τις έρευνές μας ώστε στο άμεσο μέλλον να έχουμε και το Β' τόμο των Κονιτσιώτικων -Ζερματινών».

Κλείνοντας σημειώνουμε ότι το βιβλίο μπορεί να το βρει κανείς στην Πλαγιά, τηλ.: 26550-81315 και στην Αθήνα τηλ.: 210-7210276.

Μιχαήλ Μαρτισέκης

Πρόεδρος της Ομοσπονδίας
Αδελφοτήτων Επαρχίας Κόνιτσας

«Εκ χιονιάδων σπουδές και ανθίβολα στο Βόλο»

Την Παρασκευή 22 Οκτωβρίου στο Βόλο και στην αίθουσα εκδηλώσεων του κτιρίου Σπίρερ έγιναν τα εγκαίνια έκθεσης με σχέδια εργασίας Χιονιαδιών ζωγράφων. Την όλη διοργάνωση ανέλαβε το Δημοτικό Κέντρο Ιστορίας και Τεκμηρίωσης και η διάρκειά της θα είναι μέχρι είκοσι Δεκεμβρίου 2004. Ειδικότερα, η έκθεση παρουσιάζει άγνωστες πτυχές της τέχνης που προέρχονται από το εργαστήριο των Μαρινάδων ή Παπακωστάδων, μιας από τις πλέον σημαντικές και γνωστές οικογένειες ζωγράφων από το χωριό Χιονιάδες.

Η σύγχρονη τεχνολογία έδωσε τη δυνατότητα μιας πρωτότυπης και άφογης αποτύπωσης ανθιβόλων έργων ώστε να διαφωτίζει το θεατή σχετικά με τον τρόπο που δούλευαν οι λαϊκοί αυτοί καλλιτέχνες από τα μέσα του 19ου αιώνα, οπότε και δραστηριοποιείται η παραπάνω ομάδα ζωγράφων.

Τα έργα προέρχονται από την προσωπική συλλογή του Μ. και Β. Γιαννούλη, από το Ασημοχώρι, οι οποίοι είχαν την πρόνοια να διασώσουν ένα μέρος των σχεδίων εργασίας των ανθιβόλων και άλλου αρχειακού υλικού από τους απογόνους της οικογένειας, των Μαρίναδων.

Από το σύνολο του διασωθέντος υλικού επιλέχτηκε μια σειρά 130 έργων που περιλαμβάνει αντίγραφα εικονογραφικών λεπτομερειών από τον εντοίχιο διάκοσμο διαφόρων εκκλησιών, αντίγραφα εικόνων, καθώς και κάποια κοσμικά θέματα. Η έκθεση παρουσιάζει ξεχωριστό ενδιαφέρον για τον Ηπειρώτη επισκέπτη όταν βλέπει ένα μεγάλο τμήμα της να αφορά αντιπροσωπευτικά δείγματα της δουλειάς των ζωγράφων αυτών από ηπειρωτικά μνημεία και κυρίως από ναούς όπως του Καπέσοβου.

Έτσι για παράδειγμα μπορεί κανείς να δει το υποδειγματικό σχέδιο που χρησιμοποιήθηκε στη δεσποτική εικόνα του τέμπλου του ναού της Κοιμήσεως της Θεοτόκου η οποία παριστάνει το Χριστό Μέγα Αρχιερέα. Από την εκκλησία το ανθίβολο της «Λυποθυμίας της Θεοτόκου», μία λεπτομέρεια από την τοιχογραφία της Αποκαθήλωσης που υπάρχει στο βόρειο τοίχο.

Χαρακτηριστικά είναι η τεχνική και τα μυστικά της δουλειάς, σύμφωνα με όσα πληροφορείται κανείς από την έκθεση. Το γραμμικό σχέδιο γινόταν σε δύο διαδοχικά σχέδια. Το αρχικό σκαρίφημα ήταν απλές γραμμές με τη βοήθεια κάρβουνου ή μολυβιού πάνω σε διάφανο χαρτί. Στην

τελική φάση οι σχεδιαστικές γραμμές αποδιδόταν με χρήση μαύρη του άνθρακα αλλά σε ανάμιξη με οργανικό φορέα (κόλλα/λάδι) και με τη βοήθεια λεπτής πένα. Οι γραμμές αυτές εντυπωσιάζουν για την ακρίβεια και τη λεπτότητά τους. Υπάρχουν και έγχρωμα αντίβολα που απαιτούν περισσότερες τεχνικές στην εκτέλεσή τους. Η παλέτα των ζωγράφων αυτών περιλάμβανε ευρεία ποικιλία χρωστικών, ποικίλων προελεύσεων: γαιώδεις και ορυκτές χρωστικές, που τους παρείχε το φυσικό περιβάλλον (κίτρινη ώχρα, αιματίτης, όμπρα, κιννάβαρη), φυσικές οργανικές χρωστικές φυτικής ή ζωικής προέλευσης (κόκκινες πλάκες, indigo) που πιθανότατα παρασκεύαζαν οι ίδιοι και συνθετικές χρωστικές του εμπορίου (μπλέ της Πρωσίας, πορτοκαλί του χρωμίου). Οι χρωστικές αυτές συνδιάζονται έτσι ώστε να επιτευχθεί το επιθυμητό αισθητικό αποτέλεσμα.

Όσον αφορά στα συνθετικά υλικά, γενικά, έχει εφαρμοσθεί η τεχνική

κή της τέμπερας. Συγκεκριμένα, σε ορισμένες περιπτώσεις, αναγνωρίστηκε ως συνθετικός φορέας το αυγό, ενώ σε κάποιες άλλες κάποιου είδους πρωτεΐνη (κόλλα ή ασπράδι αυγού).

Τα μυστικά αυτά της τεχνικής τους οι Χιονιαδίτες ζωγράφοι εφάρμοζαν όχι μόνο σε έργα της εκκλησιαστικής τέχνης αλλά και σε κοσμικά θέματα διακοσμητικής ζωγραφικής στα νεόδμητα αρχοντικά της εποχής τους, όπως μας είναι γνωστά κυρίως από την περιοχή του Ζαγορίου. Η έκθεση λοιπόν παρουσιάζει εικαστικό και επιστημονικό ενδιαφέρον αλλά προσφέρει και συγκίνηση καθώς δίνει τη δυνατότητα να δει κανείς το χνάρι, το αποτύπωμα που αποτέλεσε το αρχέτυπο και τον εικονογραφικό οδηγό των διαφόρων θεμάτων που βλέπουμε εμείς σήμερα ως στολίδι σε ζαγορίσιους οντάδες και ως εντοίχιες ή φορητές παραστάσεις στις εκκλησίες μας.

Μαρία Τσούπη

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Οικόπεδο 610 τ.μ.

στην Α. Κόνιτσα (κοντά

στη Μητρόπολη)

Τηλ. 210 2758906

Σολόγλοπτα

Βοζαντινής και Λαϊκής Τέχνης

Γιάννης Σινάνης

ΕΠΤΑΧΩΡΙ

Τηλ. 24670-84137 & 84127

ΠΟΙΗΣΗ

Λένη

Τη γνωρίζαμε καλά

Παιδί κύκλωνε τον άγγελό της
 με μολύβια χρωματιστά και κιμωλία
 στις ξύλινες αυλόπορτες και τους
 πέτρινους τοίχους,
 στα γκαλντερίμια τα φαγωμένα
 απ' το χαλάζι και τη βροχή
 Κι όταν το νερό χαλούσε τις γραμμές
 εκείνη επέμενε
 στην αλλοπρόσαλλη μοίρα της.

Πρώτη Μαγιού
 φορούσε στα κλάδιά
 τα άνθη της κρανιάς,
 Άξαφνα
 στους αγρούς χόρευε η τρελή
 στεφάνι ρόδινο.

Του σειλινού
 “σειρήνα κλαίουσα”
 μεσ' των χρωμάτων την ασάφεια,
 πουλί της νύχτας
 κι αγριοπερίστερο
 της μάνας βουβό νανούρισμα.

Τώρα χαμένη είναι από καιρό

Χειμώνα τρέχει στα βουνά
 έντρομη απ' τις φωτιές,
 σε σπηλιές
 που σάζουν δάκρυα κρύβεται
 ρίγη και πυρετός
 στων μαργαριταριών τα δόντια.

Το καλοκαίρι ολημερίς καθρεφτίζεται
 στις μικρές λιμνούλες του ποταμού,
 τη νεραΐδα της κανακεύει
 που της μιλά υδροχαρής και τρεμάμενη
 με πεταλούδες στα μαλλιά
 φιλιά ψαριών στα χείλη

Και τα βράδια
 τη Σκαλοπούλα ανεβαίνει,
 Στους χαλιάδες και τα ρουμάνια
 με κλαρίνα και βιολιά
 παραστέκει
 τσοπαναραίους και κυνηγούς,
 αύρα παλιάς αγάπης
 που ο καιρός λάθεψε πισωγυρίζοντας

Οϊ! Λένη λέλε μου, σε ποιό λόγγο
 τάχα,
 νάναι απόψε σκορπισμένη
 η καρδούλα σου.

Ειρήνη Κίτσιου
 Σεπτέμβρης 2004

28η Οκτωβρίου 1940

Οκτώβρης σαν και σήμερα
ήταν και το σαράντα
και τα κανόνια απ' το πρωί
επέφτανε αράδα.

*

Οι Ιταλοί βουλήθηκαν
στην Ήπειρο να μπουν,
αλλά κι αυτοί δεν ήξεραν
τι επρόκειτο να βρούν.

*

Ήταν εδώ γενναία παιδιά,
ηπειρωτάκια όλα
και φύλαγαν τα σύνορα
για την κακιά την ώρα.

*

«Τάγμα Κονίτσης», το έλεγαν
και λάμπανε τα μάτια:
Εχθρέ για πισωγύρισε
σε κάναμε Κομμάτια!

*

Η Ήπειρος δεν παίρνεται
δεν προσκυνά κανένα.
Εδώ τα νειάτα πολεμούν
και πέφτουν ως τον ένα.

*

Φύγε εχθρέ και μάζεψτα
προτού πολύ αργήσεις
και ύστερα πολύ πικρά
θα το μετανοήσεις

*

Αυτά τα ηρωικά παιδιά
είναι αποφασισμένα
και πολεμούνε με καρδιά,
γιατί είναι ορκισμένα!

*

Για την πατρίδα τη γλυκειά
σκληρά να πολεμήσουν
κι ακόμα και το αίμα τους
για κείνη να το χύσουν.

*

Όλη η Ελλάδα έφθασε
στα άρματα ζωσμένη,
για την τιμή της έτρεξε
σαν πάντα δοξασμένη.

*

Η Πίνδος όλη φλέγεται,
βροντάει το Καλπάκι,
η Κόνιτσα ανταριάζεται,
βουρκώνει το ποτάμι.

*

Και τα βουνά μας ανηχούν
από άκρη σε άκρη ως πέρα
και οι ρεματιές αντιλαλούν
το αθάνατο «ΑΕΡΑ».

*

Και να το στρατός μας νικητής
στη Βόρεια Ήπειρο μπαίνει
και η χαρά η μοναδική
τον κόσμο ξετρελαίνει.

*

Εκεί στη Μάλι Σπάτ το χιονισμένο
στης Βορείου Ηπείρου τα βουνά,
το Τάγμα Κονίτσης ταμπουρωμένο
φυλάει για την Λευτεριά.

*

Όλα της Ελλάδος τα παιδιά,
όλα αδελφωμένα,
πολέμησαν πολύ σκληρά
σαράντα με σαρανταένα.

*

Δόξασαν την πατρίδας μας
και αθάνατοι έχουν μείνει
κι αιώνιο παράδειγμα
οι ήρωες εκείνοι.

*

Οκτώβριος σαν και σήμερα
ήταν και το σαράντα
και πέρασαν και διάβηκαν
εξήντα τόσα χρόνια,

*

από εκείνο το πρωί
π' αστράψαν τα κανόνια
μα αυτή η ημέρα η τρανή
θα λάμπει στον αιώνα!

Σημείωση:

Αφιερωμένο στο Ηρωϊκό Τάγμα Κονίτσης και στον παπικιώτη Εκπαιδευτικό και αξιωματικό Βασίλειο Αρχιμανδρίτη, ο οποίος με το βιβλίο του «Πορεία Γενναίων» μας ζωντάνεψε τα ηρωϊκά κατορθώματα του Τάγματος Κονίτσης που μικρό παιδί το '40 τόσο έντονα θυμάμαι και μεγάλους στο σπίτι να το αναφέρουν με θαυμασμό και αγάπη.

Ας είναι αιώνια η μνήμη όλων εκείνων των ηρώων Ηπειρωτών - Μωραϊτών - Πανελλήνων Πεζών - Καβαλαραίων που έπεσαν ηρωϊκά σε κείνον τον τιπάνιο αγώνα του 1940-1941.

Μυρτώ Φλώρου-Παπαϊωάννου
Κόνιτσα, Οκτώβριος 2004

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

το χάνι

ΚΛΕΙΔΩΝΙΑ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΤΗΛ.: (0655) 24567

FAX: (06550) 24568

1ο ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΚΟΝΙΤΣΑΣ
28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1948 ΑΘΗΝΑ

«Ιστορικές Αναμνήσεις»

Μία παλιά φωτογραφία ανέσυρα από το αρχείο μου, σκονισμένη, αραχνιασμένη αλλά ζωντανή και επίκαιρη.

- Το πρώτο Σύστημα Προσκόπων Κόνιτσας στη σκιά του Παρθενώνα, μπροστά στο Ερεχθείο με φόντο τις Καρυάτιδες. Απίστευτο κι όμως αληθινό, μαθητές τότε του οκταταξίου Γυμνασίου Κόνιτσας συγκροτηθήκαμε σε Σώμα Ελλήνων Προσκόπων με την πρωτοβουλία ενός Αθηναίου Στρατιώτη που υπηρετούσε τη θητεία του εδώ στη Μεραρχία, Παπαδόπουλος θυμάμαι καλά, μου διαφεύγει το μικρό του όνομα. Χαρισματικός, δραστήριος και αξιόλογος άνθρωπος, μας οργάνωσε και αξιοποίησε τα ταλέντα που ήθελαν να διακριθούν. Και να το ιστορικό γεγονός, παιδιά της ακριτικής Κόνιτσας μαθητές των πρώτων σειρών - τάξεων του οκταταξίου Γυμνασίου, 15/δες, 18/δες, ίσως και κάποιοι 20/δες τότε, 70/δες και 75/δες τώρα, βρεθήκαμε στη μακρινή και απρόσιτη για μας τότε Αθήνα.

Είμαστε η γενιά που μεγάλωσε στη δίνη των πολέμων και του διχασμού, στην ανέχεια των δύσκολων εκείνων χρόνων.

- Η Κόνιτσα τραυματισμένη από

τον εμφύλιο σπαραγμό-τη μάχη του Δεκέμβρη 1947 μετρούσε τις πληγές της και προσπαθούσε να τις επουλώσει.

- Το Σώμα Ελλήνων Προσκόπων ήταν για μας κάτι το πρωτόγνωρο, ήταν ζωή, ήταν απασχόληση, ήταν μάθηση.

- Αποκορύφωμα η πρόσκληση της Γενικής Γραμματείας Ελλήνων Προσκόπων να συμμετάσχει και το Σύστημά μας τον Οκτώβριο του 1948 στο Πανελλήνιο "ΚΑΜΦΑΕΡ".

- Το ΤΖΑΜΠΟΡΙ των Προσκόπων, που διοργανώθηκε και πραγματοποιήθηκε τότε στην Αθήνα στον Πύργο Βασιλίσσης στους Άγιους Αναργύρους Απικής.

- "ΚΑΜΦΑΕΡ" στην Προσκοπική ορολογία είναι η γιορτή της φωτιάς, είναι το αντάμωμα όλων των Προσκοπικών Συστημάτων, είναι γιορτή φιλίας και γνωριμίας.

- Εκεί ζήσαμε μιας βδομάδας στιγμές ανεπανάληπτες. Η τελευταία βραδιά, η βραδιά του αποχωρισμού μένει για πάντα ανεξίτηλη στη μνήμη μας. Όλοι οι Πρόσκοποι ανεξαρτήτου βαθμού και ηλικίας σε κύκλο γύρω από μία τεράστια φωτιά, με χέρια ενωμένα σε Προσκοπικούς σχηματισμούς τραγουδάνε τραγούδια χαράς και αποχωρισμού. Θυμάμαι τους πα-

ρακάτω χαρακτηριστικούς σίχους, όπως “Τζαμπόρι-Τζαμπόρι” χαρά ζωής... και “όχι δε θα χωρίσουμε για πάντοτε παιδιά, θα ξαναβλεπόμαστε αδέλφια μου ξανά”.

- Βρεθήκαμε στην Αθήνα την 28η Οκτωβρίου ημέρα εθνικής εξαρσης και προγραμματιστήκαμε για τη μεγάλη παρέλαση μπροστα στον Άγνωστο Στρατιώτη.

- ΘΥΜΑΜΑΙ τον άψογο σχηματισμό, άριστη εκτέλεση και παράστημα μπροστά στους επισήμους και αποσπάσαμε το πρώτο βραβείο μεταξύ εκατοντάδων Συστημάτων Προσκόπων που έλαβαν μέρος.

- Δεν υπάρχουν λόγια με τα οποία θα μπορούσα να εξιστορήσω όλα τα γεγονότα της εβδομαδιαίας παραμονής μας στην Αθήνα. Το γεγονός αυτό καθ' εαυτό, το ότι, παιδιά του ακριτικού Γυμνασίου Κόνιτσας βρεθήκαμε στην Αθήνα, αποτελεί ιστορικό γεγονός για τα δεδομένα της εποχής εκείνης, αφού οι περισσότεροι από εμάς δεν είχαμε διαβεί το ΒΟΪΔΟΜΑΤΗ...

- Χαρακτηριστική η βραδιά που ο Αρχηγός μας-Παπαδόπουλος-μας δεξιώθηκε στο σπίτι του στην οδό Σόλωνος 80, αν θυμάμαι καλά, στο ρετιρέ του 6^{ου} ορόφου. Στο τραπέζι και μαύρο χαβιάρι, αμήχανοι το εκλάβαμε δεν θυμάμαι πως, ο Πέτρος όμως τόλμησε, άπλωσε πρώτος και δοκίμασε και διακριτικά μας έγνευσε, ότι τρώγεται...

- Δύσκολοι καιροί, στερημένα νιάτα, διέξοδος για μας ο Προσκοπισμός, παράλληλα με το οκτατάξιο Γυμνάσιό μας, που η λειτουργία του άρχισε το σχολικό έτος 1945-1946 με μοναδικό καθηγητή τον ιδρυτή και θεμελιωτή της προσπάθειας εκείνης τον αείμνηστο Χριστόφορο Γκαραβέλα. Και τοποθετούμαι έτσι με πλήρη επίγνωση και ευθύνη, γιατί ο αείμνηστος εκείνος δάσκαλός μας (καθηγητής-φυσικομαθηματικός) ήταν ο πρωτεργάτης της ίδρυσης του σχολείου, που μάθαμε γράμματα και οι σειρές εκείνες του Γυμνασίου θριάμβευσαν σε πανεπιστημιακές σπουδές και εν πάση περιπτώσει κατάρτισμένοι Ακαδημαϊκοί πολίτες, κανένας δεν έμεινε ανεπάγγελτος.

- ΘΥΜΑΜΑΙ ακόμη τον Μεγάλο εκείνο Δάσκαλό μας στα πρώτα χρόνια λειτουργίας του Γυμνασίου να διδάσκει ακόμη και Γραμματική, ελλείψει διδακτικού προσωπικού.

- Οι εικονιζόμενοι στην ιστορική αυτή φωτογραφία, είμαστε μαθητές τότε των πρώτων τάξεων του οκτατάξιου Γυμνασίου και μαθητές του αείμνηστου Γκαραβέλα, τον οποίο θα θυμόμαστε πάντοτε με σεβασμό και ευγνωμοσύνη. Δεν είμαι βέβαιος αν όλοι οι εικονιζόμενοι είναι επιζώντες. Πενήντα πέντε (55) χρόνια πέρασαν από τότε, με τη φωτογραφία αυτή αναμοχλεύω μνήμες και γεγονότα ευχάριστα φαντάζομαι.

- Μετά από πενήντα πέντε (55)

χρόνια, καλούμεθα να αναγνωρίσουμε εαυτόν, νομίζω θα τα καταφέρουμε.

- Ο Πέτρος Μπούνας και ο Αλέκος Πηγαδάς ήταν βαθμοφόροι του συστήματος, τον Αλέκο τον διακρίνω δίπλα μου, τον Πέτρο δεν τον βρίσκω, ΠΕΡΙΕΡΓΟ...

Με φιλικούς χαιρετισμούς
Πεκλάρη Αύγουστος 2004
Κώστας Γ. Κίτσιος

ΤΑΞΙΔΙ-ΔΙΑΔΡΟΜΗ

- ΟΧΙ, δεν ταξιδεύαμε με τα σημερινά πολυτελή πούλμαν. Με τα στρατιωτικά οχήματα της τότε Μεραρχίας, φτάσαμε στο λιμάνι της Πρέβεζας, ανεβήκαμε στο καράβι "ΛΟΥΤΣΙΝΤΑ" θυμάμαι καλά, τρίτη θέση, κατάστρωμα βέβαια, σκληρά καρύδια τα προσκοπάκια, πραγματικά στρατιωτάκια με πλήρη εξάρτηση και ατομικό εξοπλισμό. Ανοιχτήκαμε στο όμορφο Ιόνιο, δεν θυμάμαι πόσα 24ωρα κάναμε να φτάσουμε, πά-

ντως το ταξίδι ήταν ευχάριστο με πολλά απρόοπτα, ευτράπελα και παραλείπόμενα. Πλέοντας τα παράλια της Αιτωλοακαρνανίας το καράβι έπιασε το λιμάνι του Αστακού. Εκεί ξαφνιαστήκαμε, ένα κοπάδι βόδια μας περίμενε για να συνταξιδεύσουμε. Με τους γερανούς του πλοίου δεμένα από τα κέρατα με παλάγγους τα βόδια ανέβαιναν και κατέβαιναν στα αμπάρια του πλοίου. Πρωτότυπος τρόπος φόρτωσης. Μετά από κάμποσες ώρες μπήκαμε στον Πατραϊκό, περάσαμε τα στενά του Ρίου-Αντιρίου και γραμμή για τον Ισθμό. Αμ-δε, το καράβι αγκυροβόλησε στο λιμάνι της Κορίνθου, προφανώς ο Ισθμός δεν περνούσε. Και πάλι με τα στρατιωτικά οχήματα Κόρινθο-Αθήνα και η ευχάριστη περιπέτεια ΤΕΛΟΣ...

Αν κάποιος συνάδελφος συμμαθητής θυμάται περισσότερα, ας μας τα υπενθυμίσει περιγράφοντάς τα.

- Ευχαριστώ-

ΠΕΤΡΟΣ ΑΠ. ΠΑΠΑΝΩΤΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ. ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ

Ομήρου 6, 2ος όροφος
ΑΘΗΝΑΙ Τ.Κ. 10564

Τηλ: 3242626

Τηλ: - Fax.: 3244988

Κιν. 094-676109

Κεφαλοχώρι Κονίτσης 10/10/2004

Μαρία Παγούνη Σδούκου

Εύβοια

Τώρα τελευταία διάβασα το βιβλίο του Β. Τσάγκα «ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΚΑ - ΖΕΡΜΑΤΙΝΑ» τόμος Α' (1980-2004). Μου άρεσε πάρα πολύ και με συγκίνησε συγχρόνως. Κατάγομαι από την Πλαγιά (Ζέρμα) και στο χωριό μένει ο πατέρας μου (94 ετών), ο οποίος μας δίνει πολύτιμες συμβουλές εμάς τα παιδιά του, τους συγγενείς μας και τους χωριανούς. Το βιβλίο αυτό περιέχει την ιστορία του χωριού μας, τα ήθη και τα έθιμα σχετικά με τις διάφορες εκδηλώσεις, γάμους, γιορτές κλπ., τα οποία αποτελούν την πολιτιστική μας κληρονομιά και πρέπει να γνωρίζουν οι νεότεροι. Πρότείνω λοιπόν σε όλους εμάς να κάνουμε μία «ΣΤΑΣΗ» σ' αυτή την «ξέφρενη» ζωή και να διαβάσουμε αυτό το βιβλίο, σίγουρα θα βγούμε κερδισμένοι. Θα γνωρίσουμε τα ήθη και τα έθιμα του χωριού μας, θα μπορούμε να τα συγκρίνουμε με άλλων χωριών της περιοχής Κονίτσης και άλλων

χωριών, όπου κατά καιρούς ζήσαμε ως φοιτητές, μετανάστες, πρώην πολιτικοί πρόσφυγες ή παιδιά αυτών. (ΚΟΝΙΤΣΑ 115 Μάρτης - Απρίλης 2004, σελ. 133-136 « Τα ήθη και τα έθιμα των Πολωνών σχετικά με τις γιορτές των Χριστουγέννων και του Πάσχα»).

Στην Ελλάδα ζούνε άνθρωποι από πολλές άλλες χώρες και τα παιδιά τους πάνε στα σχολεία μας (διαπολιτισμική εκπαίδευση).

Γιορτάζουμε παγκόσμιες ημέρες που έχουν καθιερωθεί και πρέπει να γίνεται η επιλογή τους από τους εκπ/κούς «με γνώμονα πάντοτε το ενδιαφέρον και τα αιτήματα των παιδιών¹». Απαραίτητη είναι η συνεργασία και η συνύπαρξη σχολείου - παιδιών - γονέων κ.α.

Εμείς τι στάση θα τηρήσουμε;

1. Αντιγόνη Μπάστικα Μπούρα «ο εορτασμός των παγκοσμίων ημερών» σελ. 58 - Σύγχρονο νηπιαγωγείο - τεύχος 41.

Σεπτέμβριος - Οκτώβριος 2004

Μην ξεχνάτε
τη συνδρομή σας.
Είναι το στήριγμα
του περιοδικού μας

ΦΩΤΗΣ ΡΟΥΒΑΛΗΣ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ - ΠΑΙΔΟΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΥ

Εκπαιδευθείς επί δετία εις Ν.Υόρκη, ΗΠΑ
στο υπερηχογράφημα καρδιάς

και στις καρδιακές παθήσεις εμβρυϊκής και παιδικής ηλικίας
Πτυχιούχος AMERICAN BOARD OF PEDIATRIC CARDI

Μ. Καλλίδου 108 - 55131 Θεσσαλονίκη

Κιν. 6977 0138

Μετά από 30 χρόνια...

Μετά από 30 χρόνια... Στις 13/08/2004 συναντηθήκαμε οι απόφοιτοι του 1974, του εξαταξίου Γυμνασίου Κόρινθας.

Οι περισσότεροι ήμασταν εκεί στην πόλη που μας γαλούχησε. Μεγάλη μας τιμή που ήλθε και η κ. Βασιλική Παπαθεμιστοκλεούς, η φιλόλογός μας, Η ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ.

Ποιος όμως μπορεί να περιγράψει με λόγια την συναισθηματική μας φόρτιση!

Ώσπου να γίνει η αναγνώριση... τι επώδυνη εμπειρία! Θαρρείς και θέλαμε να σβήσουμε τις ρυτίδες και τα άσπρα μαλλιά, να εξαφανίσουμε κάποια παραπανίσια κιλά και να μαντέψουμε ποιος, ποια κρυβόταν πίσω από το "σάρωμα" του χρόνου... Αχ, αυτός ο χρόνος, ΣΑΡΩΝΕΙ τα νιάτα, τη φρεσκάδα... μας σημάδεψε όλους.

Αφού ξεπεράσαμε το πρώτο σοκ, που συσχετίζεται με την ημερομηνία λήξης μας και τη φθορά του χρόνου και βρήκαμε τελικά ο ένας τον άλλον, ξεχειλίσε ο χείμαρρος των συναισθημάτων μας: νοσταλγίας, αγάπης και συμπάθειας. Αγκαλιαστήκαμε, κλάψαμε, γελάσαμε, χορέψαμε, τραγουδήσαμε με μάτια παράξενα ξαφνιασμένα και έκπληκτα... Στιγ-

μές συγκλονιστικές, συναρπαστικές, απεριγράπτες και ανεπανάληπτες. Λες και βρέθηκαν αδέρφια χαμένα μετά από 30 χρόνια. Τρεις συμμαθητές μας δεν ζούνε, ο Θεός να τους αναπαύσει.

Αφήσαμε τις οικογένειές μας και τρέξαμε σαν τρελοί, από Αθήνα, Θεσ/κη, Ξάνθη, Πάρο κ.λ.π. Σ' ευχαριστώ, Θεέ μου, που με αξίωσες να ζήσω τέτοια βραδιά! Πήγαμε και στο σχολειό μας, πήραμε παρουσίες... θυμηθήκαμε. Ο κ. Μπουγάς απήγγειλε "Λυσία" -όπως τότε- η κ. Βασιλική στην ίδια θέση που μας δίδασκε, συγκινημένη και χαμογελαστή. Κυρία μας πήρατε τη μεγαλύτερη αμοιβή ως εκπαιδευτικός: μεγάλη αναγνώριση για το έργο σας και απέραντο σεβασμό. (Σας ζήλεψα). Τι να πρωτοπούμε... Ευτυχώς ανταλλάξαμε διευθύνσεις. Παρατήρησα ότι οι χαρακτήρες μας στα βασικά τους παρέμειναν ΙΔΙΟΙ. Εισέπραξα δηλαδή ό,τι περίμενα από τον καθένα. Το κυριότερο: Εισέπραξα πολύ αγάπη και την έκλεισα ερμητικά στην ψυχή μου, ως πολύτιμο θυσσαυρό.

Τελικά το 30χρονο διάστημα δεν στάθηκε ικάνο να σβήσει ό,τι μας ΕΝΩΣΕ στα μαθητικά μας χρόνια. Και είναι τόσα πολλά: οι δύσκολες κοινωνικές και οικονομικές συνθή-

κες, η κοινή ζωή στο οικοτροφείο, η ευγενής άμιλλα στο σχολείο, η συνεργασία, η αλληλεγγύη, οι ωραίες παρέες, οι αγνές φιλίες, οι κρυφοί έρωτες.

Ευχαριστούμε θερμά όσους συντέλεσαν στην οργάνωση της συνάντησης: τον κ. Ραπακούσιο, την κ. Νικολού, τον κ. Χρησιδίδη, το περιοδικό "ΚΟΝΙΤΣΑ".

Ήταν συνάντηση ΖΩΗΣ. Αυτό το καλοκαίρι μου συνέβη ό,τι καλύτερο στην προσωπική μου ζωή.

Αν ήμουν ποιήτρια θα έγραφα το καλύτερό μου ποίημα.

Αν ήμουν ζωγράφος, θα σχεδίαζα κάτι τέλειο.

Αν έγραφα δράματα, θα πετύχαινα το συγκλονιστικότερο.

Γνωρίζω αρκετά γράμματα, αλλά δεν μπορώ να γράψω τελικά τίποτε... Αυτή η συνάντηση είχε ΑΝΕΙΠΩΤΗ ΟΜΟΡΦΙΑ ΚΑΙ ΛΑΜΨΗ.

Αγγέλη Φρειδερίκη
Εκπαιδευτικός

«Δεν είναι μόνον... ο χρόνος»

Δεν είναι μόνον ο χρόνος που γερνάει τις ψυχές. Δεν είναι μόνον ο χρόνος που απομακρύνει σιγά σιγά τα όνειρα από τους ανθρώπους. Από τους λίγους που μείνανε εκεί να φυλάγουν τις Θερμοπύλες και από τους λίγους που εγκλωβιστήκαμε στις μεγαλουπόλεις. Εμείς οι λίγοι είμαστε έτοιμοι. Δεν χάνουμε την ελπίδα μας. Είμαστε πρόθυμοι και έχουμε και τη βούληση και τη θέληση να στηρίξουμε, να βοηθήσουμε, να ανεβάσουμε τον πήχη, να αγωνιστούμε μαζί με τους άξιους ακρίτες μας για να βαστήξουμε ζωντανή και να σηκώσουμε λίγο ψηλότερα την αγαπημένη μας Βούρμπιανη.

Αλλά, δυστυχώς υπάρχει και το αλλά. Κάποιοι, άγνωστο ποιοι, τη νύχτα της 22ας προς 23η Ιουλίου, κατέστρεψαν με πρωτοφανές μίσος και ανεξήγητη λογική, τις πινακίδες κατεύθυνσης προς τα τοπωνύμια του χωριού που με πολύ ζήλο, προσωπική εργασία και έξοδα του Συλλόγου Βουρμπιανικών Θεσσαλονίκης τοποθετήθηκαν.

Το φαινόμενο είναι λυπηρό. Το συναίσθημα είναι πέρα για πέρα απογοητευτικό. Και ένα μεγάλο γιατί πλανιέται στη μυρωδάτη και υπέρλαμπρη φύση που αγναντεύοντάς την φτάνεις να μιλάς με το Θεό.

Γιατί άραγε δεν είναι μόνον ο χρόνος αλλά είναι και κάποιοι άνθρωποι;

Θεσσαλονίκη 24-09-04

Κατερίνα Δημαράτου
Για το Δ.Σ. του Συνδέσμου Βουρμπιανικών Θεσσαλονίκης

«Καλοκαίρι στο Κάντισικο»

Οι υπερκείμενοι λόφοι Κουρί και Μάρμαρο, η βρύση Γκολομπίνα και ο παραπάνω απόκρημνος βράχος της Τραταφλλιάς που υψώνονται περήφανα πάνω από το κεφάλι του χωριού, είναι ασάλευτοι όγκοι που σημαδεύουν την ακριβή από αέρος θέση του χωρίς τη βοήθεια Γεωγραφικών συστημάτων.

Το φυσικό άγριο λάξεμα και η διάταξη των πελωρίων θεοστημένων βράχων δεσπόζουν της περιοχής και αποτελούν φρούρια, κάστρα και ασπίδα προστασίας έτοιμη ν' αντιμετωπίσει κάθε είδους εισβολέα.

Η απροσδιόριστη μορφή λοξοφυτεμένης Πέτρας της Γκοιτροβίλης που στέκεται εκεί αυτόπτης μάρτυς ανείπωτων γεγονότων, αν είχε στόμα θα ομολογούσε πολλά η πέτρινη αυτή σκοπιά.

Τα κάποτε σπαρμένα χωράφια καίτοι γεμάτα πεύκα δεν έχασαν ακόμη τα ευδιάκριτα σημάδια τους που θυμίζουν μακρινό παρελθόν, τα δε νερά του Σαρανταπόρου καθρεφτίζουν την ομορφιά του τοπίου.

Αξίζει να σημειωθεί ότι το χωριό δέχεται στοργικά στην αγκαλιά του άνευ διακρίσεως μικρούς, μεγάλους, πωχούς, πλούσιους, διάσημους και άσημους.

Αυτό το ιδιαίτερας σημασίας

αντάμωμα δίνει ζωντάνια και κουράγιο σ' όλους να εκδηλώσουν τα ανεξάντλητα ψυχικά αποθέματα.

Αυτό είναι σε περιληπτική περιγραφή το χωριό για το οποίο όλοι αθεράπευτα νοσταλγοί της γενέτειράς τους έχοντας αναμνήσεις στην νιότη τους καλές και κακές, με άλλους λόγους είναι γι' αυτούς το δεύτερο εγώ τους.

Ο πρωινός ήλιος γλυστρά στο γαλάζιο ουρανό και όταν μεσουρανεί, οι σκιές στους τοίχους των σπιτιών σαν αδιάψευστα ρολόγια δείχνουν την ακριβή ώρα του μεσημεριού όταν προσεγγίζουν το σινάζ από κάποιο συγκεκριμένο ξύλινο ζωνάρι.

Είναι πράγματι φαινή ιδέα των παππούδων μας που έλυναν με τον πιο απλό και πρακτικό τρόπο την εύρεση του χρόνου απορρίπτοντας τα δισανάγνωστα ηλιακά ωρολόγια.

Έξυπνα μυαλά

Καθαροί νόες

Μας διηγήθηκαν οι πρόγονοί μας αυτά που απέμειναν στη θύμησή των από τα συντρίμια του παρελθόντος και τους δεσμούς της παράδοσης, ας κρατήσουμε σφιχτά την πολύτιμη παρακαταθήκη των Πατέρων μας.

Η φύση και το καλοκαίρι φόρεσε τα γιορτινά της εκεί στα απόσκια των βουνών που τα στολίζει μια ποικιλία πράσινης απόχρωσης. Τα έλατα και

πεύκα με το βελονωτό τους φύλλωμα είναι χάρμα οφθαλμών και τρέπουν ακόμη και το πιο ασθενές φύσημα του αέρα σε μυστηριακή μουρμούρα να καλωσορίσει τον ερχομό των ξενιπεμένων, και αυτό είναι ευκολότερα αντιληπτό σ' αυτούς που γεύτηκαν της ξενιτιάς το πικρό ποτήρι.

Το παράξενο αυτό βοερό θρόϊσμα του δάσους ανάμεικτο με τον αντίλαλο που σκορπούν τα γιδοπρόβατα με τα κυπροκούδουνά τους συνθέτουν και αποδίδουν άριστα μουσικά αρμονικά κομμάτια άνευ μαέστρου ικανοποιώντας πλήρως την αίσθηση της ακοής των ανθρώπων της υπαίθρου.

Αισθήματα αγάπης και πόνου για το χωριό εκδηλώνουν όλοι οι χωριανοί όπου και αν βρίσκονται είτε εντός είτε εκτός Ελλάδος, τα ήθη και τα έθιμα παραμένουν ζωντανά στις ψυχές των.

Τη φλόγα της αγάπης φανερώνουν με ζεστή καρδιά και λεβεντιά οι καντσιώτικοι αντιπρόσωποι της νιότης ακούγοντας τα νουμπέτια που προθερμαίνουν, τα επιτραπέζια που αναπαύουν και τα χορευτικά που πυρακτώνουν τη διάθεση των νεολαίων.

Στις πανηγυρικές εκδηλώσεις το συναίσθημα με φανερή πρόκληση μας κλείνει πονηρά το μάτι λέγοντας: «Παραφρονείν εν καιρώ» ρίξτε το καμιά φορά λίγο έξω.

Οι συγχωριανοί ζουν τις στιγμές

αυτές του κεφιοῦ σε κατάσταση υπέρτατης ευδαιμονίας, τη νιρβάνα θα έλεγα, και όταν έλθουν στο αποκορύφωμα της ευθυμίας αβίαστα και αυθόρμητα οι μερακλήδες βουτάνε το χέρι πιο βαθιά στην τσέπη.

Οι ψηλόλιγνες κοπέλλες παίρνουν περίσσια χάρη καθώς λικνίζουν στο χορό τα λυγερά τους κορμιά με τα δημοτικά μας τραγούδια.

Είναι ευτύχημα για το χωριό μας και για πολλά άλλα που διατηρούν τα παραπάνω έθιμα μην επιτρέποντας να τα καταβροχθίσει η υποκουλτούρα και η βεβλαμένη εξέλιξη που απομάκρυνε τον κοσμάκη απ' το πραγματικό νόημα της ζωής.

Η παγκοσμιοποίηση δυστυχώς προσπαθεί να σαρώσει τα πάντα, ακόμη και η κατ' ευφημισμὸν σημερινή δημοκρατία φέρει μόνον τον απόηχο της λέξεως και όχι την ουσίαν της, αυτό όμως είναι άλλο θέμα.

Αύγουστε καλέ μου μήνα να 'σουν τρεις φορές το χρόνο.

Θα ήταν ευχής έργον αν μπορούσαμε ν' αναχαιτίσουμε την κεκτημένη ταχύτητα του καλοκαιριού για ν' απολαύσουμε πιο πολλές γιορταστικές εκδηλώσεις δυστυχώς όμως ο άρχοντας χρόνος που διαχειρίζεται τις χρονικές βαθμίδες, το Παρελθόν, Παρόν και Μέλλον δεν μας το επιτρέπει και μας αναγκάζει ν' αποχαιρετίσουμε το καλοκαίρι και να καλωσορίσουμε το φθινόπωρο.

Οι γιορταστικές εικόνες της καλο-

καιρινής περιόδου παραμένουν ακόμη νωπές στη μνήμη μας όπου το χωριό είχε καταστεί πόλος έλξης στις ανθρώπινες μάζες που κατέθφασαν ν' αναστήσουν τη χαρά τους και να ενταφιάσουν τις λύπες τους, οι ρυθμοί της ζωής στην ύπαιθρο είναι αργοί, άνθρωποι απ' όπι στις πολυάνθρωπες πόλεις.

Το καλοκαίρι αυτό, το Κάντισικο αλλά και ολόκληρη η συστάδα των μαστοροχωρίων που διατηρούν μεταξύ των στενούς δεσμούς βρέθηκε εν οργασμώ προετοιμασίας πανηγυριών και άλλων πολιτιστικών εκδηλώσεων που ικανοποιούν, ευφραίνουν και διασκεδάζουν όλους που καθημερινά συρρέουν ν' απολαύσουν το κάλλος του τόπου μας.

Μια από αυτές ήταν και το πέραςμα της πολυπερπατημένης Ολυμπιακής φλόγας που ένα πρωτόγνωρο αίσθημα συγκίνησης και εθνικής περηφάνειας ανάγκασε τους μαστοροχωρίτες να κατηφορίσουν στο προκαθορισμένο σημείο του χωριού Φτόκο όπου ο Δήμος είχε τοποθετημένο πανό που καλωσόριζε τη φλόγα, και πριν εκείνη φανεί ο αντιδήμαρχος απνύθυνε πύρινο μήνυμα στο συγκεντρωμένο πλήθος.

Παρ'όλο που η λιγόλεπτη στάθμευση της φλόγας ήτο εκτός προγράμματος εν τούτοις κατενθουσίασε τους συνοδούς της.

Το συνωπισμένο πλήθος με σημαίες περικύκλωσε τη φλόγα λες και

ήθελε να απολαύσει το φως και τη ζεστασιά της.

Οι στιγμές εκείνες ήταν το αποκορύφωμα της υποδοχής την οποία στόλιζαν με την παρουσία τους τα κλαρίνα των αδελφών Χαλκιά, Κώστα και Γιώργου.

Εν συνεχεία ακολούθησε χορός τον οποίον πρώτος έσυρε ο αντιδήμαρχος καθώς και τα πρόσωπα της Δημοτικής αρχής και πολλοί άλλοι.

Στην υποδοχή αυτή μοιράστηκε ευγευστο λουκούμι το οποίο γλύκανε τους αναμένοντας τη φλόγα που επέστρεψαν στα σπίτια των ικανοποιημένοι, χαρούμενοι και φλογάτοι, ήταν πραγματικά ένα μωσαϊκό από κάθε γωνιά των μαστοροχωρίων.

Όλοι οι Έλληνες αλλά και ολόκληρος ο κόσμος επικέντρωσε το ενδιαφέρον του στο τεραστίας σημασίας αθλητικό και πολιτισμικό γεγονός που έλαβε χώρα στον τόπο που γεννήθηκε.

Στη μεγάλη δεξαμενή του γοήτρου με τα χρώματα της ψυχής μας το χώμα, την ελιά, το γαλάζιο και λευκό του αφρού της θάλασσας, του μαρμάρου και της αγνότητας.

Καλά όλα αυτά αλλά η ουσία είναι ότι το ζουμί ρούφηξαν και το κρέας ρακάνισαν λίγοι και για χρόνια θα πληρώνουν οι πολλοί.

Το νόημα του Ολυμπισμού εμπορευματοποιήθηκε σε βαθμό που εξετράπει της αποστολής του, η οικονομική εκμετάλλευση είναι η αξιλλειος

πτέρνα των Ολυμπιακών Αγώνων, κοινώς μπίζνες.

Στην Ελλάδα που γεννήθηκαν, έπρεπε οι εκδηλώσεις να είναι λιπές και απέρριπτες για να μην πληρώνουμε εμείς και τα εγγόνια μας.

Εμείς οι Ελλήνες κάνουμε κάτι καλό και όμορφο αλλά μόνο περιστασιακά.

Το ερώτημα είναι:

Θα διατηρήσουμε αυτή την τάξη και το νοικοκυριό και μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες;

Το άλλο σκέλος της προετοιμασίας ήταν η εν όψει γιορτή της Παναγιάς.

Πριν όμως από αυτή στις 11 Αυγούστου ο Δήμος εν συνεργασία με την αδελφότητα απέστειλε λαϊκό συγκρότημα αποτελούμενο από Κιθάρα-Αρμόνιο-Μπουζούκι και Ντιζέζ που σκόρπισε το κέφι μέχρι τις μεταμεσονύκτιες ώρες.

Οι χορευτές της ζεμπεκιάς δεν έκρυψαν την επιθυμία τους δείχνοντας με μαστοριά το ταλέντο τους αρχής γενομένης από τον μερακλή ΠΑΥΛΟ ΖΙΩΓΑ και άλλους μέχρι τον ίδιο το Δήμαρχο.

Στο μουσικό συγκρότημα έλαβε μέρος ο ταλαντούχος Λυκορραχίτης μπουζουκτσίης άμα και τραγουδιστής που κατέπληξε τους παρισταμένους και κατεχειροκροτήθηκε η δεξιότητά του.

Το ήδη φουντωμένο κέφι συνεχίστηκε και μετά το πέρας της παρα-

στάσεως με έντονη όρεξη για τραγούδια και χορό που συνόδεψε ο κλαρινοπαίκτης ΜΗΤΣΟ-ΤΑΚΗΣ τον οποίον ο Βασίλης Κοτσίνας είχε τη φαινή ιδέα να καλέσει στην παρέα μας.

Στη συντροφιά μας παρευρέθηκαν: Κήρυκας Μουκούλης, Χαράλαμπος Σίμος, Βασίλης Κοτσίνας, Ελένη Κοτσίνα, Χρυσούλα Καπλάνη, Θανάσης Καρανικούλης και πολλοί άλλοι καθώς και ο Διευθυντής του Αμπηλιακού Κώστας Καρανικούλης και ο γράφων.

Στο τραγούδι το προβάδισμα είχε ο αγαπητός μας απδονόλαλος αοιδός Σάκης Ζιώγας που έμελλε συνεχώς ντόπια δικά μας τραγούδια μέχρι και το «ΣΙΟΥΝΤΙ ΤΑ ΔΕΝΤΡΑ ΖΑΧΑΡΟΥΛΑ» ως τις πρωινές ώρες, ήταν κάτι απρόοπτο, διασκεδαστικό και ανεπανάληπτο.

Η συμμετοχή πολλών πλούτυνε τη συντροφιά μας και η παρουσία του αντιδημάρχου ανέβασε το θερμόμετρο της διασκέδασης.

Τόσον εκεί όσον και στο γενικό εορτασμό ευθυτενής, γελασιός και καλόκαρδος έσυρε το χορό με την πρέπουσα επισημότητα που τον διακρίνει. Αισθανόμεθα ιδιαίτερη χαρά για την ηγετική αυτή μορφή στην οποία ευχόμεθα να φθάσει στα ύπατα αξιώματα.

Χαρακτήρας με έμφυτα και επικτητά προτερήματα είναι δυσεύρετος στους χαλεπούς καιρούς που ζούμε.

Το Αμπηλιακό φόρεσε φέτος καινούργιο καπέλο χάρις στις ενέργειες του αντιδημάρχου και τοπικών παραγόντων όπως του Τάκη Κοιτρομπίνα και άλλων.

Ο δρόμος κοντά στο αλώνι των Σημαιοτών, η πλακόστρωση και τα πεζούλια του προαυλίου στο εξωκκλήσι της Παναγίας που αισθητικά είναι το κάτι άλλο.

Το κάπως μακρόχρονο έργο τελικά αποπερατώθηκε φυσικά με τη συνεχή επίβλεψη του πεπειραμένου εμπειροτέχνη Νίκου Κρούλη.

Το πρωί της επόμενης μέρας υπό την εποπτεία της αδελφότητας γκρούπ νεαρών με εκδρομικό λεωφορείο κατευθύνθηκε προς Πυρσόγιαννη-Πάπιγκο επιστρέφοντας το απόγευμα.

Ας εκτιμήσουμε τους κόπους και θυσίες του Δ.Σ. και ας γίνουμε συνοδοιπόροι παρά κριτές, αξίζει να χειροκροτήσουμε τις προσπάθειές του.

Το σημείο που πρέπει να επικεντρώσουμε την προσοχή μας είναι το χαρακτηριστικό της ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ που εμπνέει στη νέα γενιά την αγάπη προς τη γενέθλια γη και τη ένωση των απανταχού χωριανών ανεξαρτήτως πολιτικών και θρησκευτικών πεποιθήσεων.

Έρχεται ζεστά και πολιτισμένα να αγκαλιάσει όλους σαν τρόπον τινά μια ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΚΕΧΕΙΡΙΑ αν θα ταίριαζε ο παραλληλισμός.

Ας μη φρενάρουμε το αγωνιστικό

τους φρόνημα και ας συνδράμουμε όλοι ο καθένας το πετραδάκι του στο θαυμάσιο αυτό αρχιτεκτόνημα ποτίζοντας με δροσιά και ενθουσιασμό τα ηγετικά στελέχη αναπερώνοντας το ενδιαφέρον τους να κατορθώσουν και τα φαινομενικά ακατόρθωτα.

Οι αντικρουόμενες απόψεις ας γεφυρωθούν ώστε να διατηρηθεί η ακεραιότητα της ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ.

Η τεράστια δεξαμενή με το τεράστιο απόθεμα, ο ΠΑΚΤΩΛΟΣ αυτός της πολιτισμικής μας κληρονομιάς ας διατηρηθεί στη σωστή του ΡΟΤΑ ΑΤΡΩΤΟΣ και να παραδοθεί ΣΩΟΣ στις επερχόμενες γενιές.

Μία συντονισμένη επίθεση της μοίρας συγκλόνησε το οικογενειακό περιβάλλον ορισμένων σπιτιών όπως ο χαμός του Κ. ΚΟΥΤΟΥΛΟΥΛΗ, ο τραυματισμός του ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΤΣΙΝΑ και το αναπάντεχο πέσιμο του ΚΩΣΤΑΚΗ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ μας λύπησαν στο έπακρον. Τους ευχόμεθα γρήγορη ανάρρωση.

Μέσα στη ΣΑΧΑΡΑ του άγχους έρχεται σαν όαση η βρύση ΧΩΡΑ να ξεδιψάσει τον κουρασμένο κόσμο, από την άλλη μεριά ο πλάτανος δέχεται το πλήθος κάτω από το φιλόξενο ίσκιό του.

Φέτος λόγω Ολυμπιακών μας έλειψαν χωριανοί δια λόγους ανεξάρτητους της θελήσεώς των, ευχόμαστε του χρόνου να πλαισιώσουν τη συντροφιά μας.

Η απουσία μερικών έγινε αισθητή, όπως του γιατρού ΘΑΝΑΣΗ ΖΙΩΓΑ καθώς και του Δ. ΡΕΒΑ που συνόδεψαν μαζί με τη ΒΑΣΩ με φλογερό ενδιαφέρον την πετυχημένη εκδρομή στην ΠΑΡΓΑ.

Του ευχόμαστε περαστικά!

Τα κλαρίνα σκόρπισαν και φέτος τους ήχους των κάτω από τον τριαγκάλιαστο πλάτανο όπου η εκατοντάχρονη παρουσία του σκίασε και δρόσισε αμέτρητο Καντσιωτόκοσμο.

Η κεφάτη ορχήστρα του ΠΑΝΟΥ -ΣΑΚΟΥ ικανοποίησε τα γούστα και του πιο απαιτητικού χορευτού.

Απίοτοι οι ευσταλείς ηλικιωμένοι έσυραν με τη δέουσα αξιοπρέπεια ντόπιους εντυπωσιακούς χορούς αποθεωμένοι από το πλήθος. Στους φρούρους αυτούς ανήκει το πρώτο μετάλλιο και το στεφάνι της ελιάς στο πιο ψηλό σκαλί του βάθρου.

Το Δ.Σ. παρακολουθούσε επισταμένως την ομαλή διαξαγωγή του χορού ενδυναμώνοντας τον τυχόν ολιγάριθμο ορμαθό ώστε να μην παρατηρούνται μακροχρόνια νεκρά διαλείμματα.

Οι λεπτομέρειες αυτές ομορφαίνουν το σύνολο και χαρακτηρίζουν την ποιότητα του πανηγυριού μας. Η τάξη και η μεγαλοπρέπεια του ομαδικού χορού μας δίνει ξεχωριστή αίγλη στο τριήμερο γλεντοκόπι.

Συνεπίκουρος βέβαια στάθηκε και ο καιρός που δεν επέτρεψε τις

σταγόνες του να βρέξουν τη γη στη διάρκεια της γιορτής, στα αυτιά μας μένει ακόμη η αντανakλαστική ηχώ του κλαρίνου.

Ο πρόεδρος της ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ Γ. ΚΟΤΟΛΟΥΛΗΣ απευθύνε θερμό χαιρετισμό στο πλήθος και πυροδότησε στην περιρρέουσα ατμόσφαιρα το σήμα της έναρξης.

Η δεύτερη μέρα παρουσίασε δύο ταλαντούχα χορευτικά γκρουπ που κατενθουσίασαν το κοινό.

Εν συνεχεία ακολούθησε ομάδα ποιμενοντυμένων ηλικιωμένων με φαρδυμάνικη άσπρη πουκαμίσια, μαύρο γελέκο, μαύρη ζώνη, άσπρη μπουραζάνα και ντεφοειδή μαύρο σκούφο άνευ γίσου ο οποίος συμπλήρωνε την όλη αμφίεση.

Έσυραν με λεβεντιά γνωστούς δικούς μας χορούς κατενθουσιάζοντας το συνωστισμένο κοινό το οποίο απόθέωσε τα παλικάρια μας.

Το Δ.Σ. μας παρουσίασε και άλλες εκπλήξεις, η επικεφαλής της χορωδίας ΘΩΜΑΗ είχε κάτι απρόσμενο κι εκπληκτικό.

Τα τραγούδια της χορωδίας άρχισαν έπειτα από μία πρωτότυπη έναρξη με το νερό που λούζουν το γαμπρό.

Η πομπή ξεκίνησε από τη συμβολή των οδών ΣΧΟΛΕΙΟΥ και ΔΑΒΑΚΗ κατευθυνόμενη προς τη βρύση ΧΩΡΑ τραγουδώντας πρώτα οι άνδρες και επαναλάμβαναν οι γυναίκες το γνωστό:

«Μπρος μου κίνησαν το δρόμο το στενό το μονοπάτι.

Βρίσκω μια μηλιά στο δρόμο με τα μήλα φορτωμένα κλπ».

Το άκουσμα της πομπής θύμισε πραγματικό λουλουδοσιτόλιστο ΚΑΡΔΑΡΙ του γάμου που κρατούσε στο κεφάλι ο υποτιθέμενος μπράτιμος ΝΙΚΟΣ ΤΖΙΜΟΥΛΗΣ το οποίο μετέφερε με ιδιαίτερο καμάρι.

Η πομπή μπήκε στη βρύση γέμισε το κακάβι βγήκε και προχώρησε στο κέντρο της πλατείας περικυκλωμένη από σωρεία φωτορεπόρτερ.

Μπράβο στη χορωδία και στη ΘΩΜΑΗ.

Παρατηρεί κανείς ότι μετά απ' όλες αυτές τις όμορφες στιγμές της παραμονής τα ανάμεικτα συναισθήματα του ενθουσιασμού και ΧΑΡΑΣ του ΕΡΧΟΜΟΥ εμπλέκονται με τα λυπηρά της ΦΥΓΗΣ η φλόγα όμως της διασκέδασης μένει άσβεστη στην ψυχή μας.

Οι στιγμές αυτές δίνουν μιά άλλη διάσταση στη ζωή μας η οποία δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένας γύρος

που θυμίζει χορό του Ζαλόγγου όπου μόλις η σύρουσα το χορό συμπλήρωνε τον κύκλο της έπεφτε να πεθάνει μια φορά για να αποφύγει τον συνεχή ΓΟΓΛΟΘΑ του Αλή.

Αυτός είναι σε μικρογραφία ο πρόσκαιρος βίος μας. Οι σκέψεις αυτές συνετίζουν και παρέχουν την ευκαιρία ν' απολαμβάνουμε όσο το δυνατόν την εύθυμη και φωτεινή πλευρά του. Και όπως λένε:

Η φτώχεια και ο πλούτος δεν είναι στο σπίτι αλλά στην ψυχή του κάθενός.

Επιθυμώ να στείλω τις ευχαριστίες και τους χαιρετισμούς μου σ' όλους τους μόνιμους ηλικιωμένους του χωριού και ιδιαίτερα στη ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΚΟΤΣΙΝΑ ή οποία μαζί με όλες τις άλλες δίνουν ζωντανά με την έντονη παρουσία τους στο ΜΕΣΟΧΩΡΙ.

Υγεία λοιπόν και κουράγιο και του χρόνου με το καλό.

Με εκτίμηση
ΝΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΗΣ
ΚΑΝΑΔΑΣ

@ccountant

Λάππας Μάκης
Λογιστικά - Φοροτεχνικά

Αριστοτέλους 38 • 501 00 ΚΟΖΑΝΗ
Τηλ. 04610 49955 - Fax: 04610 49966 • Κιν. 0942411090
E-mail: lappmez@otenet.gr

«Ας ακουσθώ κι εγώ»

Τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα έχουμε σχετική ανεργία καθότι δεν υπάρχουν δουλείες, από την άλλη όμως πλευρά αυτοί που βρίσκουν δουλειά έχει διαπιστωθεί δεν δουλεύουν όλοι με ζήλο, με όρεξη και με υπευθυνότητα. Είναι μία μεγάλη μερίδα εργαζομένων που θέλουν να δουλεύουν λίγες ώρες, να τρώγουν πολύ καλά και να πληρώνονται αδρά.

Αυτά δημιουργούν καταστάσεις που βλάπτουν την πρόοδο της χώρας.

Ο υποφαινόμενος από 17/7/2004 έως και 22/8/2004 διέμεινα ως επισκέπτης στην ιδιαίτερη πατρίδα μου, χωριό Καβάσιλλα Κονίτσας.

Κατά τη μετάβασή μου στις ιαματικές πηγές (λουτρά) Καβασιλλών, καθ' οδόν από τον αυχένα του κορμού Αγίου Βασιλείου και εκείθεν προς λουτρά, εκτελούντο σε δύο σημεία έργα επανακατασκευής μέρους της οδού και μικρών γεφυρών, όπου όπως με πληροφόρησαν, αυτές οι καταστροφές προκλήθηκαν κατά τον περασμένο χειμώνα από σφοδρές βροχοπτώσεις κλπ στην περιοχή, Με πληροφόρησαν πέραν αυτών ότι τα έργα ξεκίνησαν αρχές Αυγούστου του τρέχοντος καλοκαιριού «απάνω στη σεζόν που λειτουργούσαν τα ΛΟΥΤΡΑ» ενώ έπρεπε να είχαν ξεκινήσει από τον Μάρτιο μήνα του τρέχοντος έτους. Εκεί παρ' αυτά διαπίστωσα τεχνίτες και εργάτες λίγοι και κατά ώρα 11η π.μ. δεν υπήρχε κανείς, με αποτέλεσμα το έργο να μην προχωρεί.

Το παραπάνω διάστημα που παρέμεινα στο χωριό μου το έργο συνεχίζετο βραδέως και όπως λέει μία λαϊκή παροιμία «βαδίζω σαν τη χελώνα». Χωρίς βέβαια κάποιος ή κάποιιοι από τους υπεύθυνους φορείς (ποιοι είναι αυτοί δεν το γνωρίζω) να το είχαν συλλάβει και να είχαν πάρει εγκαίρως τις αποφάσεις τους, ώστε το έργο αυτό να είχε περατωθεί τουλάχιστον μέχρι αρχάς Ιουλίου τρέχοντος έτους.

Είναι γνωστόν ότι τα ΛΟΥΤΡΑ αρχίζουν και λειτουργούν στα μέσα Ιουλίου εκάστου έτους.

Για όνομα του Θεού! Δεν σκέφτηκε κανείς από τους αρμοδίους το λεωφορείο ή τα λεωφορεία που κυκλοφορούσαν στο δρόμο αυτό μετ' εμποδίων μεταφέροντας λουομένους από και προς μέσω Κόνιτσας στα Ιωάννινα, με τον κίνδυνο ατυχημάτων;

Εδώ δεν παραλείπω να αναφέρω ότι οι οδηγοί των λεωφορείων που όδευαν προς ΛΟΥΤΡΑ κατ' εμέ ήταν Ήρωες και αόκνως μετέφεραν εκείθεν και τανάπαλιν τους λουόμενους εν ασφαλεία.

Αυτό προς γνώσιν και να το λάβουν υπόψη οι αρμόδιοι ποιοι είναι αυτοί, με την παράκληση τα έργα εκεί να ξεκινούν εγκαίρως και να περατώνονται εγκαίρως, προς αποφυγήν αυτοκινητιστικών ατυχημάτων «το καλόν είναι το προλαμβάνειν».

Γκούντας Πασχάλης

Στιγμές Δεκαπενταύγουστου στο Παλιοσέλι και στην Κόνιτσα

Όπως κάθε καλοκαίρι έτσι και φέτος ένα κομμάτι του Αυγούστου το πέρασα στην περιοχή της Κόνιτσας. Καθοριστικό σε αυτή τη συνήθεια είναι το παραδοσιακό ηπειρώτικο πανηγύρι που το συναντά κανείς κάθε βράδυ σε όλα τα χωριά της Ηπείρου.

Φέτος ευτυχής συγκυρία τόφερε να επισκεφθώ κάποιες μέρες του πανηγυριού, το χωριό που είναι πνιγμένο στο πράσινο, το Παλιοσέλι.

Ήταν πολύ ευχάριστη εμπειρία η συναναστροφή με τους ανθρώπους του χωριού. Άνθρωποι απλοί στους τρόπους, φιλόξενοι, πρόθυμοι, ευγενικοί και εκδηλώνουν αυτές τις αρετές τους με ένα τρόπο διαφορετικό, καλοσυνάτο.

Η Θεία Λειτουργία στην γερμένη εκκλησία της Αγίας Παρασκευής ήταν μια ευχάριστη αναπόληση εικόπων και συναισθημάτων των παιδικών χρόνων που τότε στα χωριά της πατρίδας μας, τα σπίτια ήταν όλα με ορθάνοικτες τις πόρτες και τα παραθύρια, τότε στα καλντερίμια έτρεχαν παιδιά και ακουγόntonτουσαν χαρούμενες φωνές. Ήταν τότε που σε κάθε γιορτή όλο το χωριό πήγαινε να ανάψει ένα κεράκι στη χάρη του Αγίου να ψελίσει μία παράκληση. Η είσοδος μέσα στο ναό σου προκαλεί θαυ-

μασμό με το ξυλόγλυπτο τέμπλο με τις πολλές παραστάσεις όπως και οι υπέροχες αγιογραφίες, οι αρχιτεκτονική της οροφής με τους διακριτικούς χρωματισμούς. Απλή κατασκευτική ατμόσφαιρα, κοιπάζ την εγκατάλειψη του υπέροχου ναού, βλέπεις τα πρόσωπα των ανθρώπων και διακρίνεις την αγωνία για το μέλλον αυτού του μνημείου, νοιώθεις πως η συνείδησή τους δε χωράει την έννοια του χαλασμού, της καταστροφής, την σιγή της καμπάνας. Μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας όλος ο κόσμος γέμισε τον προαύλιο χώρο του ναού και κάτω από τον ίσκιο του γέρικου πλάτανου δίπλα από τα πολύχρωμα λουλούδια, αντάλλαξε ευχές, μαζί με το απαραίτητο ποτό. Πρόσωπα χαρωπά, αγνές καρδιές, πλούσιες με αισθήματα, αγέροχες μορφές οι μόνιμοι κάτοικοι, αυτοί που κρατάνε την ζωή στα εγκαταλελειμμένα χωριά, Είναι τα πρόσωπα αυτά που σε κάνουν να νοιώθεις ενοχές, γιατί δεν μπορείς να κάνεις σχεδόν τίποτα για να σταματήσεις το κακό που συντελείται στην πατρίδα σου.

Την επόμενη μέρα όλο το χωριό θα ανέβαινε στο Σμόλικα για να τελειώσει τις μέρες της γιορτής κοντά στη φύση, να ηρεμήσει από την

αντάρα του πανηγυριού. Είναι βέβαια και η λατρεία για τη γη που μεγάλωσε και δέθηκε μαζί της, έγινε ένα με το χώμα της, τα ποτάμια, τα βουνά, τα δέντρα και τις βρύσες της. Είναι η αγάπη για το περιβάλλον που του διαμόρφωσε τον εσωτερικό του κόσμο, την ευγένεια των τρόπων του την απλότητα του ήθους του.

Ξεκινήσαμε νωρίς το πρωί από την Κόνιτσα για να είμαστε κι εμείς εκεί, να ζήσουμε κι αυτές τις στιγμές στο όμορφο βουνό. Οι ακτίνες του ηλίου άρχισαν να χαλάνε το ροδοκόκκινο χρώμα του ορίζοντα στο ύψωμα της Σουσιτίσας. Ατέλειωτες κορυφογραμμές δειλά δειλά ξεπροβάλλουν μπροστά μας. Το τοπίο συνεχώς εναλλάσσεται, η βροχή έχει ζωηρέψει το πράσινο, ξεχνάς ότι βρίσκεσαι στο τέλος του καλοκαιριού. Φτάνουμε στο Παλαιοσέλι, ανταμώνουμε με την παρέα μας και ξεκινάμε την ανάβαση προς το καταφύγιο. Το πράσινο μας πολιορκεί από παντού. Πλαγιές κατάφυτες που δεν χορταίνεις να τις κοιτάς. Ανεβαίνουμε όλο και ψηλότερα με το πεύκο και το ρόμπολο να 'ναι κυρίαρχα παντού. Άγρια γαλήνη που τη χαλάει το γαύγισμα του τσοπανόσκυλου μαζί με το κουδούνισμα του κοπαδιού

στην απέναντι πλαγιά. Φτιάσαμε στο καταφύγιο. Υπέροχο μέρος αυτό το ξέφωτο του δάσους. Απλωσιά περτυγυρισμένη από πανύψηλα λυγαρόκορμα δέντρα, νερό τρεχούμενο σε μέρη σκιερά, ο χώρος για άναμμα της φωτιάς, το ψήσιμο των μεζέδων, φτιαγμένος με πέτρα απανθρώπους με πολύ μεράκι και απεραντη αγάπη για το περιβάλλον. Ο μετεωρολόγοι είχαν μιλήσει για 4 βαθμούς για εκείνη την ημέρα, για τις πόλεις του μαρτυρίου μα εμείς εδώ πάνω ψάχνουμε να βρούμε κάποια ζακέτα να προφυλαχτούμε από το δροσερό φτερούγισμα του βουνού σου αέρα. Σιγα-σιγά έρχονται όλοι οι κάτοικοι του χωριού με τα απαραίτητα εφόδια. Όλοι πρόθυμοι να βοηθήσουν να μοιραστούν τις εργασίες για το άναμμα της φωτιάς, το βράσιμο της φασολάδας, το γύρισμα και το ψήσιμο μιας δεκάδας από σούβλες, γεμάτες κρέας προβατίνας

Αυτά ήταν προσφορά του πολιτιστικού συλλόγου του Παλαιοσελίου και συγχαρητήρια όχι μόνο για την προσφορά αλλά κυρίως για την τήρηση του εθίμου του ανταμώματος, κάθε χρόνο τέτοια μέρα με το τέλος του πανηγυριού όλου, του χωριού στη μεγάλη τους αγάπη, στον Σμόλικα. Κάποιοι φροντίζουν να τοποθετήσουν μέσα σε λεκάνες κάτω από την κρύα βρύση τα ποιά και τα αναψυκτικά, άλλοι να ετοιμάσουν τις σούβλες και νάσου πρώτη η κυρά Γιαννούλα που παρά τα εκατό περίπου χρόνια της κάθε χρόνο ανεβαίνει στο βουνό και φροντίζει το μαγείρεμα της φασολάδας. Είναι από τις μορφές εκείνες που παρά τις χαρακιές που ο χρόνος άφησε στο πρόσωπό τους προσφέρουν στην κοινωνία, στον πολιτισμό. Παρ' όλη την πίκρα της απομόνωσης τους χειμώνες φροντίζουν να βγαίνει καπνός από τις καμινάδες των σπιτιών, προσπαθούν να κρατήσουν ζωντανό το ξαχασμένο χωριό, παλεύουν να μην ερημώσει η ύπαιθρος.

Τα παιδιά έχουν παραδοθεί στην μητρική αγκαλιά της μάνας φύσης, τρέχουν χαρούμενα, ξεγνοιαστο χωριό φόβους απολαμβάνουν με το δικό τους τρόπο αυτήν την ομορφιά.

Κάποια στιγμή και ενώ η φασολάδα έβραζε και οι σούβλες γυρνούσαν, αποφασίσαμε να ανέβουμε μέχρι τη βρύση Νάνε. Περπατήσαμε το βαθύσκιτο μονοπάτι, κάτω από τα

πανύψηλα δέντρα που τις πυκνές φυλλωσιές τους δεν μπορούν να τις διαπεράσουν οι μεσημεριανές ακτίνες του Αυγουσιάτικου ήλιου. Φθάνουμε στον ονειρότοπο της βρύσης που περιπυρρίζεται από καταπράσινα χόρτα και ένας σκασμένος κορμός δέντρου χρησιμοποιείται σαν μία μικρή δεξαμενούλα νερού, να σκύψει και να δροσιστεί ο περπατητής του βουνού. Το ασίγαστο μουρμουρητό του νερού τaráζει την γαλήνια ηρεμία του τοπίου και εμείς αισθανόμαστε απόμακροι από τούτη τη μαγεία, κάπου στα αυτιά μας, στο μυαλό μας έρχεται η θορυβώδης ζωή της πόλης. Τι διαστροφή αλήθεια! Να 'σαι στον παράδεισο της αμόλυπτης φύσης και να σκέπτεσαι την χαμοζωή, την κόλαση της πόλης! Νάσαι καθισμένος πάνω σε παχύ χορτάρι κάτω από πανύψηλα ρόμπολα, νάχεις συντροφιά το κελάρυσμα του νερού, το φτερούγισμα των πουλιών και εσύ να σκέπτεσαι την αιθαλομίχλη, το τρεχαλητό, τα τεττωμένα νεύρα στις ατελείωτες ουρές.

Γυρίσαμε πίσω και η φασολάδα με το κοντοσουβλι ήταν έτοιμα. Ο χώρος έχει γεμίσει από κόσμο, όλοι είναι παρόντες. Κάθε παρέα έστρωσε το δικό της τραπεζομάντηλο κάτω στο χώμα και όλοι μαζί μια παρέα αρχίσαμε το φαγοπότι. Μας εντυπώσισε ο ήρεμος τρόπος που ο καθένας πήγε να πάρει το πιάτο με τη φασολάδα και τις ανάλογες μερίδες κο-

ντοσούβλι. Με ευχές και κεράσματα όταν το κέφι είχε έρθει, ήταν η σειρά της κομπανίας με τα κλαρίνα και το ντέφι να αρχίσουν το ηπειρώτικο τραγούδι. Όλο το χωριό μπαίνει στο χορό με μπροστάρηδες ποιους άλλους από την κυρά Γιαννούλα και τον κυρ Λάζαρο, τους αιώνιους εφήβους, αυτούς που η ζωή είναι μέσα στις φλέβες τους. Είναι ο δεσμός με τον τόπο, είναι ο έρωτας για την φύση, είναι τα πρόσωπα που συντηρούνε τους καιρούς. Και τι χορός! Απαλές κινήσεις χωρίς βία, με ηρεμία που σου μαλακώνει την καρδιά. Είναι τα λόγια των τραγουδιών που σου ξυπνούν αναρίθμητα συναισθήματα πόνου, λύπης, χαράς, αγάπης, έρωτα. Πόση ευχαρίστηση που το ηπειρωτικό γλέντι κρατάει μακριά όλα εκείνα τα τραγούδια της μόδας, του κυδαίου στίχου, του άκρατου κρετινισμού. Με χορό και με τραγούδι ο ήλιος είχε αρχίσει να μας στέλνει τα πρώτα μηνύματα της δύσης του. Σιγά σιγά μαζέψαμε τα μπαγκάζια μας και ό,τι άλλο σκουπίδι υπήρχε για να μείνει καθαρός ο τόπος, όπως τον βρήκαμε και όπως αρμόζει στον πολιτισμό αυτών των υπέροχων ανθρώπων. Δεν χαιρετηθήκαμε απλώς ανταλλάξαμε ευχές και καλή αντάμωση του χρόνου την ίδια μέρα στις 18 Αυγούστου. Καλή αντάμωση!!

Την επόμενη μέρα, μαζί με φίλους Ελληνοαμερικάνους που ήρθαν

για λίγες μέρες στην Κόνιτσα, πήγαμε να τους ξεναγήσουμε στα υπέροχα ποτάμια της τον Αώο και τον Βοδομάτη. Μέσα μου υπήρχε ακόμη απογοήτευση από τα περασμένα Χριστούγεννα, τότε που πάλι με φίλους θελήσαμε να πάμε στην πέτρινη γιοφυρα του ποταμού μέσα από το χωματόδρομο που διασχίζει το πανμορφο δάσος. Δεν μπορέσαμε όμως. Αιτία τα λασποχώματα που τηνερά της βροχής είχαν φέρει μέσα στις λακούβες του δρόμου, αλλά και η αμεριμνησία του δήμου της Κόνιτσας να ρίξει 2-3 φορτηγά άμμου για να μπορεί κάθε επισκέπτης να φθάσει και να χαίρεται την σπάνια ζωογραφιά της Κονιτσιώτικης φύσης. Πήραμε τον γνωστό χωματόδρομο και οι ίδιες άθλιες λακούβες μας υπενθυμίζουν την πλήρη εγκατάλειψη της περιοχής από τους ίδιους τους ανθρώπους της. Η πρόσβαση όμως είναι εύκολη. Χωμένοι μέσα στους ίσκιους των αιωνόβιων πλατάνων γοητευμένοι από το τοπίο, διακρίνουμε μέσα στον παραδεισένιο χώρο της αναψυχής διάσπαρτους σωρούς από σακούλες σκουπιδιών να συνθέτουν ένα εξευτελιστικό θέαμα, ντροπιαστικό για τους έχοντες φιλότιμο και αγάπη για την πατρίδα τους και βέβαια εντελώς αδιανόητο για τους φίλους μας από την Αμερική. Ξεπερνάμε όμως το σοκ από το αίσχος και πάμε στο πέτρινο γιοφύρι, να χαρούμε το σπάνιο στολίδι της

ηπειρώτικης γης με τα βαθυπράσινα νερά, να βγάλουμε τις απαραίτητες φωτογραφίες να έχουν και οι φίλοι μας στην Αμερική, μικρή παρηγοριά του καημού της ξενιτιάς αλλά και υπερηφάνεια για την ομορφιά της πατρίδας. Τι απογοήτευση, τι φρίκη!! Μπροστά από την πινακίδα που ενημερώνει ότι πρόκειται για εθνικό δρυμό και όλα τα σχετικά, ένας μικρός κάδος απορριμμάτων που γράφει ΔΗΜΟΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ παρέα με ένα σκουριασμένο βαρέλι που και αυτό χρησιμοποιείται για κάδος απορριμμάτων είναι οι πρώτες αποδείξεις της Κονιτσιώτικης μизέριας. Αμφότερα γεμάτα σκουπίδια όπως και ο χώρος γύρω από αυτά. Σκουπίδια σκορπισμένα από τα ζώα, σε αποσύνθεση και ζέοντα. Πότε άραγε πέρασε για τελευταία φορά απορριματοφόρο από εκεί! Θέλουμε να ανεβούμε στην γέφυρα πατάμε πάνω στις σκορπισμένες σακούλες, αναπνέουμε το άρωμα των σκουπιδιών, για να μην ξεχνάμε και την Αθηναϊκή χαβούζα. Εικόνες ντροπής, εξευτελισμού, διασυρμού, τριτοκοσμικής αθλιότητας, ωμού βιασμού του μνημειακού τοπίου. Κανείς μα κανείς από τους υπεύθυνους του δήμου δεν ενδιαφέρθηκε, τι γίνεται σε αυτό το μέρος που είναι το καμάρι της Κόνιτσας, ζωοποιός τροφοδότης της περιοχής; Αν δεν υπήρχαν αυτά τα δύο ποτάμια πόσοι άραγε θα επισκεπτόντουσαν την πόλη σας και πό-

σοι από εσάς τους μεγαλοαρχόντους θα καμαρώνετε σε διάφορες εκδηλώσεις που χάρις σε αυτά κάνατε; Η βόλεψή σας, ο οχαδερφισμός σας, δεν σας άφησε όχι μόνο να μην μαζέψετε τα σκουπίδια αλλά ούτε δύο κάδους στοιχειώδους χωρητικότητας και ευπρέπειας να μην σκεφτείτε να βάλετε εκεί, Αφού δεν μπορείτε να μεριμνήσετε τα στοιχειώδη πώς να σκεφτείτε για το πολιτιστικό επίπεδο των νεοελλήνων που κατακλύζει με ρύπους κάθε αφρούρητο τοπίο, για να πάρετε κάποια μέτρα να μείνει καθαρός ο τόπος σας; Ο ίδιος ο δήμαρχος στην Αμερική θα πήγαινε να μαζέψει τα σκουπίδια που βέβαια δεν θα υπήρχαν ποτέ, μας λένε οι φίλοι μας. Άλλο Αμερική και άλλο Ελλάδα. Άλλο “χαζοαμερικανοί” και άλλο πανέξυπνοι Ελληνάρες. Με σκυμμένο το κεφάλι για το χάλι του αδικημένου τοπίου, πάμε στο αυτοκίνητό μας να φύγουμε, αλλά δυστυχώς τα ωραία δεν έχουν τελειωμό. Η διπλανή κυρία παρατηρεί στο σύζυγό της την σκόνη που κάθησε στο καινούργιο αυτοκίνητο στο οποίο κυμάτιζε η ελληνική σημαία, και λίγο μετά παίρνει το πάμπερς του μωρού της και το αφήνει με ευγενικό τρόπο στην ρίζα ενός πλατάνου. Τι εθνική υπερηφάνεια, τι πολιτισμός, τι κίτσαριό!!

Αχ!! Ελλάδα το μεγαλείο σου τελειωμό ποτέ δεν έχει!

Γιάννης Ρέτσας

«Φίλος μεν Πλάτων. Φιλτάτη δε η αλήθεια»

Κοινός τόπος είναι ότι ζούμε σε καιρούς χαλεπούς. Ποιος μπορεί να αρνηθεί την ιδιοτέλεια, τα προσωπικά συμφέροντα που βασιλεύουν σε πρόσωπα, ομάδες ανθρώπων. Όλοι είμαστε γνώστες στα “έργα & ημέρες” του Δήμου Κόνιτσας, αναφορικά με τη λειτουργία νέων δομών στην κωμόπολη.

Ας πάρουμε π.χ. την κτιριακή υποδομή που στεγάστηκε η Δημ. Αστυνομία. Το πανέμορφο πέτρινο κτίριο ανήκει, ως γνωστόν στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας. Ποιος γνωρίζει με τι τρόπους έγινε η παραχώρηση; Κατόρθωσε ο Δήμος να πείσει ότι η αναγκαιότητα να στεγαστεί η Δημ. Αστυνομία είναι επιτακτική για τα οικονομικά οφέλη που θα επιφέρει στην τοπική κοινωνία. Υποσχέθηκε δε ότι το Κ.Π.Μ.Α. θα μεταστεγαστεί στο καινούργιο κτίριο παραπλεύρως στο πρώην γήπεδο “Για τους λίγο σκεπτόμενους αστεία πράγματα”.

Η αλήθεια είναι ότι η πρόθεση του Δήμου ήταν να αρπάξει το κτίριο και λίγο τον ενδιέφερε η ύπαρξη & το μέλλον του Κ.Π.Μ.Α. Με ποιους τρόπους με τι μεθοδεύσεις νομότυπα ή όχι αυτό είναι άλλο θέμα. Ας μην ξεχνάμε την ανάρτηση εγγράφου της πολυαιοδομίας για το παράνομο της

επέκτασης πίσω του κτιρίου. Τα εμπόδια όλα υπερκεράστηκαν & Δημ. Αστυνομία λειτούργησε για μια χρονιά. Αλήθεια ποιος εγγυάται το σίγουρο μακρόχρονο μέλλον της. Επανερχόμαστε στο θέμα μεταστεγάσεως του Κ.Π.Μ.Α. Όταν ήρθε η ώρα της μετακόμισης και οι υπάλληλοι του κέντρου χωρίς καμία υποχρέωση υπερωριακά και σε αργίες αχθοφόροι όντες προσέφεραν “εθελοντισμό” στο Δήμο, ο οποίος προκειμένου να του “αδειάσουν τη γωνιά” έταζε “λαγούς με πετραχήλια” για την απρόσκοπτη λειτουργία του Κέντρου. Συγκεκριμένα δεσμευόταν ότι σε τρεις μήνες θα είναι όλα έτοιμα. Ας μη ξεχνάμε ότι ο Δήμος καταβάλλει το ποσό των είκοσι εκατομμυρίων σε δραχμές ετησίως για την επινοκίαση των νέων κτιρίων. (Άραγε δεν μπορούσε να κάνει ένα Προκαταώστε να γλιτώσει το ετήσιο χαράτσι;). Όποιος ζει στις καταστάσεις εκ του ένδον αντιλαμβάνεται ότι ο Δήμος όχι μόνο αδιαφορεί για την ύπαρξη του Κέντρου αλλά με φθηνή μικροπολιτική προπαγάνδα υπέρ της δημιουργίας κλίματος αρνητικών εντυπώσεων.

Στην Ήπειρο υπάρχουν 4 Κ.Π.Μ.Α. Κόνιτσας-Πωγωνιανής-Φιλιππιάτων-Ιωαννίνων. Τα εν λόγω Κέντρα φιλοξενούν παιδιά με σοβαρά

οικονομικά και κοινωνικά καθώς και οικογενειακά προβλήματα, Έλληνες και αλλοδαπούς. Όποιος προβληματίζεται από την σύσταση έμψυχου δυναμικού των ιδρυμάτων αυτών απευθυνθεί στο Υπουργείο Εξωτερικών. Η γειτνίαση με την Αλβανία & ο παραμεθόριος χαρακτήρας της περιοχής μας αποτελούν ισχυρό πολιτικό λόγο που επιβάλλει & την φροντίδα αλλοδαπών.

Το Κ.Π.Μ.Α. Κόνιτσας λειτουργεί εδώ και 80 χρόνια. Αποτελεί κομμάτι της ιστορίας του τόπου, αφήνοντας ετήσια οικονομικά οφέλη στην Κόνιτσα, ενώ παράλληλα προσφέρει στέγη και επαγγελματική κατάρτιση σε εφήβους που πραγματικά έχουν ανάγκη, ημεδαπούς και αλλοδαπούς. Άραγε οι γείτονες αλλοδαποί δεν καταλαμβάνουν σημαντικό κομμάτι της κοινωνίας μας στην εκπαίδευση, στο εργασιακό δυναμικό κ.λ.π.

Αν ο Δήμος ήθελε πραγματικά την συνέχεια της λειτουργίας του Κέντρου έπρεπε στο διάστημα των 8 μηνών να είχε περατώσει τη δημιουργία των εργαστηρίων που έναντι πενιχρών κονδυλίων μένουν ημιτελή.

Για πολλές άλλες περιπτώσεις ο Δήμος βρίσκει κονδύλια “εκ του μη όντως” ενώ στη συγκεκριμένη περίπτωση αδιαφορεί σκόπιμα. Και εξηγούμαι: Με ποιο δικαίωμα κρίνει ο κάθε ανευθυνουπέθυνος τον τρόπο εσωτερικής λειτουργίας μιας υπηρε-

σίας; Ενώ ο Δήμος είναι αποκλειστικά ο κατ’ εξοχήν αρμόδιος να δώσει τέλος σε αυτή την ιστορία των ημιτελών εργαστηρίων, αντίθετα εξαπολύει μύδρους εναντίον των εργαζομένων, ισχυριζόμενος ότι φταίνε αυτοί για την υπολειτουργία του Κέντρου.

Πού αποσκοπεί άραγε αυτή η πρωτοφανής λεκτική επιθετικότητα εναντίον των εργαζομένων ενώπιον προϊσταμένης αρχής Πε.Σ.Υ.Π., η οποία έλαμψε δια παρουσίας Δημάρχου στα γραφεία της υπηρεσίας την 7-9-2004;

Δημιουργία εντυπώσεων, ψυχολογικός πόλεμος, φθηνή μιροπολιτική; Βάση ποιου δικαιώματος παύσης προϊσταμένης αρχής εξωγενής παράγων ελέγχει την αποδοτικότητα των υπαλλήλων; Ανοίγω παρένθεση όλες οι υπόλοιπες υπηρεσίες της Κόνιτσας χωρίς να θίξω συγκεκριμένα παραδείγματα (που είναι άπειρα) λειτουργούν τόσο τέλεια και τόσο εύρυθμα ώστε αποτελούν πρότυπο προς μίμηση!!! Π.χ. μόνο οι υπάλληλοι του Δήμου δε βολτάρουν ανά τας οδούς και τας ρύμας της γραφικής κωμοπόλεως;

Πίπτει δε τόσο φόρτος εργασίας ώστε ούτε ένα καφεδάκι δεν ευκαιρούν να απολαύσουν...

Όταν υπάρχουν απώτεροι σκοποί στον εγκέφαλο μερικών “ρίχνουμε άδεια να πιάσουμε γεμάτα” θέλοντας να αρχίσει η δημοσιονομική εξυγίανση απ’ την συγκεκριμένη υπη-

ρεσία.

Ο Δημόσιος τομέας πάντως δεν σώζεται τοιουτοτρόπως εξαπολύοντας δηλ. κατηγορίες σε αθώους υπαλλήλους οι οποίοι αυτοί μόνο δεν ευθύνονται από τα ατοπήματα της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Ας μην υποτιμήσουμε την νοημοσύνη μας. Ο κόσμος δεν είναι όμορφα αγγελικά πλασμένος. Πίσω από πολλές καλοπροαίρετες ενέργειες που δήθεν προβάλλουν την ανάπτυξη του τόπου υπάρχουν ισχυρά συμφέροντα. Δεν θα γίνω κριτής την συγκεκριμένη στιγμή.

“Η ελευθερία μου τελειώνει στο όριο της ελευθερίας του άλλου” διακηρύττει η χάρτα των ανθρωπίνων

δικαιωμάτων. Το δικαίωμα να προστατεύουμε την εργασία είναι αναφαίρετο και ιερό για τον κάθε πολίτη.

Το δικαίωμα της ελευθερίας της έκφρασης είναι παραδοσιακή κληρονομιά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Μακάρι να τελεσφορήσει η τηλεοπτική δέσμευση για αναβάθμιση του Κέντρου σε Ι.Ε.Κ., ώστε να μη χρονίζει η άρρωστη κατάσταση που επικρατεί. Ως τότε όμως η θεραπεία με φάρμακα (περάτωση των ημιτελών έργων επιβάλλεται προς ανάρρωση του ασθενούς).

Α. Κ.

το τζάκι

Pension

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΜΕΝΑ ΔΩΜΑΤΙΑ
ΜΕ ΑΤΟΜΙΚΟ ΜΠΑΝΙΟ, ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΠΑΡΚΙΝΓ

Δεμερτζίδης Ευάγγελος

ΕΘΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΚΟΖΑΝΗΣ
ΤΗΛ: 0655-22867, ΚΟΝΙΤΣΑ

Χρήστος Γκόγκος

Χειρουργός Οδοντίατρος

Διδάκτορας Ενδοδοντολογίας Α

Ερμού 73-Πλατεία Αγίας Σοφίας

546 23 Θεσσαλονίκη

Τηλ.: 2310-26511

Κιν.: 6977-03211

ΓΕΩΦΑΡΜΑ

Μελέτες - Κατσκευές ΚΗΠΩΝ - ΕΡΓΩΝ ΠΡΑΣΙΝΟΥ
ΑΠΕΝΤΟΜΩΣΕΙΣ - ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΕΙΣ

- ✓ ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΕΦΟΔΙΑ
- ✓ ΦΑΡΜΑΚΑ
- ✓ ΣΠΟΤΡΟΦΕΙΣ - PET SHOP
- ✓ ΣΠΟΡΟΙ
- ✓ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ
- ✓ ΕΙΔΗ ΚΗΠΟΥ
- ✓ ΑΡΔΕΥΤΙΚΑ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΑΡΕΚΖΗΣ
ΓΕΩΠΟΝΟΣ Γ.Π.Α.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ 28α ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Τηλ. - Fax 0651,31770

email: geofar@in.gr

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΔΗΜ. ΒΑΝΔΕΡΑΣ

Την ώρα που τυπωνόταν το περιοδικό μας, στις 31/10 πέθανε ο πασίγνωστος για την ΑΝΘΡΩΠΙΑ και την καλοσύνη του γιατρός Δημ. Βανδέρας. Πάνδημη ήταν η κηδεία του στην Κόνιτσα και πολλοί Κονιτσιώτες συνόδευσαν τη σορό του ως την γενέτειρά του Αρίστη όπου και ετάφη.

Πιο κάτω δημοσιεύουμε το πρακτικό της έκτακτης συνεδρίασης του Δημ. Συμβουλίου Κόνιτσας και τα λόγια του Δημάρχου κ. Μάκη Χατζηεφραιμίδη μετά τη νεκρώσιμη ακολουθία στη Μητρόπολη Κόνιτσας.

Περισσότερα θα γράψουμε στο επόμενο τεύχος.

Σεβαστέ μας γιατρέ,

- Με βαθιά οδύνη, με υπέρμετρη θλίψη πληροφορηθήκαμε την αναχώρησή σου, γι' αυτό βρισκόμαστε όλοι εδώ για να σε αποχαιρετήσουμε.

Μέρα νύχτα όλα τα χρόνια ήσουν κοντά μας, δεν λογιάριασες κόπο, δεν υπολόγιζες την ώρα, την απόσταση, τις αντιξοότητες κάθε φορά που σε είχαμε ανάγκη.

Όλοι οι Κονιτσιώτες δεχθήκαμε τις Ιατρικές και Πατρικές σου Συμβουλές σε κρίσιμες στιγμές της ζωής μας.

Εσύ μας μεγάλωσες.

Ήσουν ο γιατρός, ο οικογενειακός μας φίλος και προστάτης.

Αυτές τις οφειλές που είχαμε όλοι σε σένα με έναν ανεξήγητο τρόπο τις διέγραφες απ' τη σκέψη σου.

Πάνω από κάθε τι αξιολογούσες τον άνθρωπο, ούτε τεφτέρια κράτησες, ήσουν πάνω και πέρα από τα επίγεια.

Μας γνώριζες όλους με τα μικρά μας ονόματα και τώρα στο τέλος της επίγειας ζωής σου, είχες τις καρτέλλες όλων μας στη σκέψη σου και το ιατρικό ιστορικό του καθενός μας.

Ξέρω ότι δεν ζήτησες και δεν ήθελες την ανταπόδοση.

Ικανοποίησή σου ήταν η προσφορά σου στην κοινωνία και ιδιαίτερα η προσφορά στους ανθρώπους που σε είχαν ανάγκη:

Παθολόγος ο Βανδέρας, χειρουργός, παιδίατρος, μαιευτήρας ο Βανδέρας.

Κράτησες το Νοσοκομείο στην Κό-

νιπσα μόνος σου με τη βοήθεια και το φιλότιμο των συνεργατών σου.

Το κράτησες γιατί ήταν η ζωή σου, ήταν το σπίτι σου, ήταν η χαρά σου να προσφέρεις.

Μακάρι να σου μοιάσουμε, να σου μοιάσουν και άλλοι, και να συνεχίσουν το γεμάτο αυταπάρνηση και ανιδιοτέλεια έργο σου.

Το έργο σου αμέτρητα μεγάλο.

Από μας γιατρέ θα έχεις την προσπάθειά μας και βεβαίως η αγάπη μας θα σε συνοδεύει.

Ώρα σου καλή Σεβαστέ μας γιατρέ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΗΜΟΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 13ο

Στην Κόνιτσα σήμερα στις 01-11-2004, ημέρα Δευτέρα και ώρα 1:00 μ.μ. το Δημοτικό Συμβούλιο μετά τον θάνατο του Ιατρού Δημήτριου Βανδέρα, τιμώντας την προσφορά του στην Τοπική Κοινωνία, συνήλθε σε έκτακτη συνεδρίαση και εξέδωσε το παρακάτω Ψήφισμα:

ΨΗΦΙΣΜΑ

1ον Να εκφραστούν τα συλλληπητήρια του Δημοτικού Συμβουλίου στους συγγενείς του εκλιπόντος.

2ον Η κηδεία να γίνει δημοτική δαπάνη.

3ον Να παρακολουθήσει την εξόδιο ακολουθία σύσσωμο το Δημοτικό Συμβούλιο.

4ον Να καταθέσει στεφάνι στην σορό του εκλιπόντος.

5ον Να επιδοθεί το ψήφισμα στους συγγενείς του εκλιπόντος και να διαβαστεί κατά την εξόδιο ακολουθία.

6ον Να ονομαστεί οδός της Κόνιτσας "Οδός Ιατρού Δημητρίου Βανδέρα".

7ον Να ζητηθεί από το ΠΕΣΥΠ και το Υπουργείο Υγείας να ονομαστεί το Νοσοκομείο - Κ.Υ. Κόνιτσας με το όνομα του εκλιπόντος.

8ον Να δημοσιευτεί στον Τύπο το παρόν ψήφισμα.

Ο Δήμαρχος
ΧΑΤΖΗΦΡΑΙΜΙΔΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ

ΕΡΜΙΟΝΗ Π. ΝΤΕΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Ασκληπιού 6-8
1ος όροφος
106 79 Αθήνα

Τηλ.: 210-3633310-11-12
Fax: 210-3637894
Κιν.: 6976112904

Επίκαιρο ανέκδοτο

«*Η γυναίκα της Ηπείρου*»

(Από την εφημερίδα «*Η φωνή του Γεροπλάτανου*»)

Παραμονές του πολέμου του 1940. Ένας Αθηναίος αξιωματικός πήγαινε σε κάποιο χωριό εκεί κοντά στην Κακαβιά. Του άκανε μεγάλη εντύπωση ότι σε ένα μονοπάτι του δάσους βλέπει έναν άνδρα καβάλα στο άλογό του και πιο πίσω σε απόσταση 20 μέτρων ερχόταν φορτωμένη ξύλα η γυναίκα του. Αφού τους καλημέρισε λέει στον άνδρα: «Γιατί, άνθρωπέ μου, δεν βάζεις τα ξύλα στο άλογο για να είναι ξεκούραστη η γυναίκα σου;» Κι ο άνδρας ατάραχος: «Έτσι τόχομε εμείς εδώ στην Ήπειρο».

Άρχισε ο πόλεμος και σε κάνα μήνα ο ίδιος αξιωματικός έτυχε να περνάει από το ίδιο μέρος και, τι σύμπτωση, βλέπει τον ίδιο άνδρα να είναι πάλι καβάλα στο άλογό του, αλ-

λά η γυναίκα του πήγαινε τώρα μπροστά 30 μέτρα, φορτωμένη με ξύλα.

Ο αξιωματικός δεν κρατήθηκε και τον ρωτά: «όταν σε είδα την πρώτη φορά, η γυναίκα σου σε ακολουθούσε 20 μέτρα πίσω σου. Τώρα βλέπω είναι 30 μέτρα μπροστά σου. Γιατί;». Κι εκείνος ατάραχος του λέει: «Άκου παλληκάρι μου, φεύγοντας οι Ιταλοί είπαν πως ναρκοθέτησαν την περιοχή. Καλού κακού και για λόγους ασφαλείας βάζω τη γυναίκα μπροστά κι εγώ, όπως βλέπεις, ακολουθώ με το άλογό μου από πίσω». Κόκκαλο ο αξιωματικός.

Ηλίας Ιωάννου

(και για τη αντιγραφή: Νικ. Ρεμπέλης)

ΕΝΩΣΗ ΚΟΝΤΣΙΚΙΩΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ανακοίνωση - Πρόσκληση

Η ένωση Κοντικιωτών Ιωαννίνων ανακοινώνει στα μέλη και στους φίλους της ότι η αίθουσα της Ένωσης και το κυλικείο θα αρχίσουν να λειτουργούν από Δευτέρα 4-10-2004 και απόώρα 19:00 έως και 24:00 στην ανακαινισμένη αίθουσα Ασωπίου 12.

Προσφέρουμε γνήσιο κρασί, τσίπουρο και χωριάτικους μεζέδες.

Εγγραφές για τα χορευτικά θα γίνονται στα γραφεία της Ένωσης κάθε Δευτέρα και Τετάρτη από 19:00 έως 23:00 και στα τηλέφωνα 6944340007 & 6978185120

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΝΤΙΝΟΣ ΦΩΤΗΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΚΛΗΜΑΤΑΣ ΠΑΥΛΟΣ

ρεσία.

Ο Δημόσιος τομέας πάντως δεν σώζεται τοιουτοτρόπως εξαπολύοντας δηλ. κατηγορίες σε αθώους υπαλλήλους οι οποίοι αυτοί μόνο δεν ευθύνονται από τα ατοπήματα της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Ας μην υποτιμήσουμε την νοημοσύνη μας. Ο κόσμος δεν είναι όμορφα αγγελικά πλασμένος. Πίσω από πολλές καλοπροαίρετες ενέργειες που δήθεν προβάλλουν την ανάπτυξη του τόπου υπάρχουν ισχυρά συμφέροντα. Δεν θα γίνω κριτής την συγκεκριμένη στιγμή.

“Η ελευθερία μου τελειώνει στο όριο της ελευθερίας του άλλου” διακηρύττει η χάρτα των ανθρωπίνων

δικαιωμάτων. Το δικαίωμα να προστατεύουμε την εργασία είναι αναφαίρετο και ιερό για τον κάθε πολίτη.

Το δικαίωμα της ελευθερίας της έκφρασης είναι παραδοσιακή κληρονομιά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Μακάρι να τελεσφορήσει η τηλεοπτική δέσμευση για αναβάθμιση του Κέντρου σε Ι.Ε.Κ., ώστε να μην χρονίζει η άρρωστη κατάσταση που επικρατεί. Ως τότε όμως η θεραπεία με φάρμακα (περάτωση των ημιτελών έργων επιβάλλεται προς ανάρρωση του ασθενούς).

Α. Κ

ΤΟ ΤΖΑΚΙ Pension
ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΜΕΝΑ ΔΩΜΑΤΙΑ
ΜΕ ΑΤΟΜΙΚΟ ΜΠΑΝΙΟ, ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΠΑΡΚΙΝΓΚ

Δεμερτζίδης Ευάγγελος
ΕΘΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΚΟΖΑΝΗΣ
ΤΗΛ.: 0655-22867, ΚΟΝΙΤΣΑ

Χρήστος Γκόγκος

Χειρουργός Οδοντίατρος

Διδάκτορας Ενδοδοντολογίας Α

Ερμού 73-Πλατεία Αγίας Σοφίας

546 23 Θεσσαλονίκη

Τηλ.: 2310-265

Κιν.: 6977-032

ΓΕΩΦΑΡΜΑ

Μελέτες - Κατασκευές ΚΗΠΩΝ - ΕΡΓΩΝ ΠΡΑΣΙΝΟΥ
ΑΠΕΝΤΟΜΩΣΕΙΣ - ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΕΙΣ

- ✓ ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΕΦΟΔΙΑ
- ✓ ΦΑΡΜΑΚΑ
- ✓ ΖΩΟΤΡΟΦΕΣ - PET SHOP
- ✓ ΣΠΟΡΟΙ
- ✓ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ
- ✓ ΕΙΔΗ ΚΗΠΟΥ
- ✓ ΑΡΔΕΥΤΙΚΑ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΑΡΕΚΖΗΣ
ΓΕΩΠΟΝΟΣ Γ.Π.Α.

Γ.ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ 28α ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Τηλ.- Fax 0651,31770

email: geofar@ln.gr

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΔΗΜ. ΒΑΝΔΕΡΑΣ

Την ώρα που τυπωνόταν το περιοδικό μας, στις 31/10 πέθανε ο πασίγνωστος για την ΑΝΘΡΩΠΙΑ και την καλοσύνη του γιατρός Δημ. Βανδέρας. Πάνδημη ήταν η κηδεία του στην Κόνιτσα και πολλοί Κονιτσιώτες συνόδευσαν τη σορό του ως την γενέτειρά του Αρίστη όπου και ετάφη.

Πιο κάτω δημοσιεύουμε το πρακτικό της έκτακτης συνεδρίασης του Δημ. Συμβουλίου Κόνιτσας και τα λόγια του Δημάρχου κ. Μάκη Χατζηεφραιμίδη μετά τη νεκρώσιμη ακολουθία στη Μητρόπολη Κόνιτσας.

Περισσότερα θα γράψουμε στο επόμενο τεύχος.

Σεβαστέ μας γιατρέ,

- Με βαθιά οδύνη, με υπέρμετρη θλίψη πληροφορηθήκαμε την αναχώρησή σου, γι' αυτό βρισκόμαστε όλοι εδώ για να σε αποχαιρετήσουμε.

Μέρα νύχτα όλα τα χρόνια ήσουν κοντά μας, δεν λογιάριασες κόπο, δεν υπολόγιζες την ώρα, την απόσταση, τις αντιξοότητες κάθε φορά που σε είχαμε ανάγκη.

Όλοι οι Κονιτσιώτες δεχθήκαμε τις Ιατρικές και Πατρικές σου Συμβουλές σε κρίσιμες στιγμές της ζωής μας.

Εσύ μας μεγάλωσες.

Ήσουν ο γιατρός, ο οικογενειακός μας φίλος και προστάτης.

Αυτές τις οφειλές που είχαμε όλοι σε σένα με έναν ανεξήγητο τρόπο τις διέγραφες απ' τη σκέψη σου.

Πάνω από κάθε τι αξιολογούσες τον άνθρωπο, ούτε τεφτέρια κράτησες, ήσουν πάνω και πέρα από τα επίγεια.

Μας γνώριζες όλους με τα μικρά μας ονόματα και τώρα στο τέλος της επίγειας ζωής σου, είχες τις καρτέλες όλων μας στη σκέψη σου και το ιατρικό ιστορικό του καθενός μας.

Ξέρω ότι δεν ζήτησες και δεν ήθελες την ανταπόδοση.

Ικανοποίησή σου ήταν η προσφορά σου στην κοινωνία και ιδιαίτερα η προσφορά στους ανθρώπους που σε είχαν ανάγκη:

Παθολόγος ο Βανδέρας, χειρουργός, παιδίατρος, μαιευτήρας ο Βανδέρας.

Κράτησες το Νοσοκομείο στην Κό-

ΕΠΤΙΥΧΟΝΤΕΣ ΛΥΚΕΙΟΥ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Αθανασίου Ιωάννα του Ιορδάνη Χρηματοοικονομικής και Ελεγκτικής ΤΕΙ Ηπείρου Πρέβεζα
Αποστόλη Λαμπρινή του Λάμπρου, Τεχνολογιών Αντιρρύπανσης ΤΕΙ Δυτ. Μακεδονίας Κο-
ζάνη

Βάρνα Ηλιάνα του Νικολάου, Εκπαιδευτικών Πολυτικών Δομικών έργων ΑΣΠΕΤΕ Αθήνας

Γαζώνας Θωμάς του Κωνσταντίνου, Εφαρμ. Πληροφ. στη διοίκηση και στην Οικον. ΤΕΙ Ιο-
νίων Νήσων Λευκάδα

Γαργάλα Μαρίνα του Κωνσταντίνου, Βιολογίας Πάτρας

Γκότζου Ελένη του Πέτρου, Χημείας Ιωαννίνων

Δερδέκη Ευσταθία του Χρήστου, Φιλολογίας Ιωαννίνων

Ζαχαράκης Κων/νος του Φωτίου, Ηλεκτρονικής ΤΕΙ Κρήτης Χανιά

Ζήδρου Σοφία του Βασιλείου, Παιδαγωγικό Νηπιαγωγών Ιωαννίνων

Ζιάκος Νικόλαος του Αντωνίου, Εμπορ. και Ποιοτ. Ελέγχου Αγροτ. προϊόντων ΤΕΙ Δυτ. Μα-
κεδ. Φλώρινα

Ζωγράφου Ηλέκτρα του Δημητρίου, Πληροφορικής Ιωαννίνων

Καλλιντέρης Χρήστος του Γεωργίου, Κτηνιατρικής Θεσ/νίκης

Καραγιάννη Γεωργία του Νικολάου, Διοίκηση Επιχειρήσεων ΤΕΙ Καβάλας

Κατσάνου Ευτυχία του Διονύση, Επισκεπών και Επισκεπτριών Υγείας ΤΕΙ Αθήνας

Κολλώσης Βασίλειος του Ηλία, Τηλεπληροφορικής και Διοίκησης ΤΕΙ Ηπείρου Άρτα

Κολόκα Κωνσταντίνα του Γεωργίου, Τουριστικών Επιχειρήσεων ΤΕΙ Ηπείρου Ηγουμενίτσα

Κουκέσης Χρήστος του Παντελή, Ζωϊκής παραγωγής ΤΕΙ Ηπείρου Άρτα

Λάκκα Ελένη του Σωτηρίου, Βρεφονηπιοκομίας ΤΕΙ Θεσ/νίκης

Μεχίλη Μαρία του Μιχαήλ, Νοσηλευτικής ΤΕΙ Ηπείρου Ιωάννινα

Μήτση Αλκέτα του Μιχαήλ, Φυσικοθεραπείας ΤΕΙ Λαμίας

Μουλαΐδης Σίμος του Πέτρου, Τηλεπληροφορικής και Διοίκησης ΤΕΙ Ηπείρου Άρτα

Μουρεχίδης Νικόλαος του Βασιλείου, Χρηματοοικονομικής και Ελεγκτικής ΤΕΙ Ηπείρου
Πρέβεζα

Μουρεχίδου Μαρίνα του Παναγιώτη, Βρεφονηπιοκομίας ΤΕΙ Ηπείρου Ιωάννινα

Νάτση Αναστασία του Ηρακλή, Νοσηλευτική ΤΕΙ Ηπείρου Ιωάννινα

Ντάφλης Απόστολος του Χαραλάμπους, Τηλεπληροφορικής και Διοίκησης ΤΕΙ Ηπείρου
Άρτα

Ντίνη Μαρία του Βασιλείου, Κοινωνικής Εργασίας ΤΕΙ Πάτρας

Παπαγεωργίου Χριστίνα του Ηλία, Νοσηλευτικής ΤΕΙ Ηπείρου Ιωάννινα

Σκορδάς Κωνσταντίνος του Σπυρίδωνα Αγγλικής Γλώσσας και Φιλολογίας Θεσ/νίκης

Τούσιας Μιχαήλ του Θωμά, Πληροφορικής και Τεχνολογίας Υπολογιστών ΤΕΙ Δυτ. Μακε-
δονίας Καστοριά

Ευχαριστήριο προς την
EFG EUROBANK ERGASIAS

Στις Οκτώ Οκτωβρίου η EFG EUROBANK ERGASIAS στο πλαίσιο του προγράμματος χορηγιών "Η Μεγάλη στιγμή για την παιδεία" σε μια ωραία τελετή που έγινε σε αίθουσα της Εταιρείας Ηπειρωτικών Μελετών στα Γιάννινα, βράβευσε, με το ποσόν των χιλιάδων ευρώ, είκοσιδύο αριστούχους αποφοίτους που έλαβαν τον υψηλότερο γενικό βαθμό πρόσβασης.

Ανάμεσα στους βραβευθέντες ήταν και η κόρη μας Ηλέκτρα. Θα θέλαμε δημόσια να ευχαριστήσουμε την Διοίκηση της Τράπεζας, να εκφράσουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια για την πρωτοβουλία της αυτή. Μια πρωτοβουλία που δίνει δύναμη και κουράγιο στα παιδιά για συνέχιση της προσπάθειας για μάθηση και πρόοδο.

Μακάρι η πρωτοβουλία αυτή να βρει μιμητές.

Δημήτρης-Γεωργία Ζωγράφου
ΚΟΝΙΤΣΑ

Άλλες Επιτυχίες Παιδιών
Συμπατριωτών μας

Η Άρτεμις Σταύρου Μπούσμπουλα στην Ιατρική Πανεπιστ. Ηρακλείου-Κρήτη.

- Η Ευδοκία του Σταύρου Κέντρου και της Κασσιανής Σταυρίδου στη Νομική Θεσ/νίκης (Αριστούχος).

- Η Στεφανία Βαγγέλη και Μερόπης Μακαρίου στην Ιατρική Σχολή Πανεπ. Ιωαννίνων (Αριστούχος).

- Η Κατερίνα Νίκου και Ελένης Παπανικολάου στο Οικονομικό Πανεπ. Πειραιά.

- Η Ουρανία Φ. Ντίνου στο Πανεπ. Πειραιά (Διδακτική Τεχνολογίας και ψηφ. Συστημάτων).

- Η Ευθυμία Μάνθου και Κατερίνας Ντίνου αποφοίτησε απ' το Φιλοσοφ. Τμήμα του Πανεπ. Θεσ/νίκης.

Της ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία και σε όλους τους επιτυχόντες καλή δύναμη να τελειώσουν γρήγορα τις σπουδές τους.

ΕΥΗ ΣΚΟΥΡΤΗ-ΚΑΡΑΜΙΧΑΗΛΙΔΗ
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Δέχομαι: ΔΕΥΤΕΡΑ - ΤΡΙΤΗ - ΠΕΜΠΤΗ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
9-12 π.μ. και 5-8 μ.μ.

28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 25
ΛΥΚΟΒΡΥΣΗ

Τηλ.: ΙΑΤΡ. 28.25.298
ΟΙΚ. 28.20.644

ΣΧΟΛΙΑ

Ζητείται απάντηση

Ο συμπατριώτης μας Γεώργιος Κυρίτσας Ταμίας του Ηπειρωτικού Συλλόγου Κονίτσας και περιχώρων Μεμβούρνης, με επιστολή του προς το Δήμαρχο Κονίτσας, που μας κοινοποίησε, ζητά να πληροφορηθεί που δαπανήθηκε χρηματικό ποσό που στάλθηκε το 1996 από το Σύλλογο ως βοήθεια στη σεισμόπληκτη Κόνιτσα.

Είχε λάβει την υπόσχεση του Δημάρχου ότι με τα χρήματα θα γινόταν κάποιο έργο, αλλά μέχρι σήμερα δεν ενημερώθηκε για τη διάθεση του ποσού.

Επειδή η διαφάνεια στη διαχείριση των κοινών αποτελεί πρώτιστο καθήκον των δημοτικών αρχόντων, πιστεύουμε ότι, έστω και αργά θα υπάρξει απάντηση και ότι δε θα χρειαστεί να επανέλθουμε.

- Πολλές φορές γράψαμε αλλά και προφορικά επισημίναμε στο Δήμο για τις λάμπες του εξωτερικού φωτισμού στην είσοδο της πόλης επί της εθνικής οδού.

Μήνες και μήνες μένουν σβηστές και οι κολόνες είναι... διακοσμητικές.

Δήμαρχος, Αντιδήμαρχος, Σύμβουλοι δεν περνούν τάχα τη νύχτα από την Εθνική οδό να δουν τις σκοτεινές κολόνες;

- “Συμπληγάδες πέτρες” έχει καταντήσει ο δρόμος μπροστά από το πρακτορείο λεωφορείων στο κέντρο της Κονίτσας. Λεωφορεία, φορτηγά,

κούρσες, δίκυκλα διασταυρώνονται σ’ εκείνο το σημείο και οι οδηγοί διαπληκτίζονται και φωνασκούν κάθε φορά που φρακάρουν ή τρακάρουν μεταξύ τους.

Τι κι αν γράφουμε για τη μεταφορά του πρακτορείου; “Φωνή βοώντος εν ερήμω”.

- Οι “κυνηγοί” τό καναν πάλι το θαύμα τους. Ο Σπύρος Σταύρου από την Καλλιθέα Κονίτσας πυροβοληθείς από συνάδελφό του σε μια κυνηγητική εξόρμηση, τραυματίστηκε σοβαρά και νοσηλεύεται στο Νοσοκομείο.

Άλλος κυνηγός στη Μακεδονία σκοτώθηκε από συγγενή του γιατί τον νόμισε ... για αγριογούρουνο. Στην περιοχή μας είναι συχνά οι φόνοι κατά τις κυνηγητικές εξορμήσεις.

Μήπως πρέπει, όλοι αυτοί που ασχολούνται με το βάρβαρο σπορ του κυνηγιού πρέπει να περνάνε από σεμινάρια για να μαθαίνουν που, πως, και πότε πρέπει να πυροβολούν για να μη σκοτώνουν τους συναδέλφους τους περνώντας τους για αγριογούρουνα;

- Υπενθυμίζουμε άλλη μια φορά στο Δήμο και στην Εφορία Νεωτ. Μνημείων ότι η πέτρινη γέφυρα της Κονίτσας που είναι το καύχημα της πόλης χρειάζεται συντήρηση.

Η συντήρηση μπορεί να γίνει με λίγα χρήματα. Τόσους τοίχους έφκιασε ο Δήμος στην πόλη δεν μπορεί να γίνει κάτι και για τη Γέφυρα;

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Την 1η Σεπτεμβρίου έγινε συνεδρίαση στο Δημαρχείο Κόνιτσας στην οποία πήρε μέρος και ο υφυπουργός Υγείας κ. Γ. Κωνσταντόπουλος. Συζητήθηκε και το θέμα λειτουργίας στην πόλη ξενώνα - οικοτροφείου που να φιλοξενεί άτομα με διανοητικά προβλήματα.

Επειδή υπήρξαν διαφωνίες για το χώρο εγκατάστασης τέτοιου είδους κέντρου μέσα στην πόλη και αντίδραση κατοίκων αναβλήθηκε το θέμα για επανεξέταση, ώστε να βρεθεί ο κατάλληλος χώρος.

- Με επιτυχία έγινε στην Κόνιτσα το 11ο Συνέδριο Νέων Αγροτών με συμμετοχή πολλών αγροτών από όλη την Ελλάδα.

Κατατέθηκαν προτάσεις από πολλούς ομιλητές για το μέλλον της ελληνικής γεωργίας στις νέες συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ζητήθηκε από την Κυβέρνηση η στήριξή της.

Παρευρέθηκαν εκπρόσωποι των κομμάτων, ο περιφερειάρχης κ.α. που υποσχέθηκαν ότι θα συμπαρασταθούν στους αγρότες.

- Στη γιορτή της Παναγιάς 8/9 πολλοί Κονιτσιώτες πήγαν στο Μοναστήρι του Στομίου όπου διανυκτέρευσαν και το πρωί παρακολούθησαν την Θεία Λειτουργία.

- Στον Πλάτανο Ναυπακτίας έγινε η 15η συνάντηση ορειβ. Συλλόγων Δυτ. Ελλάδας και Ηπείρου στις 11-12 Σεπτεμβρίου. Συμμετείχε και ο ορειβ. Σύλλογος Κόνιτσας με δεκαμελή ομάδα.

- Στις 20/9 άνοιξε το πατροπαράδοτο "παζαρόπουλο" στην Κόνιτσα για μία εβδομάδα. Δούλεψαν οι παζαριώτες, τα μαγαζιά τροφίμων και ο Δήμος εισέπραξε ένα σεβαστό ποσό χρημάτων, αλλά από την άλλη μεριά ζημιώνουν κάποια άλλα καταστήματα γιατί το πολύ χρήμα έφυγε έξω.

- Μετά από πολύ καιρό ξηρασίας έπεσε μια ποτιστική βροχή για τρεις μέρες αναζωογονώντας τη φύση.

- Στις 4/10 πραγματοποιήθηκε στο Αμφιθέατρο του Δήμου Ημερίδα για την προστασία της Λεκάνης Απορροής του Αώου υπό την αιγίδα του Δήμου και τη συμμετοχή πολλών φορέων. (λεπομέρειες σε άλλη σελίδα)

- Άρχισε η επαναλειτουργία του Κέντρου Παιδ. Μέριμνας Αρρένων Κόνιτσας.

Παράλληλα ορίστηκε και το νέο Δ. Σ. του ιδρύματος που έχει ως εξής:

Πρόεδρος Βασίλειος Μάτσιας, Αντιπρόεδρος Ιωάννης Χαβάς, Αναπλ. Αντιπρόεδρος Χρήστος Φασούλης, Τακτικό μέλος Μαρίνα Ζυγούρη-Ευαγγελίδη, Αναπλ/κό μέλος Κυριακή Νάκου, Τακτικό μέλος Κων/νος Μίσσιος, Αναπλ/κό μέλος Ιωάννης Ντασταμάνης.

- Από την Τ.Ο. Ν. Δημοκρατίας Κόνιτσας ανακοινώνεται ότι η έδρα βρίσκεται στην κεντρική πλατεία και τα μέλη της υπόσχονται ότι "θα καταβάλουν κάθε προσπάθεια για την επίλυση των προβλημάτων της επαρχίας".

- Συνεχίζονται τα έργα για τη αποπεράτωση της Δημοτικής Αγοράς Κόνιτσας.

- Έκθεση ζωγραφικής της Ράνιας Καφειτζή-Κώστα πραγματοποιήθηκε στο χώρο του Πνευμ. Κέντρου Ιωαννίνων από 11-18 Οκτωβρίου.

- Η Εθνική γιορτή της 28ης Οκτωβρίου συνέπεσε φέτος με καλοκαιρία (μικρό καλοκαιράκι). Από την παραμονή η πόλη σημαιοστολήστηκε, οι μαθητές κατέθεσαν στεφάνια στο Μνημείο πεσόντων και το πρωί (28/10) Δοξολογία στην εκκλησία του Αγίου Κοσμά και Επιμνησόσυνη Δέηση στο Μνημείο έξω από το Δημαρχείο.

Έγινε η κατάθεση στεφάνων από τον Δήμαρχο, το βουλευτή κ. Μ. Παντούλα εκ μέρους του ελληνικού Κοινοβουλίου, Εκπροσώπων των Αρχών και Συλλόγων.

Ακολούθησε η καθιερωμένη παρέλαση των μαθητών και τμήματα Στρατού.

Οι εκδηλώσεις έληξαν με τον πανηγυρικό της ημέρας στην αίθουσα του Δημαρχείου από το δ/ντή του 3ου Δημ. Σχολείου κ. Παναγ. Ντεντόπουλο, παραδοσιακούς χορούς από μαθήτριες του 1ου Δημ. Σχολείου και δεξίωση από το Δήμο.

- Στις 31/10 ο Ορειβατικός Σύλλογος Κόνιτσας πραγματοποίησε εκδρομή με λεωφορείο στο Νυμφαίο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

Την 1/9 ο Ηλίας και η Ελένη Τζήμου απόχτησαν στην Αθήνα το δεύτερο αγοράκι τους

- Στην Κόνιτσα ο Γιώργος και Βασιλική Μπαθέκα απόχτησαν αγοράκι στις 14/10

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ:

Στις 30/5 βαπτίστηκε στη Δροσοππηγή το τρίτο παιδί του Ορέστη Σιούτη και της Αικατερίνης Λέκκα. Όνομα Ελευθέριος.

- Στις 20/6 ο Ηλίας και η Ελένη Τζήμου στην Αθήνα βάπτισαν το αγοράκι τους. Όνομα: Χρήστος.

- Στις 22/8 στην Κόνιτσα ο Θωμάς και η Μαρία Γαϊτανίδα βάπτισαν το γιό τους. Όνομα: Γεώργιος Ευθύμιος.

- Ο Παύλος και η Βασιλική Οικονόμου βάπτισαν την κορούλα τους στις 22/8. Όνομα: Χρυσανγή.

- Στην Κόνιτσα βαπτίστηκε στις 22/8 ο Καραβελίδης Ιορδάνης του Βασιλείου και της Ελένης.

- Ο Κατσανός Ιάσων του Δημητρίου στις 22/8.

- Στις 12/9 ο Λιόκας Παύλος του Περικλή.

- Ο Ιρφάν-Ζεϊνέλ του Καντρί Κούλιου στις 24/7.

- Στις 3/10 η Ελένη Βόσιου του Βασίλη και της Αριστέας.

- Στις 10/10 στην Πηνή, η Γαλάτεια του Ανδρέα και της Ελένης Βουρδούκα.

- Στις 11/9 στην Κέρκυρα, ο Νικόλαος Ασπιώτης και η Ελένη Αθ. Μήτσικα βάπτισαν την κορούλα τους. Όνομα: Ναταλία - Αθανασία.

ΓΑΜΟΙ:

Στις 5/9 έγιναν στα Γιάννινα οι γάμοι του Γεωργίου Ζαχαράκη και της Γεωργίας Φώτη.

- Στη Μολυβδοσκεπάστη, οι γάμοι του Λεωνίδα Γκίκα και της Βιολέττας Ανδόνη στις 10/9.

- Στην Μολυβδοσκεπάστη οι γάμοι του Χρήστου Γγκόγκου και της Χαράς Πέτρη στις 18/9.

- Στην Κόνιτσα οι γάμοι του Ευθυμίου Κυρτζόγλου και της Φωτεινής Κόντου στις 11/9.

- Στις 2/10 οι γάμοι του Γεωργίου Ρούση και της Μαρίας Χατζηεφραιμίδη στην Κόνιτσα.

- Στις 2/10 στην Κόνιτσα οι γάμοι του Κων/νου Κεφσερίδη και της Χρυσουγής Κρυστάλλη.

ΘΑΝΑΤΟΙ:

Στις 2/9 ο Νικόλαος Τζίνας ετών 69 στο Κεράσοβο.

- Στις 3/9 ο Θωμάς Μάλιακας ετών 90 στην Κόνιτσα.

- Στις 8/9 η Ευανθία Κολόκα ετών 83 στην Κόνιτσα.

- Στις 9/9 η Μελλπομένη Κλεισούρα ετών 90 στην Κλειδωνιά.

- Στις 11/9 η Λαμπρινή Γεράση ετών 86 στον Αμάραντο.

- Στις 20/9 ο Χρήστος Πανουσάκος ετών 75 στην Πυρσόγιαννη. Ο Χ. Πήταν ο καλύτερος οργανοπαίκτης της περιοχής στο ντέφι, γνωστός στην επαρχία μας από τους γάμους και τα πανηγύρια.

- Στις 3/10 η Μαρίνα Μπούνα ετών 41 στην Καλλιθέα.

- Στις 5/10 η Πολυξένη Κώτση ετών 88 στον Πύργο.

- Στις 10/10 ο Ιωάννης Λάκκας ετών 71 στην Καλλιθέα.

- Στις 15/10 ο Ιωάννης Λάκκας ετών 71 στην Καλλιθέα.

- Στις 27/10 ο Αλκιβιάδης Χαλκιάς ετών 79 στην Καλλιθέα.

- Στις 27/10 ο Μιχαήλ Γιούσιος ετών 80 στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο χωριό του Γαναδιό.

- Στις 28/10 η Χαΐδω Καραμπέρη ετών 88 στην Κόνιτσα.

- Στις 28/10 η Κωνσταντινιά Ζιούλη ετών 85 στο Κεράσοβο.

ΜΝΗΜΕΣ

Στη μνήμη των γονέων τους Αθανασίου και Δωροθέας Τρουμπούκη, τα παιδιά τους προσφέρουν 100 € στο περιοδικό "ΚΟΝΙΤΣΑ".

• Ο Σπύρος Κολακές στη μνήμη του πατέρα του Μιχάλη που πέθανε στην Κλειδωνιά στις 31/7, προσφέρει στο περιοδικό μας το ποσό των 50 Ευρώ.

• Η Ευαγγελία Τούφα - Παναγιώτου που διαμένει στην Αμερική, στη μνήμη των γονέων της Γεωργίου

και Όλγας, προσφέρει στο περιοδικό μας 20 €.

• Στη μνήμη του Γεωργίου Ζήση Γώγου από το Δίστρατο, οι συγγενείς του προσφέρουν στο περιοδικό μας 20 € και 10 € ο Γ. Γώγος από τη Θεσ/νίκη.

• Η Χρυσούλα, χήρα Ηλία Παπαζήση, με τη συμπλήρωση τεσσαρων ετών από το θάνατο του συζυγου της Ηλία Ε. Παπαζήση προσφέρει: 1) Στο εκκλησάκι του Αγ. Δημητρίου στο Παλαιοσέλλι το ποσό των 20 €.

2) Στο περιοδικό "ΚΟΝΙΤΣΑ" το ποσό των 20 €.

• Η ευτυχία Νάτση γεννήθηκε στις 6/9/31 στην Καστανέα και απεβίωσε στις 10/7/04.

"Στη γειτονιά των αγγέλων που θα πας να μας προσέχεις και να μας αγαπάς κι αν σε πικράναμε κακίμη μας κρατάς.

Θα σ' αγαπάμε και θα σε θυμόμαστε για πάντα.

Ο σύζυγος: Αχιλλέας.

Τα παιδιά: Κων/νος - Σοφία - Αντώνιος - Αντωνία

Τα εγγόνια: Ευτυχία - Ανατολή - Καλλιόπη - Αχιλλέας.

Στη μνήμη της προσφέρουμε 20 € στο περιοδικό "ΚΟΝΙΤΣΑ".

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

	€		
Ίουσιος Γεωργιος Γερμανία	25	Ζώη Ουρανία Αθήνα	20
Μωυσίδης Χαράλ. Γερμανία	50	Λάλου Εριφίλη Αθήνα	21
Σπύρου Γεωργία Γερμανία	50	Αρχιμανδρίτης Βασ. Αθήνα	30
Χατζή Σοφία Γερμανία	100	Κυριάκης Κων. Αθήνα	15
Γιαννάκος Γεώργιος Ελβετία	30	Κυριάκης Αναστ. Αθήνα	15
Ντούτης Παναγιώτης U.S.A	30	Σακκά Ανθή Αθήνα	10
Πάντος Κώστας Γερμανία	25	Πορφύρης Σπύρος Αθήνα	15
Λέκκας Μιχ. Αυστραλία	25	Λύτη Καίτη Αθήνα	20
Κεφσερίδου Άννα Γερμανία	25	Πουλάκου Ουρανία Αθήνα	10
Τζιάλλας Ελευθέριος U.S.A	30	Δήσιος Χρ. Αθήνα	20
Παγουρτζής Παναγιώτης Αθήνα	15	Παπαδημούλης Χρήστος Αθήνα	10
Οικονομίδου Ερασμία Αθήνα	30	Παπαδημούλης Κων. Αθήνα	10
Μάλιακα Μάρθα Αθήνα	10	Σδούκου Μαρία Αθήνα	10
Γαλάνης Νίκος Αθήνα	10	Βαλσάμη Ειρήνη Αθήνα	20
Μπούσμπουλας Κων. Αθήνα	15	Παπαγεωργίου Βασ. Αθήνα	10
Αηδόνης Αναστ. Αθήνα	15	Καραγιάννης Σπύρος Αθήνα	10
Γκότζος Θωμάς Αθήνα	20	Μούρας Ιάσων Αθήνα	50
Νόκος Παναγ. Αθήνα	20	Παπανικολάου Νίκος Αθήνα	15
Κούσιου Μαίρη Αθήνα	10	Δούκας Ηλίας Αθήνα	20
Κούσιου Λουίζα Αθήνα	10	Κίτσιου Χριστίνα Αθήνα	10
Κούσιου Ιωάννα Αθήνα	10	Κώστα Άννα Αθήνα	21
Κούσιος Χρήστος Αθήνα	10	Χαραλαμπίδου Σοφία Αθήνα	14
Κατσικόπουλος Γεώργιος Αθήνα	10	Στεφάνου Α. Δημ. Αθήνα	15
Λούδας Παύλος Αθήνα	25	Τσέρτος Αλέξ. Αθήνα	15
Κατσαρός Κώστας Αθήνα	10	Μπλιθικιώτης Νικ. Αθήνα	10
Τσέρτος Δημ. Αθήνα	10	Μαντόπουλος Χρ. Αθήνα	20
Σιούλης Αριστ. Αθήνα	10	Δερδέκη Αικατερίνη Αθήνα	7
Ντίνης Θεοφ. Αθήνα	10	Γώγου Λαμπρινή Θεσ/νίκη	20
Μπουτσάκης Εμμ. Αθήνα	10	Ντούτης Δημ. Θεσ/νίκη	20
Βαζούκης Δημ. Αθήνα	50	Φαρμάκη Ειρήνη Θεσ/νίκη	10
Κορέτση Όλγα Αθήνα	7	Κατσικόπουλος Κων. Θεσ/νίκη	10
Τσάγκας Ιωάννης Αθήνα	10	Χατζής Βασ. Θεσ/νίκη	15
Παγούνης Γεώργιος Αθήνα	7	Ζήκος Χρ. Θεσ/νίκη	10
Τσάνος Δημ. Αθήνα	10	Σκούπρας Ιωάν. Θεσ/νίκη	15
Κυπαρίσσης Βασ. Αθήνα	20	Δάλλα Παναγιώτα Θεσ/νίκη	10
Κώστας Ευάγγ. Αθήνα	20	Ιερ. Μήτσιος Χρήστος Θεσ/νίκη	50
Γκόντζου Ανθούλα Αθήνα	20	Ντάφλη Βασιλική Θεσ/νίκη	10
Σωτηρίου Λήδα Αθήνα	10	Γιάκκας Ιωάν. Θεσ/νίκη	10
Παπαχρήστου Μαρία Αθήνα	7	Χατζής Σωτ. Θεσ/νίκη	10
Μπεκιάρης Μένης Αθήνα	10	Παπαχρήστου Νικ. Θεσ/νίκη	30
Λιάτσης Νικ. Αθήνα	10	Τράντας Αντ. Θεσ/νίκη	10
Πεκλάρης Κων. Αθήνα	20	Τράντας Ιωάν. Θεσ/νίκη	10
Χολέβας Χριστοδ. Αθήνα	15	Γώγος Γεώργιος Θεσ/νίκη	10
Τέλλης Δημ. Αθήνα	10	Φασσούλης Σωτ. Γιάννινα	10
Ζάρρου Ευγενία Αθήνα	15	Σίμος Ιωάννης Γιάννινα	15
Τσόγκα Μαρία Αθήνα	7	Καπλάνης Κων. Γιάννινα	7
Ντίνης Παναγ. Αθήνα	20	Αλεξίου Δαφνούλα Γιάννινα	10
Δάφνης Ιωάν. Αθήνα	10	Μπούνας Πέτρος Γιάννινα	10
Ντίνης Αχιλλέας Αθήνα	10	Βάκαλος Απόστ. Γιάννινα	20
		Λωλίδης Δημ. Γιάννινα	7

Κόνιτσα

Γκόσιος Κύρκας Γιάννινα	10	Χαλιαμάνη Παρασκ. Κόνιτσα
Γκόγκου Χριστίνα Άργος	20	Χουρσάν Πούλια Κόνιτσα
Πλατής Θωμάς Αλεξάνδρεια	20	Παπαδημητρίου Ιωάν. Κόνιτσα
Τασιούλα Παναγιώτα Τρίκαλα	10	Ζαχαρόπουλος Φωτ. Κόνιτσα
Τζάφος Ιωάννης Γαλαξίδι	21	Καφετζής Δημ. Κόνιτσα
Μπλιάγκας Γεώργιος Ξάνθη	15	Τζήμα Βασιλική Κόνιτσα
Κατής Νικ. Αλεξάνδρεια	20	Ζώη Ελένη Κόνιτσα
Σερίφης Χριστόφ. Καρδίτσα	10	Λάππα Γεωργία Κόνιτσα
Παπαγιαννόπουλος Βασ. Βόλος	15	Τζιάλλας Φωτ. Κόνιτσα
Κίτσιος Κώστας Κόρινθος	7	Εξάρχου Σοφία Κόνιτσα
Παπαζήκος Χαρ. Σέρρες	20	Καράκογλου Νίκος Κόνιτσα
Ξηρομερίτη Ελένη Κατερίνη	20	Γεωργάτη Γεωργία Κόνιτσα
Σπέλλας Δημ. Βόλος	14	Γκαραβέλα Αριστέα Κόνιτσα
Σουφλέρης Κων. Χαλκίδα	20	Αντωνίου Βαγγ. Κόνιτσα
Τσόγκας Σπύρος Λάρισα	7	Βρόικος Στεφ. Κόνιτσα
Μπαλασοπούλου Ελένη Ρίο	10	Μάλιακας Νικ. Κόνιτσα
Μπελθικιώτης Παναγ. Αμύνταιο	10	Παπαβασιλείου Νικ. Κόνιτσα
Μόσχος Αθαν. Λάρισα	10	Μπακόλας Σωτ. Κόνιτσα
Τζιάλλα Ιωάννα Ρέθυμνο	7	Νάτσιας Βασ. Κόνιτσα
Βούρης Πέτρος Αλιβέρι	30	Κίτσιος Μιχ. Κόνιτσα
Μπιμπίκα Μαρία Χαλκίδα	7	Πρίτσης Γεωργ. Ηλιόραχη
Νάκος Στέφανος Κιάτο	50	Λάμπρου Ευθ. Μελισσόπετρα
Γεωργάτη Ράνια Κατερίνη	7	Ευαγγέλου Δημ. Κλειδωνιά
Γεωργάτη Βάσω Φλώρινα	7	Βρόικος Βασ. Πληκάτι
Πορφυριάδης Νικ. Ν. Βίγλα	10	Λωλίδης Βασ. Τράπεζα
Κουτσούκης Αντ. Ηγουμενίτσα	50	Εξάρχου Καλλιρόη Εξοχή
Βρόικος Σωτ. Ρόδος	25	Παπαχρήστου Ευθαλία Οξυά
Νάτσης Σωκράτης Βόλος	15	Σινάνης Γιάννης Επαχώρι
Ραπακούσιος Απόστολος Μπιζάνι	10	Πίκης Ευθύμιος Δίστρατο
Φασούλης Κώστας Πάτρα	30	Παγανιάς Κώστας Δίστρατο

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΡΟΥΜΠΑΣ

Ασφαλιστικός Πράκτορας

ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ - ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ

ΓΡΑΠΕΖΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ - ΔΑΝΕΙΑ

Ν. Ζέρβα 2 Κόνιτσα 44100

Τηλ.: (0655) 23616-24957

Κιν. 0944412994

ΠΩΛΕΙΤ

Οικόπεδο 1800 Τ

Α. Κόνιτσα Ηλίας

Τηλ.: 0107702828

0945378016

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΤΣΑΝΟΥ - ΖΕΥΓΟΛΑ

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

ΑΒΕΡΩΦ - ΚΟΝΙΤΣΑ

Τηλ.: (0655) 22529

Τηλ. Οικίας: (06510) 93622

Κιν.: 0945182799